

ஈழத் தமிழர் ஆதரவு - எழுச்சி மாநாடு

மதுரை - தமிழ்நாடு

விலை
\$5.00

திருவள்ளூர் ஆண்டு கும்பம் 23 (7-3-1999)

தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு
17/1, நரசிம்மபுரம், மயிலை, சென்னை - 600 004.

ஆத் அருள் நெஞ் மன்ற சிறப்பு வெளியீடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஈழத் தமிழர் ஆதாவு - எழுச்சி மாநாடு

07-03-1999 ஞாயிறு

காலை 9 மணி முதல்
இரவு 9 மணி வரை

நிகழ்ச்சி நிரல்

தமிழறிஞர் சாலையார் அரங்கம்

மதுரை - தழுக்கம்
கலையரங்கம்

வரவேற்புரை:

கா. பரந்தாமன்
(வரவேற்புக்குழுத் தலைவர்)

படத்தீற்ற்பு:

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் - அருள்தந்தை சேவியர் அருள்ராசு
தமிழறிஞர் சாலையார் - கவிஞர் இன்குவாப்

தலைமைப்புரை:

பழ. நெடுமாறன்
அமைப்பாளர்
(தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்
ஒருங்கிணைப்புக்குழு)

தொடக்கவுரை:

தஞ்சை பெருங்குரு.
அருணகிரிநாத சம்பந்த தேசிகப் பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
(மதுரை ஆதீனகர்த்தர்)

சிறப்புரை

திரு. ஏ.பி. வெங்கடேசுவரன், ஐ.எப்.எஸ்
டாக்டர் மித்ரா

(தெலுங்கு விடுதலை முன்னணி)

திரு. கார்முகில்

(தமிழ்நாடு மார்க்சிய லெனினியக் கட்சி)

முனைவர் சுப. வீரபாண்டியன்

(ஆசிரியர், நந்தன்)

திரு. இரா. அழகிரி

(ஈழ மக்கள் ஆதரவு இயக்கம்)

திரு.இறைக்குருவனார்

(ஆசிரியர், தென்மொழி)

திரு. சுழவேந்தன்

புலவர் கி.த. பச்சையப்பன்

(தமிழ் உரிமைக் கூட்டமைப்பு)

முனைவர் கு. அரேசேந்திரன்

இசை அறிஞர் ப. தண்டபாணி

பாவலர் க.ப. சின்னராசு

(தமிழர் மீட்புப் பேரவை)

திரு. திருமறவன்

(தமிழ்த்தேசிய பாட்வாடு பிளாக்)

திரு. சுருமரன்

(தமிழ்நாடு இளைஞர் முன்னணி)

திரு. நந்திவர்மன்

(பிரிவிடப் பேரவை)

திரு. அக்னி சுப்ரமணியம்

திரு. அ. வினோத்

(அதித் தமிழர் விடுதலை இயக்கம்)

பண்குட்டி எஸ். இராமச்சந்திரன்
கோபிநாத்

(கூறாடக தலித் சாகித்திய அகாடமி)

திரு. தியாகு

(தமிழ் - தமிழர் இயக்கம்)

திரு. ச. மெல்கியோர்

(உழைக்கும் மக்கள் விடுதலை இயக்கம்)

திரு. தஞ்சை இராமமூர்த்தி

(ஜனதா தளம்)

திரு. பி.ஆர். குப்புசாமி

(தமிழீழ மக்கள் ஆதரவாளர் குழு)

திரு. அனல் விவேகாநந்தன்

பேரா. திரு.பா. கலியாணி

(மக்கள் கல்வி இயக்கம்)

முனைவர் த. செயராமன்

திரு.உன்மைவிரும்பி

(பாவேந்தர் தமிழியக்கம்)

திரு. இரா. வையத்தரசு

(உழைப்பாளர் பொது நலக் கட்சி)

திரு. அ.சி. சின்னப்பா

(தையற்கலைஞர் தமிழ்ப்பேரவை)

திரு.கோவி தமிழ்வேந்தன்

(தமிழர் ஒற்றுமைக் கூட்டணி)

திரு. எஸ். துரைசாமி

(வழக்கறிஞர்)

திரு. இராக. நெடுங்கிள்ளி

திரு. சி.சி. சாமி

நெல்லிக்குப்பம் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
பே. மணியரசன்

(தமிழ்த்தேசப் பொதுவுடைமைக் கட்சி)

திரு. பாரி

(ராஷ்டிரிய ஜனதா தளம்)

கவிஞர் அறிவுமதி

திரு. கோவி. பாவேந்தன்

(தமிழினப் பாதுகாப்புக்குழு,பெங்களூர்)

திரு.சா. சந்திரேசன்

விடுதலை க. இராசேந்திரன்

(பெரியார் திராவிடக் கழகம்)

திரு. எம்.கே.டி. சுப்பிரமணியம்

(தமிழர் தேசிய இயக்கம்)

முனைவர் திரு. அருளி

பாவலர் மு. இராமச்சந்திரன்

(தமிழ்த் தன்னுரிமை இயக்கம்)

திரு. ஜான் மோசஸ்

(ஜனதாதளம்)

திரு. தமிழேந்தி

(மார்க்சியலெனினியப் பொதுவுடைமைக்கட்சி)

திரு. மா.செ. தமிழ்மணி

(அ.த.மு. கழகம்)

திரு. என். சந்திரசேகரன்

(வழக்கறிஞர்)

திரு. இளங்கேசுவரன்

(தாய்த் தமிழ்மன்றம்)

மகளிர் அரங்கு

தலைவர்: முனைவர் சால்வியார்

உரையாற்றுவோர்:

த்குமத். தாமரை பெருஞ்சித்திரனார், த்குமத் அழகுதம் குயில்தாசன்,

த்குமத் தேனமொழி, த்குமத் கவிதா, சகோதரி ஓத்தி.

மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுவின்

தலைவர்:

திரு. கா. பரந்தாமன்

பொருளாளர்:

திரு. எம். ஆர். மாணிக்கம்

பொதுச் செயலாளர்கள்

திரு. பி. எஸ். மனோகரன்

திரு. செ. வேலுச்சாமி

திரு. சண்முகராசா

திரு. இளங்கோ, திரு. ச. தமிழன்

வரவேற்புக்குழு உறுப்பினர்கள்

தயாக் பெ.க. மணி

புலவர் தமிழ்மாறன்

(குமார் மாவட்ட அமைப்பாளர்)

(நெல்லை-தூத்துக்குடி - மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. வ. மாரீழத்து

திரு. அ. முகம்மது இஸ்மாயீல்

(வெள்ளாறு மாவட்ட அமைப்பாளர்)

(மதுரை மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. காசுலாஸ்

கோட்டை திரு. மு. கருணாநிதி

(தேனி மாவட்ட அமைப்பாளர்)

(தண்டிக்கல் மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. ச. வே. சுப்ரமணியம்

திரு. நா. பா. இராமசாமி

(திருச்சி-பெரம்பலூர்-கரூர்

(நாமக்கல்-சேலம்

மாவட்ட அமைப்பாளர்)

மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. கி. வே. பொன்னையன்

திரு. ஆ. காந்த்

(நேரூர் மாவட்ட அமைப்பாளர்)

(கோவை மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. சா. பேகன்

திரு. துரைசாமி தமிழரசன்

(தஞ்சை மாவட்ட அமைப்பாளர்)

(நாகை மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. கா.ச. மாரீழத்து

திரு. இராசேந்திரசோழன்

(புதுக்கோட்டை மாவட்ட அமைப்பாளர்) (வழுப்புரம்-கடலூர் மாவட்ட அமைப்பாளர்)

திரு. மு. பாலகுரு

(சென்னை-செங்கற்பட்டு மாவட்ட அமைப்பாளர்)

விளம்பரக்குழுவின்

பிரச்சாரக்குழுவின்

விருந்தினர் உபசாரக்குழுவின்

திரு. மு. கருப்பையா

திரு. அ. விநாயகம்

திரு. பொ. மு. செல்வம்

திரு. வே. முருகன்

திரு. தெ. இராமசுப்பு

திரு. மாறன்

திரு. ஆனந்த்

திரு. வாசுதேவன்

திரு. அருட்தந்தை ஜீவா

திரு. காமராஜ்

திரு. சீத்தாராமன்

திரு. கருப்பசாமி

திரு. செல்வம்

திரு. கணேசன்

திரு. அகவன்

திரு. தமிழ்மணி

திரு. தமிழ்க் கனல்

திரு. சந்திரன்

திரு. தமிழ்ப் பத்தன்

திரு. இராகு

தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு

மதுரை மாநாடு - தடை தகர்ந்தது

பேச்சுரிமை, கருத்துரிமை, கூட்டம் கூட்டும் உரிமை சிங்கியவற்றைப்
பாதுகாக்கும் வகையில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் அளித்த
வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்பு!

இலங்கையில் அமெரிக்காவின் இராணுவ ரீதியான தலையீட்டைக் கண்டிக்கும் வகையில் மதுரையில் 1997-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 19ஆம் தேதியன்று 'தமிழர் எச்சரிக்கை மாநாடு' என்ற பெயரில் ஒரு மாநாட்டினை நடத்த தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் சார்பில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

இம்மாநாட்டினை நடத்துவதற்கு மாநகரக் காவல்துறை ஆணையாளரின் அனுமதியும் பெறப்பட்டது. மதுரை மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமான தழுக்கம் கலையரங்கில் இம்மாநாட்டினை நடத்த மாநகராட்சி ஆணையர் அனுமதி கொடுத்திருந்தார். இம்மாநாட்டில் உச்ச நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி ஐ.ஆர்.எஸ். லக்ஷ்மீநாயகர், அப்போதைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ஐ.ஆர்.எஸ். லக்ஷ்மீநாயகர், இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வாசுதேவ நாயக்காரா மற்றும் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் பங்கெடுக்க இசைவு

தந்திருந்தனர்.

மாநாட்டிற்கான விளம்பரங்கள் மற்றும் அனைத்து ஏற்பாடுகளும் முடிவடைந்த நிலையில் மாநாட்டிற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக அதாவது ஜனவரி 17ஆம் தேதியன்று மாநாட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த அனுமதியை மதுரை மாநகரக் காவல்துறை ஆணையாளர் திடீர் என ரத்து செய்தார்.

அதைத் தொடர்ந்து மாநகராட்சி ஆணையரும் தழுக்கம் கலையரங்கைக் கொடுப்பதற்கு மறுத்து விட்டார். உடனடியாக மதுரை நகரில் இருந்த ஓர் உணவு விடுதி மண்டபத்தில் இந்த மாநாட்டை நடத்த அவசர அவசரமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் உணவு விடுதி உரிமையாளரையும் போலீசார் மிரட்டி மாநாட்டிற்கு இடம் அளிக்காதபடி செய்துவிட்டனர்.

25-1-97 அன்று காவல்துறை ஆணையாளர் மாநாட்டை ரத்து செய்ததற்கான காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு ஒரு கடிதத்தினை திரு. பழ. நெடுமாரனுக்கு அனுப்பினார். அக்கடிதத்தில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவு திரட்டவே இந்த மாநாடு நடத்தப்படுவதாக உளவுத் துறையின் மூலமும் மற்றும் பல வகையிலும் செய்திகள் கிடைத்திருப்பதாலும் மதுரை நகரின் சட்டம்-ஒழுங்கு இதன் மூலம் கெடக்கூடும் என்பதாலும் இம்மாநாட்டிற்கு அளித்திருந்த அனுமதியைச் சென்னை நகரப் போலீஸ் சட்டத்தின் கீழ் ரத்து செய்வதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அனுமதி ரத்து செய்யப்பட்டதை எதிர்த்துச் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் சார்பாக திரு. பழ. நெடுமாரன் வழக்கு ஒன்று தாக்கல் செய்தார்.

தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தரப்பில் ஆஜரான மூக்க வழுக்கந்ரூர் ஐ.ஆர்.எஸ். நீதிமன்றத்தில் வாதாடும்போது "இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 19(1)(a) பிரிவின் கீழ் வழங்கப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளைக் காவல்துறை ஆணையாளரின் உத்தரவு மீறியிருக்கிறது. மாநாட்டிற்குத் தடை விதிப்பதற்குக் கடைபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் காரணங்கள் முழுவதும் ஏற்க முடியாதவையாகும். கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டங்கள் கூட்டுவதற்கான உரிமை ஆகியவை மனுதாரரின் அடிப்படை உரிமைகள் ஆகும். இவை அடியோடு மறுக்கப்பட்டுள்ளன. மாநாடு நடப்பதற்கு முந்தைய இரு நாட்களில் அதாவது சனவரி 17, 18 தேதிகளில் ஜெயின் கமிஷன் முன்னால் ஆஜராகவிருந்த முதலமைச்சருக்கு இக்கூட்டான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதே என்ற உள்நோக்கத்துடன் ஜனநாயக மரபுகள் அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. நகரப் போலீஸ் சட்டத்தின் 42ஆவது பிரிவின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டபூர்வமான அதிகார வரம்புகளுக்கும் இது அப்பாற்பட்டதாகும். தனது நிலையை எடுத்து விளக்குவதற்குக் கூட மனுதாரருக்கு வாய்ப்பு அளிக்காமலேயே அனுமதியை ரத்து செய்திருப்பது தவறானதாகும்" என்றும் குறிப்பிட்டார்.

வழக்கறிஞர் திரு. சந்துரு மேலும் வாதிடும்போது “இதுபோன்ற நிகழ்வுகளில் உச்சநீதிமன்றம் 1973ஆம் ஆண்டில் ஆமதாபாத் போலீஸ் ஆணையாளருக்கு எதிராக அளித்துள்ள தீர்ப்பையும் டாக்டர் லோகியா தொடுத்திருந்த வழக்கில் அளித்திருந்த தீர்ப்பையும் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் அளித்த மற்றொரு தீர்ப்பையும் மேற்கோள் காட்டினார். அரசுத் தரப்பில் அரசுத் தலைமை வழக்கறிஞர் திரு. சண்முக சுந்தரம் எதிர் வாதாடினார்.

30-04-98 அன்று சென்னை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி திரு. ஜெயசீம்ம பாபு அவர்கள் அளித்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“அரசியல் சட்டத்தின் 19ஆவது பிரிவு மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிற உரிமைகள் மிக முக்கியமானவையாகும். இதை மீறவோ, கட்டுப்படுத்தவோ அரசுக்கோ அல்லது அதனுடைய அதிகாரிகளுக்கோ உரிமையில்லை. இந்த உரிமைகளை வரைமுறை செய்வதுபற்றி இதே பிரிவில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுமக்களின் நலனை மனத்தில் கொண்டுதான் இந்த அதிகாரம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். மக்களுக்குள்ள உரிமைகளை இஷ்டம்போல் கட்டுப்படுத்தவோ அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களின் நலனுக்காக மாற்றுவதோ கூடாது. எதிர்க்குரலை ஒடுக்குவதற்காகவும் பயன்படுத்தக் கூடாது. சுதந்திரமாக கருத்துகளை வெளியிடுவதும் விவாதிப்பதும் ஊக்கப்படுத்தப் படவேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் வலிமையுடனும் உண்மையான உயிருடனும் திகழும். எதிர்க்கருத்து வெளியிடுவது ஆபத்தானது என்றும் நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு ஊறு விளைவிப்பது என்றும் கூறுவது மிகத் தவறானது. அரசுத் தரப்பில் அதிகாரத்தை இவ்வாறு தவறாகப் பயன்படுத்துபவர்கள் அரசுக்கும் மக்களுக்கும் கெடுதல் செய்கிறார்கள்.

சென்னை நகரப் போலீஸ் சட்டம் 41வது பிரிவு ஆணையாளர்களுக்கு வரைமுறையில்லாத அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை மிக கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் பயன்படுத்த வேண்டும். மேலும் இந்தச் சட்டம் சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டதாகும்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் போது அரசுக்கு எதிரான கருத்துக்களை ஒடுக்குவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகு பழைய பாணியிலேயே இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவது தவறானதாகும்.

நீதிமன்றத்தில் காவல்துறை சார்பில் அளிக்கப்பட்ட உளவுத் துறையின் இரகசிய அறிக்கையிலிருந்து ஒன்று தெளிவாகப் புலனாகிறது. ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு நாடாக நமது நாடு இருந்தபோதிலும் அரசு நிர்வாகத்தில் சகல குடிமக்களுக்கும் முழுமையான சமமான பங்களிப்பு உண்டு என்பதைக் காவல்துறை இன்னமும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு எதிரான கருத்தை வெளியிடுகிறார் என்பதற்காக ஒருவரை நாட்டின் எதிரியாகக் கருதக் கூடாது.

காவல்துறையினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தை அவர்கள் விருப்பம் போல் எப்படி வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்துவது என்பது கூடாது. அரசியல் அமைப்புச் சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டத்தான் அந்த அதிகாரம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை அடியோடு பறிக்கும் வகையில் எந்த அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தக் கூடாது.

மனுதாரர் சார்ந்துள்ள இயக்கம் கொண்டிருக்கும் கருத்து அரசுக்கு எதிரானது என்பதால் அந்தக் கருத்தையே முன்னிலைப்படுத்துவதை தடுப்பது நியாயமாகாது. மனுதாரரின் இயக்கம் சட்ட விரோதமான இயக்கம் என அறிவிக்கப்படவில்லை. சட்டவிரோத நடவடிக்கை எதிலும் அந்த அமைப்பு ஈடுபடுமானால் அதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்னதாக அதாவது 19.1.97 அன்று இந்த மாநாட்டை நடத்த மனுதாரர் அனுமதி பெற்று இருந்தார். காலம் கடந்துவிட்டபடியால் அவர் மறுபடியும் மாநாடு நடத்த முயற்சி மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டபடியும் அத்தகைய மனுவை இயந்திர கதியில் அதிகாரிகள் நிராகரிக்கக் கூடாது என்றும் அரசியல் சட்டத்தின் 19ஆவது பிரிவு அளித்துள்ள அடிப்படை உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் எத்தகைய தடையும் விதிக்கப்படவில்லை என நீதிமன்றத்திற்கு திருப்தி அளிக்கும் வகையில் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். மாநாடு நடத்தப்பட்டால் கலவரம் நடக்கக்கூடும் என்று கூறப்படும் காரணம் தடை செய்யப்படுவதற்கு போதுமானது அல்ல. சென்னை நகரப் போலீஸ் சட்டம் 31ஆவது பிரிவின் கீழ் ஒருவரையோ அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளையோ மாநாட்டு நடவடிக்கைகளைக் கண்காணியதற்கு அனுப்ப வகை இருக்கிறது. மாநாட்டில் சட்டவிரோதமான செயல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வழியுள்ளது. அடிப்படை உரிமைகள், பேச்சு சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், கூட்டம் கூடும் உரிமை ஆகியவற்றை அடியோடு பறிக்கும் வகையில் மாநாட்டிற்குத் தடை விதிக்கக்கூடாது. தடை விதிக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பின் ஆதரவாளர்கள் சிலர் கலந்து கொள்வதனாலேயே அக்கூட்டத்திற்குத் தடை விதிப்பது என்பது சரியானதாகாது.

மனுதாரர் மாநாடு நடத்த மீண்டும் மனுத் தாக்கல் செய்யும்போது காவல்துறை ஆணையாளர் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட வகையிலும் இந்தச் சட்டம் தீர்ப்புச் சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படும் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலும் அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என கூறியிருக்கிறார்.

"தம்பி" பிரபாகரனை வாழ்த்துவோம்"

தீருப்பெருந்திரு அருணகிரிநாத ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

(மதுரை திருஞான சம்பந்தர் மடாலய ஆதீனகர்த்தா)

எவ்வளவோ பெரிய தடைகளையெல்லாம் மீறி நியாயப்பூர்வமாக நீதி மன்றத்தின் மூலமாக வெற்றி பெற்று இந்த மாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாவீரன் அவர்கள் தெளிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1983-ஆம் ஆண்டு நம்முடைய ஈழத் தமிழ் மக்களுடைய போராட்டம் தொடங்கி 16 ஆண்டுக் காலம் ஆகியிருந்தாலும் இன்னமும் அது முடியாத நிலையில் இந்த மாநாடு நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது.

இங்கே வருகை தந்து இருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான அருமை தமிழ்ச்சகோதரர்களுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் பல்வேறு அமைப்புகளின் தலைவர்களுக்கும் மாவீரன் அவர்களுக்கும் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டுவதெல்லாம் மதுரையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த மாநாடு ஈழத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வை நிர்ணயிக்கிற கடைசி மாநாடாக இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோம். மாநாடு என்பது தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஈழத் தமிழ் மக்களுக்காக தமிழகத்தில் மாத்திரமல்ல, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஹாங்காங், மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் மகா சன்னிதானம் முழங்கி வந்தார்கள் என்பதை மாவீரன் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்தத் தடைவந்தாலும், தமிழ்ப் பெருமக்களின் நல்வாழ்விலே தடைகள் ஏற்பட்டால் நாங்கள் ஒருபோதும் ஓயமாட்டோம். உலகெங்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தமிழ் மக்கள் துன்பப்படுவார்களேயானால் அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கவில்லையானால் அதற்காக இறுதி மூச்சுவரை குரல் கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்த மதுரை ஆதீனம் 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்குக என்ற அடிப்படையிலே தோன்றப்பெற்ற மதுரை ஆதீனம், இந்தியாவிலேயே பழமையான ஆதீனமாகும். திருஞானசம்பந்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த ஆதீனம் தமிழுக்காக, தமிழர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும்.

எனவேதான் மிகத் தெளிவாக ஆணித்தரமாகச் சொல்லுகிறோம். இந்த மாநாடு இறுதி மாநாடாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்திலே இந்த இறுதி மாநாட்டின் இலட்சியக் கோரிக்கை என்னவாக வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

இந்த மாநாட்டின் மூலம் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு குழு அமைத்து, பல்வேறு நாடுகளின் ஆதரவை பெற்று, தென்னாப்பிரிக்க அபிப்பிராயம் நெல்சன் மண்டேலாவைச் சந்திக்கவேண்டும். ஈழத் தமிழ் மக்கள் அல்லவென்றுகின்ற வரலாற்றை அவருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. அந்தக்குழு இ.நா. பேரவைக்கும் சென்று ஈழத்தமிழர் நல்வாழ்விற்கு தமிழ் ஈழம் அமைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

அதேபோன்று தமிழீழம் அமையுமபோது அது எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தத் தமிழ் ஈழத்திலே சனாதிபதியாகத் தம்பி பிரபாகரன் இருக்கவேண்டும். தமிழீழத்தின் சனாதிபதியாகப் பிரபாகரன் வந்தால் அதற்குப்பின் போராட்டமோ, யுத்தமோ நடைபெறாது.

எனவே தமிழகத்தில் இருக்கிற தலைவர்கள் தமிழீழத்திலே அக்கறை கொண்டுள்ள அத்தனை பெருமக்களுக்கும் இணைந்து நெல்சன் மண்டேலாவைச் சந்திக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை மாவீரன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அக்குழுவில் மதுரை ஆதீனமும் இடம் பெறுவார் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தென்னாப்பிரிக்காவிற்கு ஆதீனம் வருவாரா மாட்டாரா என்று யோசிக்க வேண்டாம் நான் ஏற்கனவே ஐ.நா. மன்றத்திற்கே சென்று இருக்கிறேன். குண்டு சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுபவர் இந்த மதுரை ஆதீனம் அல்ல. பூனைகள், புனைக்காரங்கள், தவங்கள், வேள்விகள், மகா கும்பாபிஷேகங்கள் ஆகியவை இந்த நாட்டில் நடைபெற வேண்டியவைதான். ஆனால் தமிழன் அடிபடுகிறபோது அதை சுமமா பார்த்துக்கொண்டு இருக்கமுடியாது. அதற்காக எப்போதும் ஓம் நமச்சிவாய, ஓம் நமச்சிவாய என்று சொல்லிக்கொண்டு

இருக்க முடியாது. ஏனெனில் தமிழினம் இருந்தால்தான் தமிழ் இருக்கும். தமிழினம் இருந்தால்தான் கோயில் இருக்கும். தமிழினம் இருந்தால்தான் ஆதீனகர்த்தர்கள் இருப்பார்கள். எனவே நம்முடைய முதல் கடமை எது என்று சொன்னால் இந்த இனத்தைக் கட்டிக்காப்பதுதான் முதல் கடமையே தவிர, வேறு எதுவும் இல்லை.

அதனால்தான் 7ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரை ஆதீனத்தை ஸ்தாபிக்கும்போது திருஞானசம்பந்தர் இலங்கை செல்லாமலேயே இலங்கையில் வாழ்கின்ற தமிழ்ப் பெருமக்களைப் பற்றி 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பாடியிருக்கிறார்.

அது எந்தப்பாடல் என்று சொன்னால் திரிசூலமலையில் வீற்றிருக்கும் கோணேசபெருமானைப் பற்றிய பாடலாகும். எனவே திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் ஆதீனத்திற்கும் ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கும் நீண்ட நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பதைத்தான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மதுரை ஆதீனம் என்று சொன்னால் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் சொந்தமானவர் அல்ல. இந்த உலகத்தில் தமிழர்கள் துன்பப்படும்போது மதுரை ஆதீனம் அவர்கள் உதவிக்கு வருவார். இதுதான் உண்மை. இதுதான் கடமை. இதுதான் உரிமை. உரிமையின் காரணமாகவே இதில் கலந்து கொள்கிறேன். எனவே நாங்கள் சொன்ன பணிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று மாவீரரை கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்த ஆண்போ அதற்குப் பிறகோ இதுபோன்ற மாநாடுகள் கூட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. நாங்கள் இனி தென்னாப்பிக்காவோ, அமெரிக்காவோ, ஐநா. கூட்டத்திலோ வந்து கலந்து கொள்வோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் 2000 ஆண்டாவது தமிழ் பிரபாகரன் தமிழீழத்தின் சனாதிபதியாகப் பதவி ஏற்கவேண்டும். அதுதான் எங்களுடைய முக்கியக் குறிக்கோள் என்பதை எடுத்துச்சொல்லி பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கிற தமிழீழத் தலைவர்களை, தமிழ் மக்கள் அத்தனை பேரையும் பாராட்டி வாழ்த்துகிறோம்.

இப்போது நான் விடைபெற்றுச் செல்கிறேன். இடையிலே உங்களைவிட்டுச் செல்கிறேனே தவிர தமிழ்ச் சமுதாயத்தை விட்டு மதுரை ஆதீனம் எப்போதும் பரியமாட்டார்கள் என்பதை எடுத்துச்சொல்லி வளாக தமிழீழம், என்று சொல்லி ஆட்சிப் பீடத்திலே ஏறி ஆட்சி செலுத்த இருக்கும் தமிழ் பிரபாகரனை வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன்.

தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த ஓரே மடாந்பத்

இந்த மாநாடு 1997ஆம் ஆண்டு சனவரி 19ஆம் தேதி நடைபெற இருந்தது. அன்றைக்கு இந்த மாநாட்டைத் தொடங்கி வைப்பதற்கு யார் பொருத்தமானவர்கள் என்பதை நன்கு ஆராய்ந்து வணக்கத்திற்கும் மதப்பற்றும் உரிய மதுரை ஆதீனகர்த்தர்தான் தகுந்தவர் என்று முடிவு செய்தோம். சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதற்காகவே மடங்கள் அந்த நாளிலே நமது முன்னோர்களால் தொடங்கப்பட்டன. சைவமும் தமிழும் ஈழத்திலே இருக்கவேண்டாமானால் அங்கு வாழக்கூடிய தமிழன் உயிரோடு இருந்தால்தான் அங்கு சைவமும் இருக்கும். தமிழும் இருக்கும். ஆனால் அங்கே தமிழர்கள் திட்டமிட்ட இனப் படுகொலைக்கு ஆளானபோது அங்கே தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சைவ மடாந்பத்கள் எல்லாம் சீவனே என்று சுமமா இருந்துவிட்டார்கள். ஓரே ஒரு மடாந்பத், மடத்தின் எல்லையைத் தாண்டி, வீதக்கு வந்து தமிழருக்காகக் குரல் கொடுத்தார் என்று சொன்னால் அது நம்முடைய திருஞானசம்பந்த மடத்தின் ஆதீனகர்த்தர்தான். அதற்காக அவர்மீது எந்தனை வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன, எந்தனை அடக்குமுறைகளுக்கெல்லாம் அவர் ஆளானார் என்பதை நான் சொல்வதே தமிழகம் அறியவேண்டும் என்பதில்லை. அது தமிழகம் அறிந்த உண்மை.

தமிழகத்தில் ஒரு மடாந்பத்யின் மீது, ஒரு ஆதீனகர்த்தர் மீது மக்களின் வணக்கத்திற்குரிய ஒருவர் மீது அரசாங்கம் அடுக்கடுக்காக வழக்குகளைத் தொடுத்தது. அவரும் அவற்றை இன்முகத்துடன் சந்தந்தார். சந்தந்தது மட்டுமல்ல அதை வைத்து அவர் அரசியல் நடத்தவுமில்லை. இந்த உணர்வுகளிருந்து பின் வாங்குகிறாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. மேலும் மேலும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக தமிழ்நாட்டிலே மட்டுமல்ல அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஹங்காங் போன்ற பல வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று அங்கெல்லாம் குரல் கொடுத்தவரும் சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாக்கவேண்டும் என்றால் முதலில் தமிழர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று உறுத்பூண்டு உண்மையான ஈடுபாடு செலுத்தவரக்கூடியவருமான மகா சன்னிதானம் அவர்கள்தான் இந்த ஈழத் தமிழர் மாநாட்டினைத் துவக்கி வைக்க எல்லா வகையிலும் பொருத்தமானவர் என்று இந்த வரவேற்புக்குழு முடிவு செய்தது.

தடையை உடைத்து நொறுக்கி இந்த மாநாட்டை அங்கே நாம் நடத்தும்போது மகா சன்னிதானம் அவர்கள் மீண்டும் அங்கே இந்த மாநாட்டைத் தொடக்கி வைக்க வந்திருப்பது கண்டிப்பாகப் பெருமைப்படுகிறேன். தமிழீழ விக்ரமை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழுவிலே அங்கம் வகக்கும் கட்சிகள், அமைப்புகள் அத்தனை பேர் சார்பிலும் அங்கே பெருந்திரளாக வந்து கூடியிருக்கக்கூடிய உண்மையான தமிழ் உணர்வாளர்கள் அத்தனை பேரின் சார்பிலும் இந்த மாநாட்டினைத் தொடக்கி வைக்கும்படி அவரை நான் பணியோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

- பழ. நெடுமாலை (மாநாட்டுத் தலைவரின் அறிமுக உரை)

“பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்”

அருள்தந்தை திரு. சேவியர் அருள்ராசு
(உழைக்கும் மக்கள் வீரநிலை இயக்கம்)

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரை நாம் இங்கே வெறும் உருவமாகக் கருதவில்லை. இங்கு இருக்கின்ற அனைவரின் உள்ளத்திலும் அவர் நிறைந்திருக்கிறார். காரணம் தமிழ் 'இனம், தமிழ் மொழி, தமிழ்நாடு' என்று பேசவேண்டும் என்றால் பாவலரேறு அவர்களை விட்டுவிட்டு நாம் பேசமுடியாது. அவர் ஒரு முறை சொன்னார் “என்னைப் பற்றிப் பேசாதீர்கள், என் இனத்தைப் பற்றிப் பேசுங்கள். என்னைப் பற்றிப் புகழாதீர்கள், என் இனத்தைப் பற்றிப் புகழுங்கள்” என்று சொன்னார். ஆனால் ஐயா பாவலரேறு அவர்களே எம் இனத்தைப் பற்றிப் பேசினால் உங்களைப் பற்றிப் பேசாமல் பேசமுடியவில்லை. காரணம் தமிழன் என்ற அடையாளத்தை இலக்கணத்தில் இலக்கியங்களில் மட்டுமே வைத்துப் பழகியிருந்த நாங்கள் உங்களுடைய பாடலுக்குப் பின்தான் போர்ப்பரணிக்குப் பின்தான் ஓர் அரசியல் வார்த்தையாகவே உணரத் தொடங்கியிருக்கிறோம். பாவலரேறு பற்றி இங்குக் காலத்தின் அருமை கருதி நான் கருக்கமாகச் சில வார்த்தைகள் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக நான் நண்பர் அரசேந்திரனோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் கூறினார். “ஒருநாள் நானும் பாவலரேறு அவர்களும் இரவு நேரத்தில் போய்க்கொண்டு இருக்கும்போது நாய்கள் குறைத்தன. உடனே ஐயா அவர்களைக் கடித்துவிடப்போகிறதே என்று கல்லை எடுத்து அடித்தேன். உடனே பாவலரேறு கூறினாராம். “அதைப்போய் ஏன் அடிக்கிறாய்? தமிழ் மக்களுக்கே நம்மை அடையாளம் தெரியவில்லை. பாவம் நாய்கள் என்ன செய்யும்” என்று சொன்னாராம். எனவே விளையாட்டாகப் பேசினால் கூட அதில் இன விடுதலைக்கான கருத்தும் இருந்தது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால் தமிழ் இனம், தமிழ் மொழி, தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் பாவலரேறு அவர்களின் பெயர்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. அதுபோல பாவலரேறு அவர்களை நினைத்தவுடன் சிறைகள்தான் நினைவுக்கு வரும். காரணம் அவர் ஒருமுறை இரு முறை இல்லை தமிழுக்காகவும், தமிழ் இனத்திற்காகவும், தமிழ் நாட்டுக்காகவும், 18 முறைகள் சிறை சென்று இருக்கிறார். இதில் மிகவும் உன்னிப்பாகக் கருதவேண்டியது என்னவென்றால் காங்கிரசு அரசு அவரைச் சிறை வைத்தது. தமிழின் பெயரை வைத்துக்கொண்டு பின்னால் வந்த கழக அரசுகள் காங்கிரசு அரசைக்காட்டிலும் கூடுதலாகவே அவரைச் சிறைப்படுத்தின என்பதைத்தான் நான் இங்குக் கவலையோடு கட்ட விரும்புகிறேன்.

காலம் கருதி என்னுடைய கருத்துகளைக் கவிதைவடிவில் உங்களுக்குத் தர விரும்புகிறேன்:

எமக்குத் தெரிந்ததோ மகர ஜோதியின் பத்னெட்டாம் படிகள்
ஆனால் உன் கால்கள் மிதந்ததோ

18 முறை மனதார்கள் அடைக்கப்படுகிற சிறைக்கொட்டடிகளே
காரணம் நீ தமிழனாய் இருந்தாய்! இந்தியனாய் அல்ல!!

ஒரு பாளைச் சீறையை பலமுறை அடகுவைத்து நாங்கள்
வாழ்த்துகொண்டிருக்கிறோம்

ஆனால் 18 சீறை இருந்தும் உனக்குப் பிழைக்கத் தெரியவில்லை
காரணம் நீ தமிழனாய் இருந்தாய்! இந்தியனாய் அல்ல !!

16 நூல்களை நீ எழுதினாய் என்ன பயன் ?

சாக்திய வீரருக்கு அவை தகுதியற்றுப் போயின

காரணம் நீ தமிழனாய் இருந்தாய்! இந்தியனாய் அல்ல !!

ஒருசீல பாடல்களிலேயே காரும் பங்களாவும் வாங்கும்
சீத்தார வித்தைகளை எங்கள் கவிஞர்கள் சுற்று வைத்திருக்கிறார்கள்
உனக்கு அந்த வித்தை தெரியாத காரணத்தினால் ஆயிரக்கணக்கில்
பாடல்கள் படித்தும் அடுத்த வேளைக்கு நீ எதிர்பார்த்து இருந்தாய்
காரணம் நீ தமிழனாய் இருந்தாய் - இந்தியனாய் அல்ல

தமிழ் தெரிந்தவரெல்லாம் பாமர சனங்களிடம் தமிழ்த் தலைவராகவும்
தமிழ்த் தளபதியாகவும் பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகிறபோது
நீயோ மிகச் சிறு தமிழ்ச்சிட்டாகச் சிறுகடித்தாய் !
இருந்தாய் சிட்டாய் இறந்தாய்
காரணம் நீ தமிழனாக இருந்தாய்
எனவே தலைவனாகவில்லை காரணம் நாங்கள் இந்தியர்களாக இருந்தோம்

தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டபோது உன் நெஞ்சம் கொதித்து
இட்ட சாபம் முட்டுக என்றாய் - இந்தியத் தலைவரைச் சீதறுக என்றாய்
பின்னால் வருவதை முன்னால் உணர்த்திய உனக்கு
எங்கள் பதில் உன்னைச் சிறையில் அடைத்தோம்
காரணம் நாங்கள் இந்தியர்கள் தமிழர்கள் அல்லர்.

வாட்டுகின்ற வறுமைக்கும் எந்தமிழர் அடிமையிலே வாடுதற்கும்
நீட்டுகின்ற வெடிக்குழல்தான் ஒருமுடிவினைத் தமிழகத்தில் நிகழ்த்துமென்றால்
காட்டுங்கள் தமிழ் மறத்தை என்று
கம்மாக்கிடங்கு எங்களை இகழ்விட்டாய்! எனவே
உன்னைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைத்தோம்
காரணம் நாங்கள் தமிழர்கள் அல்ல - நாங்கள் இந்தியர்கள்

இந்த இடத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்
18 முறைகள் பாவலரேறுவைச் சிறையில் அடைத்தது அரசுகள் மட்டுமல்ல
அமைதி காத்த நாங்களும் தான்
அமைதி காத்த இந்தத் தமிழக மக்களுமாகிய நாங்களும் தான்
எனவே எங்களையும் சேர்த்தே சொல்லுகிறேன்.

நாங்கள் மறந்து எங்கள் பிறப்பைப்
பக்கத்து வீட்டுக் கன்னடக்காரர்கள் பறைசாற்றுகிறார்கள்
நீங்கள் தமிழர்கள் உங்களுக்கு வேலையில்லை
இன்று நீ எங்களோடு இல்லை

அடம்பாடுபட்டு உன் அகர முதலியில் தென்மொழியைத் தமிழென்றாய்
ஆனால் தென்மொழி என்றால் ஒருமொழிதான் அது
சாதிச்சண்டை என்று நாங்கள் நினைத்துக்கொண்டோம்
காரணம் - நாங்கள் தமிழர்கள் அல்ல நாங்கள் இந்தியர்கள்

பன் என்போம், பறை என்போம், நாட்டார் என்போம்
 பழ்தன்னை எண்ணாமல் வண்ணார் என்போம்
 பின்னை என்போம், முதல் என்போம், படையான் என்போம்
 எள்ளல் செய்து இழுகின்றோம்
 தான் நிற்கின்றோம் - எண்ணுங்கள் எண்ணுங்கள்
 நமைத் தமிழர் என்கின்றோமா ? என்று கேட்டாய்

இறுதி நேரம் இனக்கு இது தமிழனே
 ஒன்று நீ ஒழிந்திடல் வேண்டும் அல்லது இன் பகையை ஒழிந்திடல் வேண்டும்
 சிறு தயக்கமும் இன்னுடைய நிலையினைச் சீதைக்கும் என்றாய்!!
 எனவே சிறு தயக்கமும் இன்று நாங்கள் இனைச் சீறையிட்டோம்
 காரணம் நாங்கள் இந்தியர்கள், தமிழர்கள் அல்ல !!

கெஞ்சுவதில்லை - பிறப்பால் அவர் செய்கேட்டிற்கு அஞ்சுவதில்லை
 மொழியையும் நாட்டையும் ஆளாமல் துஞ்சுவதில்லை
 என்றாய் நீ! எனவே நாங்கள் இன்னைச் சீறைப் பிடித்தோம்
 காரணம் கெஞ்சத் தெரிந்த நாங்கள் தமிழர்கள் அல்ல - இந்தியர்கள்

இந்துமதம் என்று இழி மதம் ஒழிக! என்றாய்
 எங்கள் பார்ப்பனிய பண்பினையில் இன்னுடைய குரல் கருதமாந் ஒலித்தது
 இராம ராஜ்யத்திற்கு நீ இராவணனாய் முனைத்தாய்
 எனவே இன்னைச் சீறையிட்டோம் காரணம் நாங்கள் இந்தியர்கள் தமிழர்கள்
 அல்ல !!

தாமரையைக் கையிலெடுத்தவர்கள் எல்லாம் இசட் பர்வ பாதுகாப்போடு
 தமிழகத்தில் இலா வருகிறபோது
 இங்கிருக்கிற தாமரைச் செல்வியை நீ கைப்பிடித்தாய்
 எனவே இன்னோடு சேர்த்து இந்தத் தாமரையையும் சீறையிலடைத்தோம்
 காரணம் நாங்கள் தமிழர்கள் அல்ல நாங்கள் இந்தியர்கள்

பாவலரேறுவே சற்றுப் பொறுங்கள்
 இப்போது எங்களுக்குப் புரிகிறது யார் தமிழன் என்று
 காரணம் எங்கள் பக்கத்துவீட்டுக்காரன் போடுகின்ற கடச்சலில்
 யார் தமிழன் என்ற குழப்பம் இப்போது எங்களுக்கு வந்திருக்கிறது

ஒற்றைத் தமிழன் இள்ளவரை இள்ளத்தில் அற்றைத் தமிழ்த்தாயின்
 சாட்சி இள்ளவரை ஏற்றைக்கும் என்நிலத்தும் எந்த நிலையிலும் மற்ற
 இனத்தார்க்கு மணிடியிடான், மணிடியிட்டால்
 பெற்றவன் மேல் ஐயம்
 அவன் பிறப்பில் ஐயம் என்று சொன்னாயே

பாவலரேறு சற்றுப் பொறுங்கள்
 இப்போது புரிகுகொண்டோம் யார் தமிழர்கள் என்று
 இன்னுடைய இந்தியக் கனவுகள் பாத் கலையுமுன்பாக
 கரிகாலன் தலைமையில் ஒரு புலப்படையின் உறுமல் கிழக்குக் கடலிலிருந்து
 எங்கள் காதுகளில் கேட்கிறது.
 இலங்கைத் தமிழன் என்ற சொல்லை மாற்றி

ஈழத் தமிழன் என்று பெயரிட்டானே
அதுபோல இங்கு இந்தியன் எவருமில்லை
தமிழன் என்ற பெயருடையவனே உண்டு.

இன்று நாங்கள் இங்களுடைய
முடிக்கத்தில் புலியின் இறுமலில் புரீசுதுகொண்டோம்
தமிழன் என்ற சொல்லுக்கு எங்களுக்கு இன்னும் குழப்பம் இருந்தால்
கீழ்க்கில் இருந்து கடல் கடந்து நாங்கள் வாண்பம் செய்யத் தேவையில்லை
அரசியல் பாடம் கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

எந்தத் தலைவனிடம் போய் நாங்கள் பாடம் கேட்பது என்று
இங்களிடம் நாங்கள் கேட்டபோது
தலைவர்களுக்குப் பின்னால் போகாதீர்கள்
தம்பியின் பின்னால் செல்லுங்கள்
என்று நீ சொன்னாய்

எனவே இறுதியாக எதுவரை என் முச்சு இயங்குகிறதோ
எதுவரை எம் உடல் இம்மண்தோயுமோ
எதுவரை எம்மனம் நினைவலை எழுப்புமோ
அதுவரை மொழி, இன, ஆர்ப்பு அடங்காது
நான் தமிழன் இந்தியன் அல்லன்
இதுவே எங்கள் காலம்கடந்த சூனம்
அதுவே எங்கள் காலம் கடந்து இங்களுக்குச் செலுத்துகிற வீர வணக்கம்
கலைஞர்கள் வருவார்கள் போவார்கள்
முதல்வர்கள் வருவார்கள் போவார்கள்
கவியுருக்கள் வருவார்கள் போவார்கள்
ஆனால் 100 ஆண்டுகள் கழித்து
வரலாறு தமிழினத்தை விசாரணை செய்கிறபோது
எங்கள் பாவவரேறுவே நீ மட்டுமே நிற்பாய்
வீர வணக்கம்.

திருப்பு முனை மாநாடு!

மாநாட்டையொட்டி மதுரை மாநகரம் விழாக்காலம் பூண்டிருந்தது என்று
சொன்னால் அது மிகையாகாது. முக்கிய சந்திப்புகளில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்,
இணைச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் ஆகியோரின் கனல்தெறிக்கும் கவிதை வாசனைக்
கொண்ட பதாகைகளும் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் அமைப்புகளின்
கொடிகளும் கட்டப்பட்டு இருந்தன.

வரவேற்பு வளைவுகளும் அலங்காரப் பந்தல்களும் மாநாட்டுக்கு அணி சேர்த்தன.
தமிழகத்திலே மிகப் பெரிய மண்டபமான தழுக்கம் கலையரங்கத்தில் இடம் போதாமல்
போகுமானால் என்ன செய்வது என்ற முனியோசனையுடன் வெளியேயிருந்த திடலில்
பெரிய பந்தல் அமைத்து அதில் ஆங்காங்கே தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வைத்து
வெளியே இருந்தபடியே மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு, கேட்க வரவேற்புக்குழு ஏற்பாடு
செய்திருந்தது. இதன் காரணமாக மண்டபத்திற்குள் இருந்த கூட்டத்தினைப் போல
பல மடங்குக்கு அதிகமான மக்கள் கூட்டம் மண்டபத்திற்கு வெளியே அலைமோதற்று.

மண்டபம் இருந்த திடலுக்கு வெளியே சாலைகளிலும் ஏராளமாக மக்கள் கூடிநின்று
ஒலிபெருக்கிகளின் மூலம் தலைவர்களின் பேச்சுகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

அண்மைக் காலத்தில் ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவாக இதுபோன்ற பெரிய மாநாடு
நடைபெற்றதில்லை. தமிழக அரசியலில் இஃது ஒரு திருப்புமுனை மாநாடாக அமைந்தது.

“தமிழ்வேழம் சாலையார்” கவிஞர் திரு. இன்குவாப்

இன்று எனது வாழ்நாளில் கிடைக்கக்கூடிய சில மறக்கமுடியாத பெரும் பேறுகளில் ஒன்றாக இந்த நாளை நான் கருதுகிறேன். எத்தனையோ சோர்வுகளுக்கு நடுவே நான் நின்றுகொண்டிருந்தபோதிலும் இந்த நேரம் எனக்குப் புத்துணர்ச்சி தருகிறது.

எங்களுடைய பெருமதிப்புக்குரிய சாலையார் அவர்களுடைய திருவுருவப்படத்தைத் திறந்து வைக்கும் இந்தப் பேற்றை நான் என்றும் மறப்பதற்கில்லை.

பல தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழைத் தங்களுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக மட்டுமே என்று கருதிய காலக்கட்டத்தில் தமிழைத் தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைக்கான போர்க்கருவி என்று கண்டுணர்ந்தவர்கள் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களும் சாலை. இளந்திரையனார் அவர்களும் ஆவார்கள். சாலையார் டெல்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்று அவரும் அவரின் துணைவியாரும் இங்கு வந்து, சமுதாயத்தில்

தமிழ் உணர்வை, தமிழ் விடுதலைச் சிந்தனையைத் தமிழ் மக்கள் மனத்தில் விதைக்கவேண்டும் என்ற பேரார்வத்தில் வந்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

இருக்கிற நாள் வரை வெறும் பணிமட்டுமே கருதி ஓய்வுபெறக்கூடிய பேராசிரியர்கள் உண்டு. ஆனால் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் ஓய்வு பெறுவதற்குரிய காலம் இருக்கும்போதே தாமசுவே முன்வந்து தமிழுக்காக ஓய்வு பெற்றார். சிதாவது தமிழுக்காகச் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றுவதற்காக வேலைக்கு ஓய்வு தந்த வேழம் அவர்.

எனவே மாறுபட்ட ஒரு சிந்தனையாளராக அவர் இருந்தார். பல தமிழ் அறிஞர்களுக்குத் தமிழின் பழைமையை வழிபாடு செய்வது என்ற ஒன்றாகவே இருந்தது. ஆனால் பாவலரேறு அவர்களுக்குத் தமிழ் விடுதலை, தமிழ் மக்களின் விடுதலை என்பதாகவே இருந்தது. சாலையார் அவர்கள் இதையும் தாண்டித் தமிழ்ச் சிந்தனை மூடத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவது, பெண் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவது, சாதியத் தளைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவது தமிழ் உலகில் விடுதலையை ஓர் அடையாளமாகக் காட்டுவதாகவே விளங்கவேண்டும் என்பதே அவரது கூற்றாக அமைந்திருந்தது. நிச்சயமாக உறுதியாக பிற தமிழறிஞர்களிடமிருந்து அவர் வேறுபட்டவராகவே இருந்தார். பலர் தமிழ்ப் பழமையை ஒரு பூசைக்குரிய பொருளாகவே வைத்துப் போற்றினர். ஆனால் சாலையார் பார்வை அந்த விதத்தில் பெரியார் பார்வையை ஒத்ததாகவே இருந்தது.

சங்க இலக்கியத்தில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது, பழைய தமிழ் நூல்களில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது, திருக்குறள் இவ்வாறு கூறுகிறது என்று எதைச் சொன்னாலும் இதனால் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு என்ன பயன் என்று கேட்கப்படும் சிந்தனையாளராகவே சாலையார் இருந்தார். எனவே அவருடைய கருமையான விமர்சனத்திற்கு நமது மறையாகிய திருக்குறள் கூட தப்பியது கிடையாது என்பதை நான் இங்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் எந்த நேரத்தில் நின்றுகொண்டு எது எது நமக்குப் பாதிப்பு வராத நிலைக்குச் சரியானது என்று நினைக்கிறோமோ, அதைச் சொல்வது முறை என்று நாம் கருதி அதையே சொல்கிறோம். பல தமிழ் அறிஞர்களும் அவ்வாறே செய்கின்றனர். எங்கு பாதிப்பு இல்லையோ அந்த இடத்தில் நின்றுகொண்டு தங்கள் கோபத்தைக் காட்டிக்கொள்பவர்களாகவே தமிழாசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறுநூல் சாலையார் எல்லை கடந்து எது நிச்சயமாகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியோ அந்தத் துளத்தில் நின்றுகொண்டு பன்றிய ஒரு தமிழ் வேழமாகத் திகழ்ந்தார். பெண்ணடிமைத்தனத்தை அவர் கருமையாக எதிர்த்தார். அவரது அறிவியக்கப்பேரவை என்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கூடுகின்ற ஒரு கூடமாகவே இருந்தது. அதில் சாதிகளுக்கு இடமில்லை. சமயங்களுக்கு இடம் இல்லை. எவர் சாதியைக் கடக்க விரும்புகிறாரோ, எவர் சமயங்களைக் கடக்க விரும்புகிறாரோ அவர்களுக்கு அந்த அறிவியக்கப் பேரவை ஒரு களமாக இருந்தது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்வி குறித்த சிந்தனைகள் வருகின்ற சமயத்தில் அவர் ஒரு சேதியைத் தெளிவாகச் சொன்னார். ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியனின் பாடலில் ஈற்றில் வரக்கூடிய அந்தப் பாட்டை இங்கே கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

‘கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின் மேற்பால் ஒருவன் அவர் கண் கெடுமே’ வடமொழி மரபு என்பது சாதியம் பாராட்டி, கீழ்ப்பால் ஒருவன் கல்வி கற்பதைத் தடை செய்யக்கூடியதாக ஒரு மரபாக இருந்தது. ஆனால் தமிழ் மரபு என்னவென்றால் நீ கல்வியின் மூலமாக இவற்றைக் கடந்தால் மேல் சாதிக்காரன் என்று சொல்லக்கூடியவன் உன் கீழ்வந்து படிவான், என்பதுதான் தமிழ் மரபு என்று அவர் எடுத்துக்காட்டினார்.

இதைப்பாடிய அந்தப் புலவன் ஒரு சாதாரணப் புலவன் அல்லன். அவன் ஓர் அரசன். ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன். அவன் ஆரியப்படையைக் கடந்தானா, வென்றானா என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் அவன் அன்றைக்கு ஆரியக்கொள்கைகளை வென்றான் என்பதை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய ஒரு தமிழறிஞராக அவர் விளங்கினார். இப்படிப்பட்ட பார்வைதான் பழைய மரபுகளை அவர் பார்க்கும் பார்வையாக இருந்தது.

புதிய கல்விக் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்ட காலக் கட்டத்தில் புதிய கல்விக் கொள்கை எப்படி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கல்விக்கு எதிராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டிய தமிழ் அறிஞராக அவர் இருந்தார். ஓர் இடத்தில் அவர் விடுதலை பெற்று இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பெருவாரிய மக்களுக்குக் கல்வி போய்ச்சேரவில்லை என்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால் இந்த அரசுகளால் செய்யமுடியாது என்பதில்லை; இந்த அரசுகளுக்குச் செய்ய மனமில்லை என்பதுதான் காரணம் என்றார்.

எனவே சாலையார் அவர்களை நினைக்கும்போது ஒரு சாதாரண தமிழறிஞராக அவரை என்றும் நம்மால் நினைக்க முடியாது. அவர் போற்றுவதற்குரிய ஒரு தமிழறிஞர். ஏனென்றால் தமிழை ஒரு படைக்கருவியாகப் பயன்படுத்தியவர் அவர் என்பது முக்கியமானது.

தமிழ் ஈழப் போராட்டம் தொடங்கிய காலக்கட்டத்தில் அந்தப் போராட்டத்தின் நியாயத்தை உணர்ந்தவர்கள், அந்தப் போராட்டம் வெற்றி அடைந்தே தீரும் என்பதை உணர்ந்தவர்கள் சாலையாரும், பெருஞ்சித்திரனாரும். அதனால் வழக்கமாக வரக்கூடிய இந்திய அரசின் அச்சுறுத்தல்களை அவர்கள் ஒருபோதும் பொருட்படுத்தக் கூடியவர்களாக இல்லை. இந்த வகையில் தமிழீழ மக்கள் என்றைக்கும் அவர்களிடம் நன்றியோடு நினைத்துக் கருதக்கூடியவர்களாக சாலையார் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

அண்மையில் நான் வெளியிட இருக்கிற மலையா கணபதி குறித்தப் புத்தகத்திற்கு பழ. நெடுமாறன் அவர்கள் ஓர் அணிந்துரை அளித்துள்ளார்கள். அந்த அணிந்துரையில் இறுதிப் பகுதியாக அவர்கள் இப்படி எழுதியுள்ளார்கள்.

“பழந் தமிழகத்தில் வாணன் என்கிற ஒரு மாவீரர் இருந்தார். அவரது வீரச்செயலை நினைவு கூறும் வகையில் மக்களெல்லாம் வாணன் என்று மாவீரன் பெயரைத் தம்முடைய மாட்புகளில் பொறித்து வைத்துக்கொண்டார்கள்” என்கிற ஒரு செய்தியைச் சொல்லி கணபதி அவர்களின் பெயரை மக்கள் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அப்படி நினைவில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய மாவீரர்கள் பலர் தோன்றக்கூடிய ஒரு காலமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் மாவீரர்கள்தாம் வரலாற்றில் மக்கள் விடுதலையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடியவர்கள் என்பதை அறிந்தவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட பெயர்களில் ஒரு பெயர் பெருஞ்சித்திரனார் ஆகும். இன்னொரு பெயர் சாலையார் என்று இருக்கும். இந்தப் பெயர்கள் நீட்சியாகத் தொடரும். இப்படித் தொடரக்கூடிய இந்த நீட்சியானது அவர்களை எல்லாம் தமிழ் வரலாற்றில் விடுதலைக்கான வித்துகள் என்று அடையாளம் காட்டப்படுவார்கள்.

அந்த வகையில் ஐயா அவர்களுக்கும் சாலையார் அவர்களுக்கும் என்னுடைய வீர வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அம்மையார் அவர்களுக்கும் எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

தேனிசை விருந்து!

“இன்பத்தென் வந்து பாயுது காத்திலே” என்று பாடினார் பாரதியார். மதுரை மாநாட்டில் குழுமியிருந்தோர் அத்தனைபேர் செவ்விலும் இன்பத்தென் பாடிந்து கொண்டிருந்த தேனிசை செல்லப்பா குழுவினர் எழுச்சிமிகு இசை விருந்தை அனைவருக்கும் திகட்டத் திகட்ட அள்ளி அளித்தனர்.

உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் எழுதிய பல புதிய பாடல்களை முதன் முதலாக மதுரை மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள் கேட்டு மகிழும் பேறு பெற்றனர்.

கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் சுருத்தாழிமக்கப் பாடல்களைத் தேனினும் இனிய குரலில் செல்லப்பாவும் அவருடைய புதல்வி சாந்தியும் பாடியபோது மாநாடு எழுச்சியுட்கும் மாநாடாகத் திகழ்ந்தது.

“நம்புகன் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்” என்ற பாடலைத் தேனிசை செல்லப்பா பாடியபோது மாநாட்டுக்கு வெளியேயும் உள்ளேயும் பெருந்திரளாக கூடியிருந்த மக்கள் இசைக்கேற்ப தாளம் போட்டு ஆரவாரத்துடன் கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது.

‘ஈழத் தமிழர் ஆதரவு மீண்டும் கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது’

திரு. பழ. நெடுமாறன்

(அமைப்பாளர், தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு)

தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் 1990ஆம் ஆண்டு விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில அமைப்புகள் ஒன்றுகூடினோம்.

ஈழத் தமிழருக்கு விடிவுகாலம் என்பது அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனிநாடு அமைவதில்தான் இருக்கிறது என்பதிலே திடமான நம்பிக்கையும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய வலிமை வாய்ந்த ஒரு தலைவர் பிரபாகரன்தான் என்பதையும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினால் தான் அதைப் பெற்றுத்தர முடியும் என்பதையும் எந்தெந்த அமைப்புகள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனவோ அந்த அமைப்புகளையெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் ஒருங்கிணைக்க விரும்பி நாங்கள் இந்த அமைப்பை 1990ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கினோம். 1999ஆம் ஆண்டிலே 72 கட்சிகள், அமைப்புகள் இந்த ஒருங்கிணைப்புக் குழுவிலே அங்கம் வகிக்கின்றன என்பதை நான் பெருமிதத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த 9 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த அமைப்பு சந்தித்த அடக்குமுறைகளைப் போல வேறு எந்த ஓர் அரசியல் கட்சியும் தமிழகத்திலே சந்தித்தில்லை என்பதையும் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம், தடா சட்டம் இவை போன்ற கொடிய சட்டங்கள் எங்கள்மீது ஏவப்பட்டன. படமாக இங்கு வீற்றிருக்கும் பெருஞ்சீர்தாராளர் அவர்களையும் என்னையும் அவருடைய அருமை மைந்தன் பொழிலனையும் தடாச் சட்டத்தில் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தார்கள்.

தமிழறிஞர் சாணையார் அவர்கள் சாவின் அம்மையார் அவர்கள் ஆகியோரையும் கைது செய்ய தமிழக அரசாங்கம் தயங்கவில்லை.

இங்கே வீற்றிருக்கும் மணியரசன், தியாகு, கப. வீரபாண்டியன் போன்ற பல்வேறு இயக்கத் தலைவர்கள் மீது பல வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன. இன்னமும் அந்த வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சுருக்கமாகச் சொன்னால் அடக்கு முறைகளைச் சந்தித்துச் சந்தித்து மேலும் மேலும் வளர்ந்த இயக்கம் இந்தத் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1997ஆம் ஆண்டு சனவரி 19ஆம் தேதி நாங்கள் இந்த மாநாட்டை நடத்துவதற்குத் திட்டமிட்டு விளம்பரம் செய்து எல்லா வேலைகளும் செய்து முடித்தபோது அதற்கு முதல் நாளான 18ஆம் தேதி எங்களுக்குத் தடை விதித்தார்கள். அதிலும் மாநாட்டை எதற்காக நடத்தவிருந்தோம். இலங்கையிலே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் தலையீட்டை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பதற்காக தமிழர் எச்சரிக்கை மாநாடு என்ற பெயரில் நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்தோம்.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுக்கவில்லை. இந்திய அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுக்கவில்லை. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையில் காலூன்ற அனுமதிப்பதென்பது அபாயகரமானது. கிரீன் பரேட் என்ற அமெரிக்க இராணுவ முன்னாள் அதிகாரிகள் அங்கு வந்து சிங்கள இராணுவத்திற்குப் பயிற்சி கொடுப்பது, சிங்கள இராணுவத்திற்கு ஆயுதங்கள் வழங்குவது, இலங்கையிலே புத்தளத்திலே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வானொலி நிலையத்தை அமைப்பது ஆகியவற்றிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதற்காக அம்மாநாட்டை நடத்தவிருந்தோம்.

எங்கள்மீது அமெரிக்காவிற்கு கோபம் வருவதிலே அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தமிழக அரசுக்குக் கோபம் வருமானால் நீங்கள் ஒன்று அமெரிக்காவின் எடுபடியாக இருக்க வேண்டும்; அல்லது தமிழ் உணர்வற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இப்படித் தடை விதிக்கப்படுவது எங்களுக்குப் புதிதல்ல. எங்களுடைய தஞ்சை மாநாட்டிற்குத் தடைவிதித்தார்கள். மணியரசன் மாநாட்டுக்குத் தடைவிதித்தார்கள். எங்களின் அமைப்புகள் கூட்டிய கூட்டங்களுக்குத் தடை விதித்தார்கள். இதுபோன்ற தடைகளை மீறி நாங்கள் சிறை செல்வது வழக்கம். ஆனால் இந்தமுறை இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம். எனவே சென்னையில் உள்ள உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு நாககல் செய்தோம். வழக்கு கிட்டத்தட்ட 21 மாத காலம் நடந்தது. நாங்களும் பொறுமையாக இருந்தோம். நமத்தாக இந்த வழக்கினை வழக்கறிஞர் சந்துரு

அவர்கள் நடத்தினார். எங்கங்கே மனித உரிமை மீறப்படுகிறதோ, எங்கேங்கே ஜனநாயக உரிமைகளுக்கு சாவு மணி அடிக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் நம் நண்பர் வழக்கறிஞர் சந்துரு அவர்கள் சிறு அளவுக்குகூட பணம் வாங்காமல் அந்த வழக்குகளை உயர் நீதி மன்றத்திலே ஏற்று நடத்தி வெற்றி காண்பதையே தனது தர்மமாகக் கொண்டு நடத்தினார். இந்த வழக்கை அவர் நடத்திய முறையைக் கண்டு வியந்த டீர்ப்பில் டிஸ்யூசன்மென்டாபு அவர்கள் தனது தீர்ப்பிலேகூட அதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அந்த தீர்ப்பிலே நீதிபதி 2 அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. அரசியல் சட்டத்தின் 19வது பிரிவு மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிற எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை, கூட்டம் கூட்டும் உரிமை ஆகியவற்றை மதுரை மாநகர் காவல்துறை ஆணையாளர் அப்பட்டமாக மீறியிருக்கிறார்.

2. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே, சுதந்திரப் போராட்டத்தை அல்லது சுதந்திரத்திற்காகப் பேசுகிற உரிமையை நசுக்க வேண்டும் என்பதற்காக நம் போலீஸ் சட்டத்தினைக் கொண்டுவந்தான். அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் உருத்துப்போன அந்தச் சட்டத்தினை இது சுதந்திர நாடு என்ற சிந்தனைகூட இல்லாமல் இந்தக்காவல்துறை பின்பற்றி வருகிறது என்று அப்பட்டமாக அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

"உருத்துப்போன ஏகாதிபத்திய காலச் சட்டத்தை சுதந்திர நாட்டிலே எப்படிப் பின்பற்றுகிறீர்கள்" என்று அந்த நீதிபதி கேள்விகேட்ட மறுகணமே இந்தக் காவல்துறை ஆணையாளர் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு ஓடியிருக்கவேண்டும். "இந்தக் காவல்துறை எதையுமே ஆராயாமல் எதிர்க்கட்சியினர் என்பதற்காகவே அவர்களுடைய குரலை ஒடுக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்" என்றும் நீதிபதி கண்டித்துள்ளார். அது மட்டுமல்ல.

"இந்தக் காவல்துறை சிந்திக்கும் போக்கையே இழந்துவிட்ட நிலையில் எதைப் பற்றியும் யோசிக்காமல் ஒரு மாநாடு போடப்படும்போது அந்த மாநாடு தடைசெய்யப்பட்ட இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் ஒன்று கூடி நடத்துகிற ஒரு மாநாடு என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது அரித்தமற்றது. தடைசெய்யப்பட்ட இயக்கத்திற்கு ஆதரவாளர்களாக இருப்பதில் எத்தனைத் தவறும் இல்லை. அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அது இந்தியாவின் அரசியல் சட்டத்திற்கும் நடைமுறைச் சட்டங்களுக்கும் எதிராக இருந்தால் அவர்கள் மீது வழக்கு போடுவதற்கு காவல்துறைக்கும் போதுமான அவகாசம் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் ஒருவருக்கு மேல் அல்லது இருவருக்கு மேற்பட்ட காவல்துறை ஆய்வாளர்களை இந்த மாநாட்டிற்கு அனுப்பியார் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பெடுத்து அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் மீது வழக்கு போட்டிருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் கூட்டமே கூட்டக்கூடாது. மாநாடே நடத்தக்கூடாது என்று தடைவிதிப்பதற்கு இவர்களுக்கு எந்த அதிகாரமும் கிடையாது" என்று அந்த நீதிபதி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

நாங்கள் மீண்டும் மாநாடு நடத்துவதற்கு ஏறத்தாழ 45 நாட்களுக்கு முன்னால் மனுச் செய்தோம். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலே என்னென்ன வழக்குகளில் எத்தகைய தீர்ப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி நம்முடைய காவல்துறையிலே இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகள் ஒரு வார்த்தைகூட படிக்கமாட்டார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எனவே நீதிபதி அளித்த அந்தத் தீர்ப்பின் நகலை ஆங்கிலத்திலும் ஒருவேளை இவர்களுக்கு ஆங்கிலம் சரியாகத் தெரியாவிட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்காக அதற்குத் தமிழிலும் நகல் எடுத்து அத்துடன் எங்களுடைய விண்ணப்பத்தினையும் இணைத்து நாங்கள் அனுப்பினோம். ஒன்றரை மாத காலத்திற்கு முன்னால் அனுப்பினோம். இந்த 2ஆம் தேதிவரை எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. எங்களுடைய மாநாட்டு நிர்வாகிகள் திரும்பத்திரும்ப ஆணையாளரைச் சந்திக்கப்போனால் அவர் சந்திக்கவே மறுக்கிறார். என்ன கேட்டாலும் "ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார்.

ஒன்றரை மாதமாக ஆராய்ந்தார். நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்தார். எனக்கு விவரத்தை நமது தோழர்கள் தொலைபேசி மூலம், சென்னைக்குச் சொன்னபோது நான் இங்கே 2ஆம் தேதி வந்தவுடன் தொலைபேசி மூலம் ஆணையாளரைத் தொடர்பு கொண்டேன். என்னிடமும் "ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்" என்று அதே பதிலைச் சொன்னார். "என்ன ஆராய்கிறீர்கள்? உயர்நீதி மன்றம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பினை ஆராயும் அளவிற்கு நீங்கள் என்ன உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியா? தெளிவாகத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்குள்ளாக எனக்கு நீங்கள் உண்டு அல்லது இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். சொல்லத் தவறினால் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பை அவமதித்தற்காக உங்கள் மீது வழக்குத் தொடருவேன்" என்று கூறினேன்.

எங்கள் மாநாட்டு அழைப்பிதழைக் கொடுக்கப்போன ஒரு நிர்வாகியிடம் போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் "பிரபாகரன் இந்த மாநாட்டில் பேசப் போவதாக எங்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதே. அது உண்மையா?" என்று கேட்டு இருக்கிறார்.

பிரபாகரன் தமிழ்நாட்டில் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் இருந்தபோதுகூட அவர் எந்த ஒரு பொது நிகழ்ச்சியிலும் பங்கு பெறவில்லை. தமிழ்நாட்டு அரசியல் கட்சிகள், அரசியல் சார்பற்ற அமைப்புகள், பொதுமக்கள் ஆகிய எல்லோருடைய ஆதரவும் தங்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தேவை என்பதால் எந்தக் கட்சி நிகழ்ச்சியிலும் பங்கெடுப்பதில்லை என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார். அதேபோல கடைசி வரையில் எந்த நிகழ்ச்சியிலும் பங்கெடுக்கவில்லை.

இத்தகைய முட்டாள்தனமான கேள்வியைக் கேட்பதற்காக நீங்கள் எல்லாம் படித்துவிட்டு அதிகாரிகளாக வந்திருக்கிறீர்கள்? சுய சிந்தனையே உங்களுக்கு வேண்டாமா? எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்ற போக்கில் அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வார்களேயானால் உயர்நீதிமன்றம் அளித்துள்ள இந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் உங்கள் ஒவ்வொருவர் மீதும் உயர்நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு தொடர நேரிடும் என எச்சரிக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்ப்பு இந்த ஒருங்கிணைப்புக்குமுன் மாநாட்டிற்காக அளிக்கப்பட்டத் தீர்ப்பு அல்ல. தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள், தமிழர் அமைப்புகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் நடத்துகிற மாநாடுகள் அல்லது கூட்டங்களுக்குக் காவல்துறை அதிகாரிகள் தடை விதப்பார்களுமால் இந்த உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு அந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது குத்தீட்டிப்போவப் பாயும் என்றும் எச்சரிக்கிறேன். இது எங்களுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு அல்ல. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, கூட்டம் கூட்டும் இரிமை ஆகியவை இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் பெற்ற மகத்தான தீர்ப்பு இது. இந்தத் தீர்ப்பை அளித்த நீதியரசர் ஜெயசீமமபாபுவாக்கு நன்றி. இந்தத் தீர்ப்பைப் பெறுவதற்காக நீதிமன்றத்திலே வாதாடி வெற்றி தேடித்தந்த வழக்கறிஞர் சந்துரு அவர்களுக்கு எங்கள் குழுவின சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தக்குழுவை ஒடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்தது எந்த வகையிலும் சரியல்ல. காரணம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரிய கட்சிகள் அதாவது ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சியானபோதும் சரி. எதிர்க்கட்சி ஆளுங்கட்சியானபோதும் சரி. தமிழீழப் பிரச்சினையிலே நீங்கள் ஒவ்வொரு வேளைக்கும் தகுந்தாற்போல் பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் சேற்றுக்கு ஊறுகாயைத் தொட்டுக்கொள்வது போல தேவையானபோது தொடுவது தேவையில்லாதபோது விட்டுவிடுவது என்று இருந்த காரணத்திலேதான் சாமானியர்களாகிய நாங்கள் ஒன்றுகூடி இந்தக் குழுவை அமைத்தோம். நீங்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்யமுற்பட்டு இருப்பீர்களேயானால் நாங்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்காது.

வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டம் நடந்தபோது ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் தலைமையில் அகில இந்தியக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்று வங்கதேச மக்களின் துயரத்தை எடுத்துச் சொன்னார். மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டினார். மாநில அரசும் மக்களும் இணைந்து வங்கதேச மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ரஷ்யா போன்ற பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் தலைமையில் இருந்த குழு ஆதரவு திரட்டியது. அந்தக் குழுவுக்குப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அரசு எல்லாவகையிலும் உதவி செய்தது. அப்போது தமிழகத்திலே முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் இந்தக் குழுவிற்கு எல்லாவகையிலும் உதவி செய்து தமிழ்நாட்டிலே 6 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்து உதவினார். அதை நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. பாராட்டுகிறேன்.

வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டம் நடைபெற்றபோது உதவுகிற மனம் இருந்த உங்களுக்கு நம்முடைய ரத்தத்தின் ரத்தங்கள், சகோதரர்கள், சகோதரிகள் அங்கே சிங்களப் பேரினவாதிகளின் இனப்படுகொலைக்கு ஆளாகி மாண்டுகொண்டு இருக்கும்போது அவர்களுக்கு உதவி செய்ய உங்களுக்கு ஏன் மனமில்லை? உதவி செய்பவர்களையும் எதற்காக ஒடுக்குகிறீர்கள்?

வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டம் வேறு. தமிழீழப் போராட்டம் வேறானதா? இரண்டும் ஒன்றுதான். வங்கதேச மக்கள், இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். மறைந்த மதிப்பிற்குரிய ஜின்னா அவர்கள் முஸ்லீம்கள் ஒரு தனித் தேசிய இனம் என்ற வாதத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்தியாவிலிருந்து பாகிஸ்தான் பிரிவேண்டும் என்பதற்காகப் போராடினார். அப்போது வங்காளம், இரண்டாகப் பிரிந்து கிழக்கு வங்கம் பாகிஸ்தானுடன் சேர்ந்தது. ஆனால் மதம் என்பது எப்போதுமே ஒரு தேசிய இனத்தின் அடிப்படையாக இருக்கமுடியாது. மொழி ஒன்றுதான் தேசிய இனத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கமுடியுமே தவிர மதம் இருக்கமுடியாது.

ஜின்னா அவர்களின் இந்தத் தத்துவம் வெற்றி பெறவில்லை. உருதுமொழி பாகிஸ்தானின் தேசிய மொழியாக ஆக்கப்பட்டு கிழக்கு வங்க மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டபோது என்ன நடந்தது? வங்க மக்கள் தங்கள் மொழியின் மீது கொண்ட பற்று காரணமாக உருது மொழியை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். பாகிஸ்தான் இராணுவம் அவர்களை ஒடுக்குவதற்கு முயற்சி செய்தது. இதன் காரணமாகத்தான் வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கிற்று.

வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கியபோது இந்தியாவின் எல்லா மாநில மக்களும் அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தார்கள். இந்தியாவின் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஆதரவு கொடுத்தன. இன்றைக்குப் பிரதமராக இருக்கிற வாஜ்பாய் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கிய ஜனசங்கம் வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் துணையாக இந்திய இராணுவம் அனுப்பப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து பிரதமர் இந்திராகாந்தி வீட்டிற்கு முன்னால் மறியல்போராட்டம் நடத்தி 18,000 பேர்கள் சிறை புகுந்தார்கள். மேற்குவங்கத்தின் சட்டமன்றம் கூடி வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவுத் தீர்மானம் திறைவேற்றிற்று. அது மட்டுமல்ல.

வங்கதேசத்தின் எல்லையில் வங்கதேச விடுதலை வீரர்கள் பாகிஸ்தான் எல்லையை ஊடுருவித் தாண்டிச் சென்று அங்கே பாகிஸ்தான் இராணுவத்துடன் மோதிவிட்டு திரும்ப ஓடிவரும்போது பின்னாலேயே பாகிஸ்தான் இராணுவ வீரர்கள் விரட்டிக் கொண்டு வந்து சுட்டால் பாகிஸ்தான் படையை எதிர்த்துச் சுடும்படி மேற்கு வங்க போலீஸ் படைக்கு மேற்கு வங்க அரசு அனுமதி அளித்து இருந்தது. அகதிகளாக ஓடிவந்த கிட்டத்தட்ட 80 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு மேற்குவங்கம், அசாம், பீகார், திரிபுரா போன்ற மாநிலங்களில் முகாம்கள் அமைத்து எல்லா உதவிகளும் செய்யப்பட்டன. சுதந்திர கிழக்கு வங்க அரசுகூட கல்கத்தாவிலேதான் அமைக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து செயல்பட்டது. இந்தியாவுமும் நிதிதிரட்டி அந்தப் போராட்டத்திற்கு உதவி செய்யப்பட்டது.

இந்தப் போராட்டத்திற்கும் தமிழீழப் போராட்டத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்? அங்கே உருது திணிக்கப்பட்டது. இங்கே சிங்களம் திணிக்கப்பட்டது. அங்கே மேற்கு பாகிஸ்தானியரால் வங்காளிகள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். இங்கே சிங்களப் பேரினவாதம் ஈழத் தமிழர்களை இனப்படுகொலை செய்கிறது. எல்லாவகையிலும் இரண்டு ஒன்றுதான். ஒரு கண்ணிலே வெண்ணெயும் இன்னொரு கண்ணிலே சுண்ணாம்பும் வைப்பதுபோல வங்கதேச விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு அளித்த இந்திய அரசும் அனைத்திந்தியக் கட்சிகளும் பல்வேறு மாதிரி அரசுகளும் தமிழீழப் போராட்டத்தை ஒடுக்குவதற்கு முயற்சி செய்வது எந்த வகையிலும் நியாயமல்ல என்பதை இந்த மாநாட்டின் வாயிலாக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தமிழ்நாட்டு மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டுவது மட்டுமல்ல. அகில இந்தியாவிலும் ஆதரவைத் திரட்டவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மாநாடு கூட்டப்பட்டு இருக்கிறது.

1997ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 14ஆம் தேதியன்று இன்றைக்குப் பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய ஐயார்ஜி பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் ஈழ ஆதரவு சர்வதேச மாநாட்டினை டில்லியிலே கூட்டினார். அன்றைக்கு இருந்த மத்திய அரசு அதற்குத் தடைவிதித்தது. அதை மீறி அவர் வீட்டிலேயே பந்தல் அமைத்து அந்த மாநாட்டினை அவர் நடத்தினார். அந்த மாநாட்டிலே ஈழ விடுதலை ஆதரவு அகில இந்தியக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் அந்தக் குழுவுக்கு தலைவராகவும், ஐயார்ஜி பெர்னாண்டஸ் அமைப்பாளராகவும் அந்த மாநாட்டிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்தக் குழு இயங்குகிறது. வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிற இந்தக் குழுவுக்கு நம்முடைய தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு மட்டுமல்ல, இங்கே இந்த மேடையிலே விற்றிருக்கிற நெலுங்கு தேச விடுதலை இயக்கத் தலைவர் டாக்டர். மீதரா சிவாங்கனும், கர்நாடக தலத் சாக்ந்ய அகாடமியின் தலைவர் கோபிநாத், குடகு ராஜ்ய மூக்த் மோர்ச்சாவின் தலைவர் என்.யு. நாகச்சப்பா ஆகியோரும் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளார்கள். தொடர்ந்து அந்தந்த மாநிலங்களிலே ஆதரவான இயக்கங்களை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தக் குழுவின் சார்பிலே நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழீழ விடுதலைப் பிரச்சினையில் இந்திய அரசு ஒரு தெளிவான நிலையை எடுத்தாக வேண்டும். மறைந்த ராஜீவ் காலத்தில் ஒரு தவறான அணுகுமுறை கையாளப்பட்டது. அவருடைய அன்னை இந்திரா காலத்தில் கையாண்ட அணுகுமுறைக்கு நேர் எதிரான ஓர் அணுகுமுறையை ராஜீவ் கையாண்டார். இந்திரா காலத்தில் ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவான அணுகுமுறையை அவர் கையாண்டார். ஆனால் ராஜீவ் காந்தி வந்தபோது அவருக்கு இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி எதுவும் தெரியாத காரணத்தினால் அதிலும் அவர்கூட இருந்தவர்கள் அவருக்கு வழங்கிய தவறான ஆலோசனைகளின் விளைவாக அவர் தவறான வழியில் சென்றார்.

ஒரு செய்தியை நான் உங்களுக்குச் சொன்னால் நீங்கள் திகைக்கக்கூடும். ராஜீவ் பிரதமராக வந்தபோது பிரபாகரனைச் சந்திக்க விரும்பினார். அப்போது இந்திய உளவுத்துறையின் மிகப் பெரிய பொறுப்பிலே இருந்தவர் பிரபாகரனைச் சந்தித்து அவரை அழைத்துக் கொண்டுவரேனார். அங்கே அவர் கிட்டத்தட்ட ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலே ராஜீவுடன் பேசினார். ராஜீவுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் இடையே மொழிபெயர்ப்பாளராக அந்த அதிகாரி இருந்தார். ஒரு மணிநேரம் பேசியுபிறகு ராஜீவ் அந்த உயர் அதிகாரியை அழைத்துச் சொன்னார். "This is the man. We must give him full support" என்று சொன்னார். இந்த மனிதருக்கு நாம் எல்லாவித உதவிகளையும் செய்யவேண்டும் என ராஜீவ் அன்றைக்குச் சொன்னார். பிரபாகரனின் நேர்மை துணிவு, தியாக உணர்வுகளைக் கண்டு வியந்த ராஜீவ் அவ்வாறு கருதினார். ஆனால் அவர் அந்த முடிவைச் செயற்படுத்தமுடியாமல் சில சகுனிகள் தடுத்தனர். ராஜீவுக்குத் தவறான ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்கள். தவறான ஆலோசனைகளைக் கூறியவர்கள் இப்போதும் இருக்கிறார்கள்.

எதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் ராஜீவ் காலத்திலே எடுத்த முடிவுகள் தவறானவை என்பதைப் பின்னாலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் காட்டின. எந்தச் சிங்களருக்குச் சாதகமாக இந்திய இராணுவத்தை அனுப்பி விடுதலைப் புலிகளை ஒடுக்க முனைந்தீர்களோ அதே சிங்கள அரசு இந்திய இராணுவத்தை வெளியே போகச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் சொன்னதே தவறுதலாக இருக்காது" இந்திய

இராணுவம் வெளியேற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஐ.நா. சபையிலே புகார் செய்வேன்" என்று சொன்னார். ஆக அங்கே இருந்த தமிழர்களும் விரும்பவில்லை. சிங்களரும் விரும்பவில்லை. எதற்காக இந்திய இராணுவம் அனுப்பப்பட்டு ஒரு நாளைக்கு 3 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செலவு செய்யப்பட்டது. 2,000க்கு மேற்பட்ட இந்திய இராணுவ வீரர்கள் உயிரிழந்தார்கள். 7,000க்கு மேற்பட்ட சமூக தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேலான சமூக தமிழர்களின் சொத்துகள் நாசமாக்கப்பட்டன. இவ்வளவும் நடந்தபிறகு இந்திய இராணுவம் வெளியேறவேண்டிய ஓர் அவமானகரமான நிலை உருவானது. ராஜீவின் அந்தக் கொள்கை தவறானது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

ராஜீவுக்குப் பின்னாலே பிரதமரான நரசிம்மராவ், அவருக்குப் பின்னால் பிரதமர்களான தேவகவுடா, ஐ.கே. குஜ்ரால் ஆகியோர் காங்கிரஸ் தயவிலே பதவியில் இருந்த காரணத்தினால் அவர்களும் ராஜீவ் பின்பற்றிய அதே தவறான கொள்கையைப் பின்பற்றினார்கள். இன்றைக்குப் பிரதமர் வாஜ்பாய் தலைமையில் இருக்கக்கூடிய அரசை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராஜீவின் கொள்கை தவறானது என்று வாஜ்பாய் அவர்களும் அத்வானி அவர்களும் நாடாளுமன்றத்திலேயே கூடிக்காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறான கொள்கையைத் துணிவாகத் தூக்கி ஏறியுங்கள். புதிய அணுகுமுறையை நீங்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும்

சமூக தமிழர்கள் திட்டமிட்டு இனப்படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு எதிராக இந்தியாவின் குரல் சர்வதேச அளவிலே ஒலிக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன். மதிப்பிற்குரிய பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சர் ஜார்ஜ் டிபர்னாண்டஸ், மதி.மு.க பொதுச் செயலாளர் வைகா, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் தலைவர் டாக்டர் இராமதாஸ் ஆகியோர் இணைந்து நின்று இந்திய அரசை ஒரு சரியான நிலைப்பாடு எடுக்க வைக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த மாநாட்டிலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவில் எத்தனையோ நாட்டு மக்கள் அகதிகளாக பல்வேறு காரணங்களினால் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறார்கள். திபேத், வங்காளம், பர்மா, ஆப்கானிஸ்தான், பாலஸ்தீனம் ஆகிய பல்வேறு நாடுகளின் அகதிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். பல்வேறு நாட்டு மக்களுக்கும் அடைக்கலம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நாடாக இந்தியா திகழ்ந்து வருகிறது. ஆனால் இந்த அகதிகள் இந்தியாவில் எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம். எங்கு வேண்டுமானாலும் வரலாம். விவசாயம், வியாபாரம், தொழில் போன்றவற்றை முழுச் சுதந்திரத்தோடு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சமூக தமிழ் அகதிகள் மட்டும் சிறைமுகாம் வாழ்க்கை வாழ வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலை இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை இந்த அரசு அகற்ற வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இங்கே நான் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே ஜனதா கட்சியின் தலைவர் சுப்பிரமணிய சுவாமி பத்திரிகையாளர் கூட்டத்தை கூட்டி என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் "இந்த மாநாட்டிற்கு அனுமதி அளித்ததன் மூலம் தமிழ்நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது. ஆகவே தமிழக அரசை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார். மகாபாரத காலத்திலிருந்து சகலரின் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. சுப்பிரமணிய சுவாமி ஒரு கேவலமான அரசியல் தரகர். அவரை ஓர் அரசியல் தலைவராக நாங்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. மதுரை மாநகர மக்கள் செய்த தவற்றின் பயனாக மதுரை மக்களின் பிரதிநிதியாக நாடாளுமன்றத்தில் அமர்ந்ததன் மூலம் மதுரை நாடாளுமன்றத் தொகுதி மக்களுக்கு மட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கே தீராத அவமானத்தைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ஒரு பேர்வழி அவர்.

உயர்நீதிமன்ற ஆணையின்படி இந்த மாநாடு நடக்கிறது. அதற்கு அனுமதி கொடுத்ததே தவறு என்று சொன்னால் நீதி மன்ற அவமதிப்பு வழக்கு அவர் மேல்தான் போடவேண்டும். என்ன தைரியம் இருந்தால் அவர் இவ்வாறு சொல்லியிருப்பார்?

அவர் அடிக்கடி, "பிரபாகரனைப் பிடிக்க வேண்டும், பிரபாகரனைக் பிடிக்கவேண்டும்." என்று புலம்புகிறார். நான் உள்துறை அமைச்சர் அத்வானி அவர்களுக்கு இம்மாநாட்டின் மூலமாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். சுப்பிரமணிய சுவாமி தலைமையில் ஒரு படையை இலங்கைக்கு அனுப்பி வையுங்கள். அவர் இலங்கைக்குப் போனால் திரும்பிவரமாட்டார். உங்களை பிடித்த சனியும் ஒழியும். தமிழர்களைப் பிடித்த சனியும் ஒழியும்.

உம்மைச் சுற்றி ஒரு பாதுகாப்புப் படை இருப்பதால் தமிழ்நாட்டில் வந்து எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவீர்? நான் சுப்பிரமணிய சுவாமியை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து இவ்வாறு பேசினால் தமிழகத்தில் உம்மை விரட்டி விரட்டி அடிப்போம்.

தமிழக அரசின் மீது எங்களுக்கு ஆயிரம் குறைகள் உண்டு. அது வேறு. ஆயினும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஓர் அரசை டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டும் என்று இது மாதிரி அரசியல் தரகர்கள் பேசக்கூடிய நிலைமை தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிட்டதே என்றுதான் நான் கவலைப்படுகிறேன். இந்த மாதிரி ஆட்கள் இப்படியெல்லாம் பேசுவதற்கு மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் கலைஞரும் ஒரு காரணம். அவர் வளர்த்த கடை இது. இன்று அவர் மாப்பிலேயே பாய்ந்து

தமிழ்நாட்டில் ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு மங்கிவிட்டது என்று சில பேர் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்பவர்கள் இந்த மாநாட்டிற்கு வந்து பார்க்கும்படி கூறுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. தமிழ் நாட்டு மக்களின் ஆதரவு என்பது நிறுபூத்த நெருப்பாக இருந்து வந்திருக்கிறதே தவிர அது ஒருபோதும் அணைந்துவிடவில்லை. அடக்குமுறைச் சம்பவங்களைக் கண்டு மக்கள் மத்தியிலே அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மக்கள் இதற்கு முழுமையாக ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நான் ஓர் உதாரணத்தை உங்கள் மத்தியிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

26 தமிழர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது நீங்கள் அனைவரும் அறிந்ததே. அந்தத் தீர்ப்பு எத்தகைய அநீதியான தீர்ப்பு என்பது உச்ச நீதி மன்றத்தாலே விசாரிக்கப்படவிருக்கிறது. தீர்ப்பு விரைவில் சொல்லப்படும். அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஆனால் அப்படியொரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டபோது அதற்கு எதிராக மக்கள் இயக்கத்தை நடத்தி மக்களிடமே நிதி திரட்டி இந்த வழக்கை உச்ச நீதி மன்றத்திலே நடத்துவது என்று நாங்கள் முடிவு செய்தோம். இந்தியாவில் எந்தவோர் அரசியல் வழக்குக்கும் மக்களிடம் நிதி திரட்டப்படுவது என்பது மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்திருக்கிறது.

இந்திய தேசிய இராணுவ வீரர்கள் மீது வழக்கு நடைபெற்றபோதுகூட காங்கிரசு கட்சியைச் சேர்ந்த புலாபாய்ஜேசாய் என்ற பெரும் வழக்கறிஞர் அவரது சொந்த முயற்சியில் இந்த வழக்கை நடத்தினார். ஐவலாஸ் டேசு, வல்ஷாய் பட்டீல் போன்றவர்களெல்லாம் வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு நீண்ட காலம் ஆனாலும் அவர்களும் அன்றைக்கு அங்கிகளை அணிந்து கொண்டு அவருக்கு உதவியாகப் போய் அந்த வழக்காடு மன்றத்திலே உட்கார்ந்தார்கள். அந்த வழக்கிற்காகக்கூட மக்களிடம் நிதி திரட்டப்படவில்லை. பக்தசிங் வழக்கிலும் மக்களிடம் நிதி திரட்டப்படவில்லை.

தமிழ்நாட்டிலே கட்டுக்கோப்பாக உள்ள அரசியல் கட்சிகள்கூட தடா வழக்கிற்காக நிதி திரட்டியபோது வெறும் 5 இலட்சத்திற்கு மேலே திரட்டமுடியவில்லை. ஆனால் நாங்கள் மிகமிகச் சாமானியர்கள். இந்த ஒருங்கிணைப்புக்குமுனில் அங்கம் வகிக்கும் 72 அமைப்புகளும் சாமானியமான அமைப்புகள். நாங்கள் நம்பிக்கையுடன் மக்களை அணுகினோம். எங்களுக்கு பெரும் தொழில்துறைகளைத் தெரியாது. பெரிய வியாபாரிகளை நாங்கள் அணுகியதில்லை. சாதாரண மக்களிடம் 10 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று நிதி திரட்டியதன் மூலம் 35 இலட்ச ரூபாய்க்கு மேலே தமிழ்நாட்டிலே நிதி திரட்டியிருக்கிறோம். அதை வைத்து உச்ச நீதி மன்றத்திலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மூத்த வழக்கறிஞர் என். நடராசன் அவர்கள் இந்த மேடையிலே வீற்றிருக்கிற வழக்கறிஞர் துரைசாமி, சந்திரசேகரன், இராமதாசு இவர்களைப் போன்ற பல வழக்கறிஞர்கள் 5 மாத காலம் டில்லியிலேயே தங்கி வெற்றிகரமாக வழக்கை நடத்தி முடித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எதற்காக இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால் சாமானியர்களாகிய நாங்கள் சாமானிய மக்களிடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்து சிறு துளி பெருவெள்ளம் என்பதுபோல 35 இலட்ச ரூபாயை எங்களால் திரட்ட முடிந்திருக்கிறது என்றால் மக்கள் மத்தியிலே ஈழப் பிரச்சினைக்கு ஆதரவு இல்லையென்றா நினைக்கிறீர்கள்? இந்த மேடையிலே வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய சான்றோர் பேரவையின் அமைப்பாளர் மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் அருணாசலம் அவர்கள் அவருடைய நட்சத்தன் பத்திரிகையின் முதல் ஆண்டு விழாவிலே வந்திருக்கிற மக்களிடம் துண்டு ஏந்தி நிதி திரட்டலாம் என்று சொன்னார். அவர், நான், என்னுடைய நண்பர் சுப. வீரபாண்டியன் மூவரும் சேர்ந்து மக்கள் மத்தியிலே துண்டு ஏந்திப் போனோம். ஓர் அரை மணி நேரம்தான் துண்டு ஏந்திச் சென்றிருப்போம். அந்த அரை மணி நேரத்திலே ரூபாய் 32 ஆயிரத்திற்கு மேலே சேர்ந்தது மட்டுமல்ல, வளையல்கள், மோதிரங்கள், அளிக்கப்பட்டன. இந்த மேடையிலே வீற்றிருக்கிற தாமரை பெருஞ்சித்திரனாரின் அவர்களின் அருமைப் புதல்வி தேவ்விமாழ் தனது கழுத்தில் போட்டிருந்த தாலியைக் கழட்டிக் கொடுத்தார். இதையெல்லாம் பார்த்தபிறகு ஈழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு இல்லையென்று சொன்னால் சொல்பவர்கள் தங்கள் விழிகளை மூடிக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். அல்லது அவர்கள் வேண்டுமென்றே சொல்கிறார்கள்.

ஈழத் தமிழர்களுக்கு தமிழ்நாட்டிலே எந்த அளவுக்கு ஆதரவு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகக் கூட்டப்பட்ட மாநாடு இந்த மாநாடு. உயர் நீதிமன்றத்திலே தடையை நொறுக்கி நடத்தப்படும் மாநாடு. எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொடர்ந்து இத்தகைய மாநாடுகள் நடத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. நாங்கள் கடந்த மூன்று மாத காலத்திலே மரண தண்டனை ஒழிப்பு மாநாடுகள் 13 நடத்திக் காட்டியிருக்கிறோம்.

இந்த மாநாட்டிலே இதற்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடிய அத்தனை அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும் பேச வேண்டியிருக்கிறது. தாங்களும் பேச வேண்டும் என ஒருவரும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. ஆயினும் இவ்வளவு நெருக்கடியான காலகட்டத்திலே அடக்குமுறைகளுக்கு நடுவே எந்த நிமிஷமும் சிறையிலே தள்ளப்படலாம் என்ற நிலையிலே 9 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து இந்த ஒருங்கிணைப்புக்குமுனில் அத்தனை முயற்சிகளுக்கும் உறுதுணையாக நின்ற அந்தத் தோழர்கள் சில நிமிடங்களாவது இந்த மாநாட்டிலே பேச வேண்டும் என்பதுதான் எங்களது ஆசை. ஏனென்றால் அவர்களையும் மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் மற்ற அமைப்புகளும் இந்த ஒருங்கிணைப்புக்குமுனில் இணைந்து செயலாற்ற முன்வரவேண்டும் என்றும் கேட்டு கொள்கிறேன்.

இந்த வரவேற்புக் குழுவின்ருக்கு குறுகிய கால அவகாசமே கொடுக்கப்பட்டது. அதுவும் மாநாட்டிற்கு அனுமதி கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்பதுகூட தெரியாத நிலையில் அவர்கள் இந்தப் பெரும்பணியை ஏற்றுக் கொண்டு சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வரவேற்புக்குழுத் தலைவர் பரந்தாமன், பொருளாளர் எம்.ஆர், மாணிக்கம், வரவேற்புக் குழுப் பொதுச் செயலாளர்கள் பி.எஸ். மனோகரன், வேலுச்சாமி, சண்முகராசா, இளங்கோ, தமிழன் மற்றும் வரவேற்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் எல்லா மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் அமைப்பாளர்கள், பல்வேறு குழுத் தலைவர்கள் மற்றும் இங்கு வந்திருக்கும் பெருந்திரளான தோழர்களுக்கும் நான் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழுவின் சார்பில் எனது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெறவிருக்கிறது. இந்தத் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் ஆரம்பகாலம் முதல் தமது வாழ்நாளின் இறுதிக் காலம் வரை எல்லாவகையிலும் உறுதுணையாக இருந்த பாவலரேறு பெருஞ்சீத்திரனார், பேராசிரியர் சாலையார் ஆகியோருக்கு, எங்களுக்கு மூத்த வழிகாட்டிகளாக இருந்த அவர்களுக்கு பிற்புறப் புகழ்நனை நாங்கள் வழங்க இருக்கிறோம். பெருஞ்சீத்திரனார் சார்பில் அவரது துணைவியார் தாமரை பெருஞ்சீத்திரனார் அந்த விருதைப் பெற்றுக்கொள்ள சான்றோர் பேரவையின் தலைவர் நா. அருணாசலம் அவர்கள் விருதை வழங்குவார்கள். சாலையார் அவர்களுக்கு உரிய விருதினை சாலினி அம்மையார் பெற்று கொள்ள பேராசிரியர் பெருந்தகை தமிழண்ணல் வழங்குவார்கள். அதைபோல உலகம் பூராவும் உள்ள தமிழர்கள் உணர்வுபெறும் வகையில் எழுச்சி கானத்தை இசைக்கும் தேவநிசை செஸ்லப்பா அவர்களுக்கு பாசறைப் பாணர் என்ற விருதினை முன்னாள் அமைச்சர் பண்டுட்டியார் வழங்குவார் என்று கூறி எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

நாங்கள் தமிழர்!

மாநாட்டினைத் தொடக்கிவைத்தவர் சைவ சமய மடாதிபதியான மதுரை ஆத்மனகர்த்தராவார்.

பாவலரேறு படத்தினைத் திறந்து வைத்தவர் கிறித்துவப் பாதிரியரான அருட்தந்தை சேவியர் அருள்ராசு ஆவார்.

தமிழ்வேழம் சாலையார் படத்தினைத் திறந்துவைத்தவர் இஸ்லாமியத் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் இன்குலாப் அவர்கள் ஆவார்.

மூவரும் மூன்று வெவ்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் தமிழர்கள் என்ற உணர்வோடு இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். சாத் மத வேறுபாடு இஸ்லாமல் தமிழர்கள் என்ற உணர்வு மேலோங்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மாநாட்டு வரவேற்புக்குழுவினர் இம்மூவருக்கு இத்தகைய பணிகளை அளித்தருந்தனர். தமிழர்கள் என்ற பெருமதம் பொங்க இவர்களும் தங்கள் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தனர்.

பேசுவதற்கான நேரம் அல்ல செயல்படுவதற்கான தருணம்!

ஏ.பி. வெங்கடேசுவரன்
(முன்னாள் இந்திய வெளியுறவுச் செயலாளர்)

"ஈழத் தமிழர் இனப் பிரச்சினையில் இந்தியா உடனடியாகத் தலையிடவேண்டும் என தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் கோரிக்கை வைக்க வேண்டும். இது பேசுவதற்கான நேரமில்லை. செயலில் இறங்கவேண்டிய நேரம்"

வீரத்திற்குப் பெயர்பெற்ற தமிழக மக்கள் ஏனோ மவுனமாக இருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போதும் அதற்குப் பஞ்சம் வந்துவிட்டது. அந்த வீரத்தை விரைவில் நாம் மீட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

மகாத்மா காந்தி அஹிம்சையை விரும்பினார். ஆனால் கோழைத்தனமா, பயங்கரவாதமா என்று கேட்டால் அவர் பயங்கரவாதத்தையே தேர்ந்தெடுப்பார். எனவே கோழைகளாக இருக்கக்கூடாது.

1987ஆம் ஆண்டு இந்திய இராணுவத்தினை முட்டாள்தனமாக இலங்கைக்கு அனுப்பினார் ராஜீவ்காந்தி. ஆனால் அங்கே என்ன நடந்தது? தமிழினம் வேட்டையாடப்பட்டது. தமிழனுக்கு எதிரான போராட்டங்கள்

இலங்கையில் வலுப்பெற்றன.

1986இல் பெங்களூரில் நடந்த தெற்காசிய மாநாட்டில் இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தனையும், ராஜீவ் காந்தியும் சந்தித்துக் கொண்டனர்.

அப்போது ஈழத்தில் தனி அரசு உருவாகுமானால், அது தமிழ்நாட்டுடன் சேர்ந்து இந்தியாவுக்கும் ஆபத்தாகும் என்று ஜெயவர்த்தனே தெரிவித்தார். அவர் சொன்னதை ராஜீவ் எளிதில் நம்பி விட்டார்.

இரு நாட்டுத் தலைவர்கள் பேசும்போது குறுக்கே பேசக்கூடாது என்பதால் நான் ஜெயவர்த்தனே போன பின் இது பற்றி ராஜீவிடம் பேசினேன். "ஜெயவர்த்தனே கூறியது போல் ஒரு போதும் நடக்காது. அது வெறும் குப்பை. தமிழ்நாடு ஒருபோதும் இந்தியாவை விட்டுப் பிரிந்து செல்லாது என்று தமிழன் என்ற முறையில் தெரிவிக்கிறேன்" என்று சொன்னேன்.

ஆனால், நான் சொல்வதைவிட அயல்நாட்டுப் பிரதமர் சொல்வதை அவர் நம்பக்கூடியவராக இருந்தார். நான் பதவியைவிட்டு விலகிய சில மாதங்களில் இலங்கைக்கு இந்திய அமைதிப்படை அனுப்பப்பட்டது.

அதனால் ஏற்பட்ட முடிவுகள் அனைத்தும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆமிரக்கணக்கான இலங்கைத் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். 1500க்கும் மேற்பட்ட இந்தியச் சிப்பாய்கள் பலியானார்கள். ஆனால் கடைமியில் நன்றிகூட சொல்லாமல் இந்திய அமைதிப்படையை இலங்கை அரசு வெளியே போகச் சொன்னதுதான் மிச்சம்.

1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழர் மாநாட்டின்போது தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்முறை தூண்டிவிடப்பட்டது. 1971ஆம் ஆண்டு ஜே.வி.பி. எனப்படும் ஐனதா வீழ்க்கி பெரமனா நடத்திய கிளர்ச்சியானது சிங்கள அரசின் கொள்கைகள் தமிழ் மாணவர்களுக்கு மட்டும் எதிரானதல்ல. அது சிங்கள மாணவர்களுக்கும், சிங்கள மக்களுக்கும் எதிரானது என்பதை வெளிப்படுத்தியது. ஐனதா வீழ்க்கி பெரமனாவுடைய அந்தக் கிளர்ச்சியின்போது இந்திரா காந்தி இந்தியப் படைகளை இலங்கைக்கு அனுப்பி, சிங்கள மாணவர்களைக் கொன்றொழிப்பதற்குத் துணை செய்தார். 16 முதல் 20 ஆயிரம் சிங்கள இளைஞர்கள் இதில் உயிர் இழந்தார்கள் என்பது மதப்பீடு. அதே இந்திரா காந்தியின் மகன் இந்திய அமைதிப் படையை இலங்கைக்கு அனுப்பியதில் வீயப்பு ஒன்றுமில்லை.

இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற பெரிய நாடுகளிடம் இருக்கும் பெரிய சிக்கலே என்னவென்றால் சிறிய நாடுகளிடம் ஆதிக்க மனோபாவத்துடன் நடந்துகொள்ள முற்படுவதாகும். சிங்களர்களும் தமிழர்களும் இனியும் சேர்ந்து வாழக்கூடிய வாய்ப்பு அங்கு இல்லை. இந்தப் பிரச்சினைக்குக் கூட்டாட்சித் தத்துவம்தான் தீர்வாக இருக்கும். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் முழுத் தமிழ்நாட்டையும் நியாயமானது.

ஆனால் அதேபோல் இன்னொரு செய்தியையும் நான் உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். இலங்கையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் இந்தியா இத்தரப்பிலோ அத்தரப்பிலோ சேரக்கூடாது. எப்படியானாலும் இலங்கையில் இந்திய அரசு செய்து இருப்பது என்பது நமது தமிழ்ச் சகோதரர்களுக்கு எதிரானதே தவிர சிங்களர்களுக்கு எதிரானது அல்ல.

அரசாங்கம் ஒதுங்கியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில் தமிழக மக்கள் வாய்மூடி மவுனிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று பொருளல்ல இந்தியா ஒரு ஜனநாயக நாடு. தென்னாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒருமித்த குரலிலே டில்லியைப் பார்த்து சிங்கள அரசு தமிழர்களுக்கு எதிராக ஒடுக்குகிற நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. அதை அனுமதிக்க முடியாது என்று கூறுவார்களேயானால் இந்திய அரசு அது குறித்துச் செயல்படத்தான் வேண்டியிருக்கும். நான் கூறுவதை நீங்கள் விரும்பாமல் இருக்கலாம்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் வீரஞ்செறிந்த போரின் விளைவாகத்தான் மலையகப் பகுதிகளில் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இருக்கும் 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மலையகத் தமிழர்களுக்கு இலங்கை அரசு குடியுரிமையை வழங்கியிருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் தன்மானத்தை நிலைநிறுத்தியதற்கு மேலாக அவர்கள் வேறொரு பெருஞ்சாதனையை புரிந்திருக்கிறார்கள். அது என்ன என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களுக்குத் தெரியாது. அதை நானே சொல்கிறேன். மலையகத் தமிழர்களுக்கு இலங்கை அரசு குடியுரிமை அளித்ததுதான் அது.

மலையகத் தமிழர்களுக்கு குடியுரிமை பெற்றுத் தந்ததற்கான பெருமை ஒருபோதும் இலங்கை அரசைச் சாராது. அதுபோல மலையகத் தமிழர்களுக்கு சார்பாக எப்போதும் எதிராகவே நடந்து வந்திருக்கிற இந்திய அரசையும் அது சேராது. இந்தப் பெருமை வீரதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினையும் அதன் தலைவர் பீரபாகரணையுமே சாரும். தனித் தமிழீழம் அளிப்பது ஒன்றுதான் இந்தச் சீக்களுக்கு உரிய தீர்வு.

கடுமையான நெருக்கடிகளுக்கு இடையே இங்கிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் எந்தவித உதவியும் ஆதரவும் இல்லாமல் உறுதியோடு போரை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற விடுதலைப் புலிகளை நாம் பாராட்டினால் அதில் என்ன தவறு?

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லவேண்டும். இலங்கையிலே என்ன நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பது பற்றி நமது செய்தி ஏடுகள் உண்மையான செய்திகளைத் தருவதில்லை.

ஒரு தலைவர் உயிரைக் கொடுத்துப் போராடத் தயாராக இருக்கிறபோது அவரைக் குறை சொல்ல உரிமையும் தகுதியும் வேறு யாருக்கும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

வீரதலைப் புலிகளுக்கு நீகரான வீரத்தோடும் தியாக உணர்வோடும் போராடும் வேறொரு கொள்கை இல்லை. உலகின் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் வீரதலைப் புலிகளுக்கு நீகரான ஒரு படை இல்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்வேன்.

ஆண்களும் பெண்களுமான போராளிகள் நாங்கள் செத்தாலும் செத்து மடிவோமே தவிர ஒருபோதும் அடிபணியமாட்டோம் என்ற உறுதியோடு போராடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நாம் இழந்துவிட்ட துணியை, இப்போதும் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற அவர்களை நாம் பாராட்டுவோம். நம்மால் ஏதாவது செய்யமுடியுமானால் நாம் அதுபற்றிப் பேசுவதற்கு பதில் நம்மால் இயன்றதைச் செய்வோம்.

உணர்வாளர்கள் கூடிய மாநாடு!

கடந்த பல ஆண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தில் உள்ள அரசியல் கட்சிகளோ அல்லது சாதச் சங்கங்களோ மாநாடுகளை நடத்தினால் அதற்காக இவர் இவராகச் சென்று பணத்தை வாரிக்கொடுத்து வாகனங்களில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டுவந்து குவப்பது வழக்கமாகும். இலட்சக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்தால்தான் மாநாடுகளில் மக்கள் கூடுவார்கள் என்ற நிலை தமிழகத்தில் நிலவுகிறது.

ஆனால் மதுரை-மாநாட்டில் கூடிய கூட்டம் காக் கொடுத்துத் திரட்டப்பட்ட கூட்டம் இல்லை. தாமதமாகவே மக்கள் உணர்வுபூர்வமாகத் திரண்டு வந்த கூட்டமாகும். தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வாகனங்களில் இந்த மாநாட்டுக்குத் திரண்டு வந்த தமிழ் உணர்வாளர்கள் அனைவருமே தங்கள் சொந்தச் செலவில் இந்த மாநாட்டுக்கு வந்தவர்கள் என்பது பெருமை அளிப்பதாகும்.

'அமைந்துவிட்ட தமிழீழத்திற்கு அங்கீகாரம்தான் தேவை'

பண்ணுட்டி திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்

(முன்னாள் தமிழக அமைச்சர்)

காரண காரியங்களை விளக்கி உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதும் நீங்கள் கைதட்டல் மூலம் எங்களை உற்சாகப்படுத்துவதும் மட்டும் போதாது. செயலும் தேவை. முன்னால் பேசிய வெளியுறவுத்துறைச் செயலாளர் ஏ.பி. வெங்கடேசுவரன் சொன்னார். செயலுக்கு இலக்கணமாக ஒருவரை நீங்கள் தேடவேண்டும் என்றால் அவரை எங்கேயும் போய்த் தேடவேண்டாம். மேடையிலே மாநாட்டுத் தலைவராக அவர் வீற்றிருக்கிறார். பேசுவதற்கு ஏராளமான பேர் வரலாம். மேடையிலே முழங்கிக் கைத்தட்டல்களும் பெறலாம். பின்னர் ஆரவாரத்துடன் வெளியேறலாம்.

ஆனாலும் ஈழத்தமிழர் வீடுதலை உணர்வை அணையாத விளக்காக எத்தனையோ புயல் காற்றுக்கு இடையிலும், சூறாவளிக்கு இடையிலும் அன்றிவருந்து இன்றுவரை காப்பாற்றிக்கொண்டு வருபவர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது தமிழர் தேசிய இயக்கத்தின் தலைவரும் எனது அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவருமான பழ.

நெடுமாறன் அவர்கள்தான்.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் இல்லையே என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் தன்னுடைய சொல்லாலும் செயலாலும் சிந்தனையாலும் செயல்திறத்தாலும் அந்த உணர்வின் உருவகமாக தமிழ் மண்ணிலே நடமாடிக்கொண்டிருப்பவர்தான் நெடுமாறன் அவர்கள். அவரும் நானும் ஒன்றாகப் படித்தோம். நான் அரசியல் கட்சியின்பால் ஈடுபாடு கொண்டு பல்வேறு வாய்ப்புகளைப் பெற்றவன். ஆனால் அவர் நினைத்திருந்தால் முன்னாள் பிரதமராக இருந்த இந்திராகாந்தி காலத்தில் மத்திய அமைச்சராகவே பொறுப்பேற்று இருக்கலாம். இன்றைக்கு யார் யாரோ அமைச்சராகிற காலம். எவர் எவரோ கோபுர உச்சிக்குச் சென்ற காலம். ஆனால் அன்றைக்கு அன்னை இந்திராவின் உயிர்காத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் அவரை மாவீரனாக நினைத்துப் பாராட்டிய பெருமை உண்டு. அவர் நினைத்திருந்தால் பதவிகள் பல வந்திருக்கும். ஆனாலும் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியோடு நின்று தன்னையும் தியாகம் செய்து, தன்னுடைய உழைப்பையும் தியாகம் செய்து, தன்னுடைய சிந்தனையையும் தியாகம் செய்து தமிழர்களிடம் தேசிய உணர்வினை உருவாக்கி வருகிறார். அவர் இந்த மாநாட்டின் தலைவராக இருக்கிறார்.

"எம். ஜி. ஆரும் ஈழத்தமிழரும்" என்ற நூலை எழுதிய எனது நண்பர் தங்கநேயன் அதை வெளியிடவேண்டும் என்று என்னைக் கேட்டார். மக்கள் நல உரிமைக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் முப்பேரும் விழா நடத்தினோம். அந்த விழாவில் அந்த நூலை வெளியிடுவதற்கு சிறப்புரையாற்றுவதற்குத் தகுந்தவர் யார் என்று நினைக்கும் நேரத்தில் அன்பிற்குரிய நெடுமாறனை அணுகவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினோம். நானோ எல்லாவற்றையும் விட்டு, கொஞ்சம் ஒதுங்கியிருந்த காலம். ஆனால் "எம்.ஜி.ஆரும் ஈழத்தமிழரும்" என்ற நூல் என்னை மறுபடியும் அவரோடு தொடர்பு கொள்ளச் செய்தது. அந்த நூலை வெளியிடுவதற்கும் சிறப்புரையாற்றுவதற்கும் வரவேண்டும் என்று நான் அவரை முதல் முதலாகக் கேட்டுக்கொண்டபோது எப்படி பல்கலைக்கழகத்திலே என்னிடம் பழகினாரோ அதே பாசத்துடன் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரை ஆற்றினார். அந்த அன்பின் காரணமாகத்தான் நானும் எவ்விதத் தடையும் சொல்லாமல் இம்மாநாட்டில் பங்கு கொண்டுள்ளேன்.

எத்தனையோ பேர் நீங்கள் கூடவா விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். சென்னையிலே என்னுடைய நண்பர்கள் எல்லாம்கூட ஏன் இன்னும் சில முக்கியஸ்தர்கள் கூட நீங்களே ஆதரிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். ஆனாலும் அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாள் என்ற அடிப்படையில் உங்களுையெல்லாம் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பை எனக்கு நெடுமாறன் அளித்திருக்கிறார்.

நான் நீண்டநேரம் உங்களிடம் பேசவேண்டும் என்ற ஆவல் இருந்தாலும் உங்களுடைய பொறுமையைச் சோதிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களை நீங்கள் நெஞ்சிலே பதித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த மாநாட்டின் முக்கியமான நோக்கம் முதலில் ஈழத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதல்ல. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மக்களிடையே விழிப்புணர்வு உண்டாக்கவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை நமக்கு உண்டு. இங்கே இருக்கிற அனைத்து மக்களின் மட்டுமல்ல; அரசியல் தலைவர்கள்

மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவில் இருப்பவர்களும் இது ஏதோ தீண்டத்தக்காத இயக்கம். அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதே ஆபத்து என்ற ஒரு மாயை இருக்கிறது. அந்த மாயையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க வேண்டுமானால் நாம் இரண்டு கருத்துகளில் தெளிவாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவதாக நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது தனி நாடு கேட்பது தவறு? தனிநாடு கேட்பது தவறல்ல என்பதுதான் நமது பதில். என்ன காரணம்? 1983ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் தமிழினப் படுகொலை நடந்தபோது ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்திற்கு நான் சென்றபோது அங்கிருந்த நாடுகளின் எண்ணிக்கை 157. இன்று ஐக்கியநாடுகளின் பேரவையில் உள்ள உலக நாடுகளின் எண்ணிக்கை 185. உலகமே ஒன்றாகி வருகிறது. தொழில்நுட்பம் ஒன்றாகிறது. தகவல் புறச்சி ஏற்படுகிறது. வாணிபத்திற்கான தடைகள் நீக்கப்படுகின்றன. எங்கு வேண்டுமானாலும் யார் வேண்டுமானாலும் செல்லலாம் என்று விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் வேகமாக வளர்ந்துவருகிற இந்தக் காலத்தில் 157 நாடுகளில் இருந்து 185 நாடுகளாகி இருக்கின்றனவே அது எப்படி?

தனிநாடு கேட்பதே தவறு என்பதன் பொருளா, தனிநாடு கேட்பதே கூடாது என்பதன் பொருளா இது?

நாடுகளின் எண்ணிக்கை வளருகின்ற காரணம் என்ன? ஓர் அடிப்படையான காரணத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நாடு என்பது ஒன்று; தேசிய இனம் என்பது வேறொன்று. தேசிய இனத்தின் அடிப்படையில் ஒரு நாடு அமைந்துவிட்டால் பிரச்சினை இல்லை.

இங்கிலாந்து நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஆங்கிலம் பேசுபவர்களுடைய நாடு அது. பிரான்சு நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பிரெஞ்சு மொழி பேசுபவர்கள் உள்ள நாடு அது. ஜெர்மனியை எடுத்துக்கொண்டால் ஜெர்மன் மொழி பேசுபவர்கள் உள்ள நாடு அது. இப்படி ஒரு தேசிய இனத்திற்கு என்று நாடு அமைந்துவிட்டால் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் நாடு என்பது எது என்றால் பூகோளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றில் ஏற்பட்ட விபத்தின் காரணமாக நாடுகள் சில எல்லைகளைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக ஆப்பிரிக்காவில் 10,000 வகையைச் சேர்ந்த பழங்குடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் ஆதிக்கம் செய்தபோது ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தை ஒரு சில நாடுகளாகக் கோடு போட்டார்கள். குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கோடு போட்டு ஒரு சில நாடுகளை நிர்வாகத்திற்காக ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் விடுதலை கிடைத்தபிறகு அந்தந்த இனமும் தங்களுக்குரிய சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டும் என்கிறது. ஜெயிலுக்கு குற்றவாளிகள் விலங்கு பூட்டப்பட்டு, கொண்டு செல்லப்படுவார்கள். விடுதலை கிடைத்தபிறகு அவர்களை விலங்கோடா அனுப்புவது? அதுதான் இன்றைக்கு நடக்கிறது.

வெள்ளைக்காரன் வருவதற்கு முன்னால் தமிழ் மக்களின் தாயகம் இருந்தது. அவர்களுடைய அரசுரிமை இருந்தது. சிங்களருடைய அரசுரிமை இருந்தது. இன்னும் கூட சொல்லப்போனால் சிங்களருக்கும் சேர்த்து தமிழன்தான் அரசனாக இருந்தான். ஆகவே அன்னியர் வருவதற்கு முன்னாலே இரு அரசுகள் இருந்தன. ஆனால் நிர்வாக வசதிக்காக இரண்டையும் சேர்த்து இலங்கையை ஒரு நாடாக ஆக்கினார்கள். நாடு என்ற இலக்கணமே வெள்ளையர்களால் வரையறுக்கப்பட்ட பூகோளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே தவிர தேசிய இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அதன் விளைவுதான் இன்றைக்கு இவ்வளவு கலவரங்களுக்கும் காரணம். அதனாலேதான் தனி நாடு கோரிக்கை வலுத்து வருகிறது. இந்தத் தனிநாடு கோரிக்கையை உலகத்தில் உள்ள நாடுகள் எப்படி சந்திக்கின்றன?

இதற்கு முன்னால் பேசியவர் அழகாகச் சொன்னார். சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் சட்டத்திலே (Right to self determination) தன்னுரிமை இருக்கிறது. வேண்டுமானால் சேரலாம். வேண்டாவிட்டால் பிரியலாம்.

சோவியத் ஒன்றியம் 15 நாடுகளாக இருந்து அவர்களாகவே பிரிந்துவிட்டார்கள். ஆயுதம் ஏந்திப் போராட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. செக்கோஸ்லோவேகியா இன்றைக்குச் செக் நாடு என்றும் ஸ்லோவேகியா என்றும் இரண்டாக இருக்கிறது.

எப்படி ஒரு குடும்பத்தை நடத்துபவருக்கு ஒரு வீடு தேவையோ அதைப்போல ஓர் இனத்தை முன்னேற்றப்பவருக்கு ஒரு நாடு தேவை என்கிற உணர்வு உலகமெங்கும் உருவாகி வருகிறது. ஆகவே தனி நாடு கேட்பது தவறு இல்லை. தனிநாடு கேட்பது ஏன் என்றால் அந்த இனத்தை வாழ வைக்கத்தான். கேட்டால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். உலகத்தையே கட்டி ஆண்ட இங்கிலாந்து நாட்டில் இன்றைக்கு ஆட்சிபுரிந்து வருகிற டோனி பிளேயர் அவர்கள் ஸ்காட்லாந்துக்கு தனிப் பொருளாதார உரிமை தந்திருக்கிறார். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஸ்காட்லாந்து தனி நாடாகும்.

அதேபோல ஒவ்வோர் இனத்திலும் இருக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய இன மீம்பாட்டுக்காகத் தங்களுடைய சுய நிர்ணய உரிமையைப் பெறுகிறார்கள். அதற்கு நாகரீகமான சமுதாயம் வழிவகுக்கிறது. காட்டுமிராண்டிகள் அவர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கிறார்கள். அத்துண்டைய விளைவாகத்தான் பலாத்காரம் ஏற்படுகிறது.

இவ்வளவு சொல்வானேன். கனடா நாட்டில் 10 மாகாணங்களில் 9 மாகாணங்கள் ஆங்கிலம் பேசுபவை. ஒரு மாகாணம் பிரெஞ்சு பேசுவது. அவர்கள் பிரிந்து போக வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த மக்களிடையே இரண்டு முறை கருத்துக் கணிப்பு எடுத்தார்கள். நீங்கள் என்ன, பிரிந்து போக விரும்புகிறீர்களா? அல்லது சேர்ந்திருக்க விரும்புகிறீர்களா? என்று கேட்டார்கள். அந்த நாட்டுப் பிரதமர் ஒன்றாக இருப்பதிலே என்ன இலாபம் என்று பேசுகிறார். அதற்காகச் செலவு செய்கிறார் அந்த நாட்டுடைய முதலமைச்சர் இவர்களோடு ஒட்டிக்கொண்டு இருப்பதால் என்ன இலாபம் வெட்டிக்கொண்டு போவதால் என்ன இலாபம் என்று கேட்டு பிரிவினையை நல்லது

என்று அவர் பேசுகிறார். இருமுறை கருத்துக் கணிப்பு நடந்தது. இருமுறையும் ஒற்றுமையே வென்றது. ஆனால் மூன்றாவது முறை நடைபெற இருக்கும் கருத்துக்கணிப்பில் அனேகமாக பிரெஞ்சு பேச்சுக்கூடிய கியூபக் மாகாணம் அமைதியாகப் பிரிவதற்கான வழி ஏற்படும்.

சோசலிச நாடுகளில் அரசியல் சட்டம் வகுக்கிறபோது சுய நிர்ணய உரிமை அளித்தார்கள். அதனாலேதான் செக்கோஸ்லோவேகியா 'செக்' என்றும் 'ஸ்லோவேகியா' என்றும் இரு நாடுகளாகப் பிரிந்தன. சோவியத் ஒன்றியத்திலே 15 நாடுகள் பிரிந்தன. ஆனால் முதலாளித்துவ நாடுகளில் அதற்குச் சட்டத்திலே இடம் இல்லை.

தனிநாடு கேட்கிறார்களே என்பதற்காக அவர்களைத் தடைசெய்வதோ அவர்களைத் தகாதவர்கள் என்று சொல்வதோ காலத்தை உணராதவர்கள், நாகரீகத்தை அறியாதவர்கள், நாடுகளின் போக்கினைத் தெரியாதவர்கள், உலக வரலாற்றினை உணர்ந்து கொள்ளாதவர்கள் கூறுவதாகும்.

ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுகிற அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது? நான் இன்னொன்றையும் கேட்கிறேன். ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுவது ஆபத்தா? இரண்டாவதாக நாம் சிந்திக்க வேண்டியது தனிநாடு கேட்பது தவறு இல்லை. ஏன்றால் நாடுகளின் எண்ணிக்கை வளர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. சரி. ஆயுதம் ஏந்தி அதற்காகப் போராடுவது மோசமா? உலகத்தை நாம் புரிந்துகொண்டால் தெரியும்.

ஒரு காலத்தில் ஐரீஷ் இராணுவம் என்பது வட அயர்லாந்தைச் சேர்ந்தது. பிரிட்டனைச் சேர்ந்த ஏன் இந்தியாவிற்கே சுதந்திரம் தந்த லார்ட் மவுண்ட்பேட்டன் கப்பலிலே செல்லுகிறபோது வெடிவைத்து அந்தக் கப்பலை முழுகடித்தது ஐ-ஆர்-ஏ என்கிற ஐரீஷ் இராணுவம். அப்போது பிரதமராக தாட்சர் இருந்தார். அவர் இலண்டனில் தன்னுடைய பொதுக் குழுக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார். அவர் இருந்த மாடிக்குக் கீழே வெடிகுண்டு வைத்தார்கள். அவருக்கும் சேர்த்துதான். ஆனால் அவர் தப்பிவிட்டார். அந்த வன்முறைகளுக்குப் பிறகு இங்கிலாந்து அரசு அவர்களையெல்லாம் தடை செய்துவிட்டு அவர்களுடன் பேசுமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டதா? அவர்களோடு பேசி ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறது. வட அயர்லாந்திலே சுத்தோலிக்ஸ், பிராட்டஸ்டண்டு என இரு மதத்தினரும் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்து எடுக்கிறார்கள். இரண்டு இனங்களில் ஏதாவது ஒன்றைப் பாதிக்கின்ற சட்டம் ஏதாவது வருமானால் அவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ரத்து அதிகாரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் ஜெர்மனியில் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்துகொள்ளச் சென்ற இஸ்ரேல் வீரர்களையெல்லாம் சாகடித்த பாலஸ்தீனியர்களுடன் பேசி ஒப்பந்தம் போடவில்லையா? இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசியவர் குறிப்பிட்டார். குருதிஷ் இன மக்களின் தலைவர் ஒசலான் பிடிபட்டு இருக்கிறார். குருதிஷ் இன மக்கள் அதேபோலத்தான் தீவிரவாதிகள் என்று கருதப்பட்டார்களா?

ஈராக் நாட்டில் வடபுலத்தில் குருதீஷ் மக்கள் ஒரு மாகாணத்தை ஏற்படுத்தி ஐ.நா.சபையின் நேரிடை நிர்வாகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா அதற்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறதே. இவ்வளவு சொல்வானேன். கிழக்கு தைமூரில் தீவிரவாதிகள் என்று கருதப்பட்டவர்களின் தலைவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அவர் வெளியே வருகிறார். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்க வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் மெடேலின் ஐபிரிட் அவருக்குக் கைகுலுக்கி மலர்ச்செண்டு கொடுத்திருக்கிறாரே என்ன காரணம்?

கடந்த காலத்தில் நடந்த வன்முறைகளின் காரணமாக எதிர்காலத்தில் ஒரு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று எந்த அரசியல் விஞ்ஞானம் கூறுகிறது? எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? அந்த சூழ்நிலையையெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள்.

அதனாலேதான் சென்னையிலே நடந்த கூட்டத்திலேயும் சொன்னேன். இப்போதும் கூறுகிறேன். நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும். நடப்பவை நடப்பவையாக இருக்கட்டும். அதுதற்கு அடிப்படையிலே வைத்துப் புல்கள் இயக்கத்தின் மீதான துடையை இந்திய அரசு நீக்க வேண்டும்.

இராம இராஜ்யம் அமைக்கப் போகிறேன் என்று கூறும் பாரதிய ஜனதா அரசைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இராமனே இராவணன் தம்பியை அணைத்துக் கொண்டானே இலங்கையிலே இருந்து வந்தபோது உண்மையிலே இராம இராஜ்யம் அமைப்பதிலே ஆர்வம் கொண்டவர்களானால் நான் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளை முறுக்கிக்கொண்டே போனால் இன்னும் அதிகமான ஆபத்து விளையும். இந்தப் பிரச்சினையிலே வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய தன்மையை உருவாக்க வேண்டும்.

இப்போது உள்ள சூழ்நிலையிலே நடந்த வன்முறைகளை மக்களின் மனதிலே பதியவைத்துவிட்டு அவர்களுடைய குறைபாடுகளை அவர்களுடைய நியாயமான தேவைகளை நிறைவேற்றத் தவறுமானால் எந்த அரசும் வெற்றிபெறாது.

ஒற்றுமையைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால் பெரும்பான்மையான மக்கள்தான் காப்பாற்றவேண்டும். சிறுபான்மை மக்கள் அல்ல. பெரும்பான்மையான மக்கள் நாகரிகத்தோடும் பண்பாட்டோடும் சிறுபான்மை மக்களை நடத்துவதன் மூலம்தான் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தமுடியுமே தவிர அவர்களை விரட்டினால் நிச்சயமாக நடக்காது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எல்லாம் விரைவில் தமிழீழம் மலரப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன தெரியுமா? தமிழீழம் ஏற்கனவே அமைந்துவிட்டது. அதற்கு அங்கீகாரம்தான் கிடைக்கவில்லையே தவிர என்ன அங்கு நடக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்கள்? விடுதலைப்புலிகளும் அவர்களின் தலைவர் பிரபாகரனும்

அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்று நேற்றல்ல மறைந்த புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். காலத்திலேயே தமிழீழத்தை அமைத்துவிட்டனர். இலங்கை இராணுவம் அங்கே வருவதை அவர்கள் தங்களுடைய தாயகப் பகுதிகள் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுகிறார்களே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. அந்தச் சிங்கள இராணுவத்திடம் அவர்கள் சொல்வது என்ன? நீங்கள் உங்கள் பகுதிக்குச் செல்லுங்கள். நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமாட்டோம். எங்கள் பகுதி, எங்கள் நாட்டை எங்களிடமே விட்டுவிடுங்கள் என்றுதான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நாடு அவர்கள் கையிலேதான் இருக்கிறது. அதை உலகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவது தாய்த் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த நம் போன்றோரின் கடமையாகும். நான் ஓன்றைச் சொல்வ விரும்புகிறேன். வீடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைத் தடைசெய்வதன் மூலமோ சிலவது வேறு மார்ச்சுத்தன் மூலமோ அது அமெரிக்க அரசாணாவும் சர், இங்கிலாந்து அரசாணாவும் சர், இந்திய அரசாணாவும் சர் இலங்கை அரசாணாவும் சர் நச்சயமாக அந்த இயக்கத்தை அழிக்கவும் முடியாது இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவும் முடியாது.

நம்முடைய அன்பிற்குரிய நண்பர் முன்னாள் வெளியுறவுத்துறைச் செயலாளர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஒரு சிறந்த இயக்கம் என்று குறிப்பிட்டார். இன்றைக்குக் கூட அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் பெண்களை இராணுவத்தில் ஈடுபடுத்தமுடியுமா என்பதைப் பிரச்சினையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அடுப்பூதும் பெண்களை ஆயுதம் ஏந்தச் செய்து புறநானூற்றுப் பெண்களாக்கிய பெருமை நிச்சயமாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குத்தான் வரலாற்றிலே உண்டு. அந்த அளவிற்குப் போர்முனையிலே பெரிய வெற்றியை ஈட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை நான் அதிகமாகப் பாராட்டுவதைவிட இங்கிலாந்திலிருந்து வெளிவரும் ஒரு பொதுவான ஏடு கூறியுள்ளதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுவது சிறந்தது என்று கருதுகிறேன். நான் தமிழ்நாட்டு அரசைச் சொல்லப்போவதில்லை. இவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை அரசியல் ஆதாயத்துக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஜெயலலிதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது 4 புலிகள் இருந்தால் இந்த அரசைக் கவிழ்க்கமுடியுமா என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார். கலைஞர் அவர்களோ "இல்லை இல்லை இந்த நாட்டிலே நான் எந்தப் புலியையும் அனுமதிக்கமாட்டேன்" என்பதில் அவர் அக்கறையோடு இருக்கிறார். ஒருவர் ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அக்கறையோடு இருக்கிறார். இன்னொருவர் தன்னைக் காப்பதில் அக்கறையோடு இருக்கிறார். இவர்களிடத்தே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை விட்டுவைக்க முடியாது. ஆகையினால்தான் தமிழக அரசுக்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்திய அரசுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பேசியவர்கள் கூறியதைப்போல அங்கு நடப்பது என்ன என்பது முழுவதுமாகத் தெரியாது. ஓரளவுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால் அந்தப் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை பின்வருமாறு சொல்கிறது;

"1989இல் இலங்கைப் பிரதமர் ரீரேமதாசா பிரபாகரனைக் கொல்வதற்கு முயற்சி செய்தார். ஆனால் அந்த முயற்சி தோற்றுப் போய்விட்டது. 1993ஆம் ஆண்டில் கொல்ல நினைத்தவர் தானே கொல்லப்பட்டார்". யார் கொன்றார்கள் என்பதைப்பற்றி இந்தப் பத்திரிகை குறிப்பிடவில்லை.

"பிரபாகரனைக் கொன்றுவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்காதீர்கள். தங்களுக்குத் தாயகம் வேண்டும் என்ற தணியாத தாகத்தோடு இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுடைய அந்த எண்ணத்தை அழிப்பதற்கு எந்தச் சக்தியாலும் முடியாது" என்று சொல்லிவிட்டு மேலும் அந்தப் பத்திரிகை ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறது. "பிரபாகரன் ஒரு கெட்டிக்காரத் தளபதி." இதை இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும் ஓர் ஏடு சொல்கிறது. ஆகவே ஓர் எண்ணம் அதற்கான காரணம் காரியங்கள் என்று வருகிறபோது அந்தப் பிரச்சினையை நேரில் சந்தித்துத் தீர்ப்பதற்கான சூழ்நிலையை அரசுகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமே தவிர அவற்றைக் கிள்ளி எறிந்துவிடலாம், கிழித்துவிடலாம் என்று கருதுவோமேயானால் நாம்தான் அழிவோமோ தவிர அந்தக் கருத்துகள் என்றுமே அழியாது என்பதற்கு இதைவிடச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு வேறொன்றுமில்லை.

காலச் சக்கரத்தில் நாம்தான் அழிந்துவிடுவோம். போராளிகள் மடிந்தாலும் அவர்களின் கருத்துகள் அழிந்துவிடாது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

வீடுதலைப் புலிகளின் வீடணையை அழித்துவிட்டவாம் என்று கருதினால், சிங்கள அரசின் காலம் அழித்துவிட்டது என்றுதான் பொருள். வரும் காலம் தமிழர்களின் எதிர்காலம். செங்குருத் சீங்கும் வீடுதலை இயக்கத்திற்குத் தமிழக மக்கள் என்றும் ஆதரவு தரவேண்டும்.

"ஈழ விடுதலையை சிந்தார்க்காதவன் தமிழர் துரோகி"

திரு. பெ. மணியரசன்

(பொதுச் செயலாளர், தமிழ்த் தேசப் பொதுவுடைமைக் கட்சி)

மதுரை மூதூர் தமிழர்களின் வரலாற்றுத் தாயகம். இந்த மண்ணிலேதான் கண்ணகிக்கு நீதி வழங்கப்பட்டது. அதை இளங்கோவடிகள் ஒரு காப்பியமாக எழுதினார். "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்" என்பது அந்தக் காப்பியத்தில் கூறப்படும் நீதி. அரசியலிலே குற்றம் புரிந்தால் அறம் அவர்களைக் கொல்லும் என்பதுதான் அந்த நீதி. ஆனால் அந்த மரபுத் தொடர்ச்சியையும் வரலாற்று உணர்ச்சியையும் தமிழர்கள் மறந்துவிட்ட காரணத்தால் இந்த மண்ணிலே ராஜீவ்காந்தி இறக்கலாமா அப்படியொரு சம்பவம் நேரலாமா என்பதையே ஒப்பரியாக வைத்து அதை ஒரு தர்மம் போல பிரச்சாரம் செய்து நம்மவர்களும் அதை ஏற்று தமிழீழ விடுதலையை ஆதரித்தால், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை ஆதரித்தால் ராஜீவ்காந்தி கொலையை ஆதரித்துபோல ஆகிவிடும் என்று கருதுகிறார்கள். அரசியல் கொலைகள் உலகத்திலே பிற நாடுகளிலே நடந்துவருகின்றன. ஆப்கானம் லிங்கன், ஜான் கென்னடி ஆகியோர் கொலைசெய்யப்பட்டனர். ஏன் இந்த நாட்டிலே மகாத்மகாந்தி கொலை

செய்யப்பட்டார். இந்திராவும் கொலை செய்யப்பட்டார். ஆக ஒரு கொலையினாலே ஓர் இனத்தின் வரலாற்றையே மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை.

காந்தி கொலை செய்யப்பட்டதற்கு இரண்டு பேருக்கு தூக்கு தண்டனை விதித்தார்கள். இந்திராகாந்தி கொலை செய்யப்பட்டபோது இரண்டு பேருக்கு தூக்குதண்டனை விதித்தார்கள். ஆனால் ராஜீவ்காந்தி கொலைக்கு 26 பேருக்கு தூக்கு தண்டனை விதித்தது கூட போதாது என்று கருதி சில விபீஷணர்களைவிட்டுவிட்டு ஒட்டுமொத்த தமிழ் இனத்திற்கே தூக்கு வழங்கிவிடலாமா என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மண்ணிலே அப்படிப் பேசுவதற்குக் காரணம் நம்முடைய வரலாற்று உணர்ச்சியை, நம்முடைய நீதி நெறியை நாம் மறந்துவிட்ட காரணத்தால்.

ஓர் அப்பாவிமான கட்டுப்பெட்டி கண்ணகி. அவள் பெண்ணுரிமை பற்றி தெரியாதவள். அவள் தன்னுடைய கணவன் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டான் என்ற உடனேயே அவிழ்ந்த கூந்தலோடு மதுரையிலே வீதிகளில் ஓலமிட்டு அலைந்து அந்த பாண்டியனின் அரண்மனைக்குள் நுழைந்து உண்மையை நிரூபித்து அவன் சாவுதற்குக் காரணமானாள். பாண்டியன் மட்டுமல்ல அவன் மனைவியும் இறந்தாள். அதோடு கண்ணகியின் ஆவேசம் அடங்கவில்லை. மதுரையையே எரித்தாள்.

ராஜீவ் காந்தி இந்திய இராணுவத்தை அனுப்பி 7,000 தமிழர்களைப் படுகொலை செய்திருக்கிறார். பல தமிழ்ப்பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உள்ளாவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார். கண்ணகி இருந்திருந்தால் டில்லிப் பட்டணத்தையும் எரித்திருப்பாள். அந்த மரபுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் தமிழர்கள். இளங்கோவடிகள், கண்ணகி, கோவலன் ஆகியோர் மரபில் வந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்பதை மறந்துவிட்டு ஏதோ அருண்ஷெரி மரபில் வந்தவர்கள் போல இங்கு அழுதுகொண்டிருப்பதும் பிதற்றிக் கொண்டிருப்பதும் ஏன்? அது ஒரு சம்பவம். அதற்குச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுங்கள். அது வேறு. அது ஏதோ உலகத்தில் நடைபெறாத ஒரு சம்பவம். அதற்காக இந்தத் தமிழினம் கால காலத்திற்கும் இந்த ஊழி முடியும்வரை அதற்குத் தண்டனை அனுபவிக்கவேண்டும் என்று இங்கே பிரச்சாரம் நடக்கிறதே ஏன்? உண்மையில் ராஜீவ் காந்தியின் மேல் உள்ள அக்கறையினால் இல்லை. இந்தச் சம்பவத்தை வைத்து, தமிழன் தலைநிமிர்ந்து விடாமல் அடித்துக் கீழே தள்ளுவதற்காகத்தான். இந்தச் சம்பவத்தைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு தமிழ்த் தேசிய எழுச்சி இங்கே வந்துவிடக்கூடாது என்பதைத் தடுப்பதற்கான சூழ்ச்சி இது.

ஒப்பரி வைத்து எதைப் பெறப்போகிறான் இந்தத் தமிழன்? எதைச் சாதிக்கப் போகிறான்? தமிழன் என்று தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூட அஞ்சுகிறானே. ஓர் அமைப்பின் தொலைக்காட்சி ஒருவரை நேர் கண்டது. 'அவர் சொன்னார் நான் மொழியால் தமிழன், இனத்தால் திராவிடன், நாட்டால் இந்தியன்.' அப்பா இவருக்கல்லவா நோபல் பரிசு வழங்கியிருக்கவேண்டும். ஏன் தமிழன் என்று சொன்னால் என்ன? அப்படியென்ன மூன்று இனத்திற்குச் சொந்தக்காரன் அப்படி இனங்காக்கப் பிழைக்க முடியாது.

ஆனால் தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் மூன்று இனங்களுக்குப் பிறந்து இருக்கிறார்கள். திராவிடன் என்று சொன்னது போதும். நாம் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அது இருக்கட்டும். இந்திய அரசியல் சட்டம் எவரையும் இந்தியன் என்று குறிப்பிடவேயில்லை. இந்தியாவின் மக்கள் என்றுதான் குறிப்பிடுகிறது.

பழைய யூகோஸ்லோவேகியாவிலே கொசாவா என்ற பகுதியிலே அல்பேனியர்களைக் கொலை செய்கிறார்கள் செர்பியர்கள். இனப் படுகொலைக்கு ஆளாகின்ற அந்த மக்களுக்குத் துணையாக அல்பேனியா போகின்றது. ஐ.நா. அரங்கத்திலே அவர்களுக்காகக் குரல் எழுப்புகிறது. இந்தத் தமிழனுக்கு ஐ.நா. அரங்கத்திலே குரல் எழுப்ப நாதி உண்டா?

கர்நாடகத்திலே இருக்கின்ற கட்சிகள் எல்லாம் அகில இந்தியக் கட்சிகள். அவையெல்லாம் கன்னட வெறியோடு நடந்து கொள்கின்றன. மாநிலக் கட்சிகள் மேலோங்கியிருக்கிற தமிழ்நாட்டிலே சென்னையில் இருக்கும் தலைமைக் கணக்காயர் அலுவலகத்தில் பல கன்னடர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லையே ! பாரத தேசியம் பேசக்கூடிய கட்சிகள் கர்நாடகாவிலே பணியாளர் தேர்வாணையம் தேர்ந்தெடுத்த 23 தமிழர்கள் பணிசெய்தத் தடைபோடுகின்றன. ஏதோ 4, 5 பேர் பணியில் சேர்ந்துவிட்டார்கள். 19 பேரைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறது. அந்த மாநில முதலமைச்சர் சொல்கிறார். இவர்களுக்குக் கர்நாடகத்திலே வேலை கொடுக்கக்கூடாது. தமிழ்நாட்டிலே வேலை கொடுக்கட்டும் என்று. ஆனால் உலகத் தலைவர் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் தமிழக முதல்வர் இவ்வாறு சொல்வாரா ?

இந்த சனவரி மாதம் சந்திரிகா வந்து வாஜ்பாயைச் சந்தித்தார். ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டார். அந்த உடன்பாடு இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே சுதந்திர வணிகம் தங்கு தடையிலாமல் செய்துகொள்ளலாம் என்பதாகும். அதனாலே இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய தமிழனுக்கு என்ன பயன் ? ஏற்கனவே இங்கே தென்மாவட்டங்களில் விளையக்கூடிய பொருட்கள் இலங்கைக்குப்போய் விற்பனையாகின்ற காலம் ஒன்று இருந்தது. அதற்குத் தடை விதித்துவிட்டார்கள்.

வாஜ்பாய்-சந்திரிகா போட்டுக்கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் காரணமாகத் தமிழக விவசாயிகளுக்குப் பயன் கிடைக்கப்போகிறதா ? தமிழ்நாட்டுப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி ஆகப்போகின்றனவா? ஏனென்றால் அங்கே ஏற்கனவே நம்முடைய மீனவர்களே போய் மீன்பிடிக்க முடியவில்லை. நாள்தோறும் அவர்கள் சிங்களர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள். நம்முடைய கடல் எல்லையில் கூட மீன்பிடிக்கப்போக முடியவில்லை. இந்தச் சுதந்திரச் சந்தையினால் தமிழனுக்கு என்ன பயன்? வடநாட்டு முதலாளிகளுக்குத்தான் அதனால் பயன் கிடைக்கப்போகிறது.

தமிழர்கள் 26 பேருக்குத் தூக்குதண்டனை விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே சுதர் புரட்சி நடந்தபோது 1914ஆம் ஆண்டு 24 பேருக்குத் தூக்கு தண்டனை விதித்தார்கள். பல வெள்ளை அதிகாரிகளைத் தீர்த்துக்கட்டிய புரட்சி இது. ஆனால் மோதிலால் நேரு அதைக் கண்டித்தார். அவர் ஒரு மிதவாதி. இருந்தாலும் அவர்களைத் தூக்கிலிட வெள்ளைக்காரர்கள் யார் என்று கேட்டார். அவர் ஒரு வழக்கறிஞர். அவரே வாதாடினார். இறுதியில் 6 பேருக்கு மட்டும் தூக்கு என்று மாறியது.

தீவிரவாத அமைப்பு ஆயுதப் புரட்சி நடத்தியது. சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தூக்கு தண்டனை கிடைக்கிறது. ஆனால் ஒரு மிதவாத அமைப்பைச் சேர்ந்த மோதிலால் நேரு அதைக் கண்டித்தார். "இந்திய சுதந்திரத்திற்காகத்தானே போராடினார்கள். அவர்களும் நம் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே" என அவர் சிந்தித்தார்.

ஆனால் 26 பேருக்குத் தூக்கு என்றவுடன் நம்முடைய தலைவர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள்.

ஜெயலலிதா அம்மையார் "தீமுக அரணை டிஸ் மிஸ் செய் யுங் கள் - தீர்ப்பு ந்ருபணமாக்கிட்டது" என்று சொன்னார்.

அடுத்தவர் கருணாநிதி கூறுகிறார். "வெற்றி வெற்றி- ஒரு கழகக் கண்மண்க்குக்கூட தூக்கு இல்லை" என்று கூறினார்.

குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பட்டியலில் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் எவரும் இல்லை. பிறகென்ன?

26 பேருக்குத் தூக்கு என்பது உங்கள் மனத்தை உறுத்தவில்லையா? மனச்சாட்சியைக் குலைக்கவில்லையா? இலண்டனில் செயல்படக்கூடிய உலகப் பொது மன்னிப்புக் கழகம் கண்டித்தது. தூக்குதண்டனை இரத்தாகவேண்டும் என்ற குரல் ஒங்கிவரும் இந்த நேரத்தில் 26 பேருக்குத் தூக்கா? என்று கேட்டு அது கண்டித்தது. எக்னாமிக் டைம்ஸ் பத்திரிகை தலையங்கம் தீட்டியது. "இப்படியெல்லாம் நீங்கள் தூக்கு தண்டனை வழங்கிக் கொண்டிருந்தால் நீதிமன்றத்தின் மேலுள்ள நம்பிக்கை போய்விடும் இளைஞர்கள் வேறு பாதையில் போய்விடுவார்கள்" என அது எச்சரித்தது. மனித உரிமை அமைப்புகள் ஆந்திராவிலும் கேரளாவிலும் கர்நாடகத்திலும் டில்லியிலும் இருந்து கண்டன அறிக்கைகள் வெளியிட்டன. ஆனால் தமிழ்நாட்டுத் தலைவரும் தலைவியும் என்ன செய்தார்கள் ?

உண்மையில் தமிழ் இனத்தை ஆதரிப்பவர்கள்-தமிழ் மொழியை ஆதரிப்பவர்கள்-இரண்டில் ஒன்றை அவர்களேக் கூறவேண்டும். ஈழ விடுதலையை ஆதரிக்கிறீர்களா இல்லையா ? விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிக்கிறீர்களா இல்லையா ? என்பதைத் தெளிவாக்குங்கள்.

ஈழ விடுதலையை ஆதரிக்கிறேன் என்றால் நீ தமிழ் இனத்தின் பக்கம் இருக்கிறாய். நீ இப்படி அப்படி பேசிக்கொண்டு இருந்தால் துரோகியாக இருக்கிறாய். இப்படித்தான் வரலாறு தீர்மானிக்கப்போகிறது. முடிவாகப் போகிறது.

முல்லைத் தீவை வென்ற பிறகு கிளிநொச்சியை வென்ற பிறகு சிங்களன் கிலிபிடித்து அலறும்போதுகூட நீ பிரபாகரனை ஆதரிக்கவில்லை என்றால் என்னைக்கு ஆதரிக்கப் போகிறாய்?

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்குமிடையே நான் சமரசம் செய்து வைக்கிறேன் என்று ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து மண்டேலா தூது விடுகிறார். ஆஸ்திரேலிய நாட்டு எம்பிக்கன் வருகிறார்கள். நார்வே நாட்டினர் நாங்கள் சமரசம் பேசுகிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலே தமிழ்நாட்டிலே இருந்துகொண்டு டெல்லிக்கு ஜால்ரா போட்டுக்கொண்டிருந்தால் உன்னை எங்கே சேர்ப்பது ?

காலம் கனிந்திருக்கிறது. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒரு நூற்றாண்டின் இறுதியிலோ அல்லது புதிய நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ நிகழ்ந்திருக்கின்றன. மாபெரும் பிரெஞ்சுப் புரட்சி 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடந்தது. மாபெரும் ரஷ்யப் புரட்சி 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே நடந்தது. 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே ஒரு புரட்சி நடக்கப்போகிறது. அது தமிழீழக் குடியரசு அமைப்பு என்ற புரட்சி.

தமிழ் இனத்தை 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கு எந்த அன்னியனும் அழைத்துப்போகவேண்டிய அவசியமில்லை. 21ஆம் நூற்றாண்டுக்குத் தமிழ் இனத்தைத் தமிழனே அழைத்துச் செல்வான். 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே தமிழ் ஈழக் குடியரசு அமையப் போகிறது. இது வரலாற்று உண்மை.

பெரிய கட்சிகளுக்குப் பாடம்!

தமிழ்நாட்டில் பெருந்திரளான மக்களை ஈர்க்கும் தன்மையும் வலிமையும் பெரிய கட்சிகள் எனத் தங்களை கூறுகின்றன. சில கட்சிகளுக்கே இண்டு என நம்பப்பட்டது. பணத்தை வாரி இறைத்து ஆட்களை இவர்கள் தரட்டுகிறார்கள் என்ற அடிப்படை உண்மை பலருக்குப் புர்வதல்லை. இந்தக் கட்சிகள் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையானாலும் வேறு தமிழர் பிரச்சனையானாலும் பட்டும் படாமலும் தொடரும் தொடாமலும் அணுகுவதையே வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரசியல் ஆதாய நோக்கத்தோடு தமிழர் பிரச்சனைகளை அணுகுவதே இவர்கள் வழக்கமே தவிர உள்ளார்ந்த உணர்வுடன் அணுகுவதில்லை. இந்தப் பெரிய கட்சிகள் ஆதரவு இல்லாமல் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையில் தமிழகத்து மக்களின் முழுமையான ஆதரவைத் திரட்ட முடியாது என்ற தவறான எண்ணத்தை இந்த மாநாடு அடியோடு தகர்த்து இருக்கிறது. தமிழீழ வடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் கட்சிகளும் அமைப்புகளும் சிறிய அமைப்புகள், இவர்களால் ஓரளவுக்கு மட்டுமே மக்களைத் திரட்ட முடியும் என்று கூறப்பட்ட வாதங்கள் தவறுபொடியாக இருக்கின்றன.

தாங்கள் கலந்து கொண்டால்தான் நிகழ்ச்சிகளில் கூட்டம்கூடும் என்னும் எண்ணம் பெரியக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு இருந்ததை இம்மாநாடு அடியோடு தகர்த்துவிட்டது.

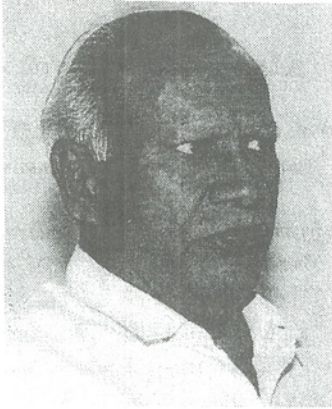
ஆடம்பரமான ஏற்பாடுகள், வண்டி வாகன வசதிகள், வந்தோர் அனைவருக்கும் அறுகவை வசூத்து எனப் பெரிய கட்சிகள் கோடிக்கணக்கில் பணத்தை வாரி இறைத்து நடத்தும் மாநாடுகளுக்கு ஈடாக மேற்கண்ட எதுவுமே இல்லாத மிக சமான்யர்களைக் கொண்ட ஒருங்கிணைப்புக்குழுவின் பரும்மாண்டமான மாநாட்டினை வெற்றிகரமாக நடத்திக்காட்டி இருப்பது கண்டு பெரிய கட்சிகள் அதிர்ச்சியடைந்து இருக்கின்றன.

இந்தக் கட்சிகளின் உதவி இல்லாமல் மக்களை ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைக்கு ஆதரவாகத் திரட்ட முடியும் என்பதைத் தமிழீழ வடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் மிகப் பெரிய சக்தியாக ஒருங்கிணைப்புக் குழு இருவாக்விட்டது என்பதன் அடையாளம்தான் மதுரை மாநாடாகும்.

தி. மு. சு. துடம் புரளலாமா?

நெல்லுக்குப்பம் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(முன்னாள் இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்)

ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுக் காலம் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்தேன். பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினேன். ஈழத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கின்ற நிலையில் எல்லாம் என்னுடைய கருத்துகளை நான் தெரிவித்து இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக்குழு சென்னையிலே கூடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ் ஈழத்தை ஆதரிக்கும் என்று தீர்மானம் போடவில்லையா? ஈழம் மலரவேண்டும் என்று இராமநாதபுரத்தில் மிகப்பெரிய மாநாட்டை நடத்தியதை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா? சென்னையில் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றப் பேசிய கலைஞர் அதை மறந்துவிட்டாரா?

ஆகவேதான் பெங்களூரில் நான் பேசும்போது ஈழத் தமிழர்கள் போராட காரணகர்த்தர்களாக நாம் இருந்தோம். அங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு என்று பேசினோமே மறந்து விட்டீர்களா? ஈழத்தை ஆதரிக்கவில்லை என்று கலைஞர் கூறுவது நியாயம் தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கலைஞர் அப்போது என்ன பேசினார் என்பது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்து இருக்கிறது. அதை நான் இங்கே படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கலைஞர் பேசு முரசொலியில் 1-11-83 அன்று வெளியானது:

"அன்று காரல்மார்க்ஸ் எழுப்பிய குரலையே இன்று ஈழத் தமிழர்களுக்காக நான் எதிரொலிக்கிறேன்."

"இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக வாதிடுவது பரிவீனை வாதம் என்றால் நான் பரிவீனைவாதியே. தேர்தலுக்காக இப்பிரச்சினையை நான் எழுப்புகிறேன் என்றால், "இந்திரா காந்த் அவர்களே, இலங்கைத் பிரச்சினையைத் தீர்த்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 10 ஆண்டுக் காலம் தேர்தலில் நிற்காது."

(30-8-83 முரசொலி)

தமிழீழம் ஒன்றுதான் தீர்வு என்று நாங்கள் திடமாக நம்புகிறோம். (1984 தேர்தல் அறிக்கை)

இலகல் தமிழனுக்கு என்று ஒரு தனிநாடு கட்டாயம் வேண்டும் அந்தச் ஒரு நாடு தமிழீழமே (5-10-85 முரசொலி)

தமிழீழம் வேண்டும் என்று நாங்கள் பேரணி நடத்துகின்றோம். தமிழீழம் வேண்டாம் என்று உங்களால் பேரணி நடத்த முடியுமா? (10-10-85 முரசொலி)

தமிழீழம் பெறுவது சாத்தியமில்லை. எனவே அவர்கள் மாநில சுயாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்தக் குழுக்களிடம் நான் கூறினேன்.

இது எப்போது என்றால் 1997இல்.

இந்த முரண்பாடு தேவையில்லை என்றுதான் நாங்கள் கூறுகிறோம்.

"போற்றுவோர் போற்றட்டும் புழுதி வாரித்

தூற்றுவோர் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து சொல்லோம்

ஏற்றதொரு கருத்தை என் உள்ளம் என்றால்

எவ்வளவும் எடுத்துரைப்போம் நில்லோம் அஞ்சோம்"

என்றான் சுண்ணைதாசன்.

அதுதான் எங்களுடைய குரல். அதற்குத் தலைவர்தான் நெடுமாறன். அதற்கு உறுதுணையாக இருப்பவர்கள்தாம் நாங்கள். எங்கள் குரலை அடக்கமுடியாது.

விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றிப் பேசுவது சட்டவிரோதம் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். விடுதலைப் புலிகளைப்பற்றி யார் வேண்டுமானாலும் தரக்குறைவாகப் பேசலாம். பத்திரிகை நடத்தும் கூலிப்பட்டாளங்கள் விடுதலைப் புலிகளை, அதன் தலைவர் பிரபாகரனைக் குறைவாக எழுதலாம். அந்தத் தமிழனுக்கு வக்காலத்து வாங்கி அவர் நியாயமானவர், நேர்மையானவர் அவருக்கு ஆதரவாக நாங்கள் இருப்போம் என்று சொன்னால் எவன் எங்களைத் தடுப்பது? நான் இப்போதும் கூறுகின்றேன். நான் விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவாளன். அன்றைக்கும் ஆதரவாளன். இன்றைக்கும் ஆதரவாளன் என்றைக்கும் ஆதரவாளன்தான்.

விடுதலைப் புலிகள் என்ன தவறு செய்துவிட்டார்கள்? ராஜீவ் காந்தி "நான் சொல்வேன் நீ கேட்கவேண்டும்" என்றார்.

பிரபாகரனோ "நாங்கள் தனிஈழம் வேண்டும" என்கிறோம். எங்களைப்போய் இந்தக் கோரிக்கையை விடச் சொல்கிறீர்களே. இது நியாயமல்ல" என்று சொன்னார்.

உடனே அவரை அசோகா ஓட்டலில் சிறை வைத்துவிட்டு இவர் சென்றார் உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட்ட.

பின்னர் அமைதிப் படையை இலங்கைக்கு அனுப்பினார். ஆனால் அமைதிப்படைய சிங்களர்களை அடக்குவதற்குப் பதில் தமிழர்களையே வேட்டையாடத் தொடங்கியது.

இலங்கையில் உள்ள தமிழர்கள் அமைதிப் படையை எப்படி வரவேற்றார்கள் தெரியுமா? அவர்கள் தங்களைக் காக்க வந்தவர்கள் என்று அவர்களுக்கு தோரணம் கட்டிக் கொலமிட்டு ஆரத்தி எடுத்து வரவேற்றார்கள். ஆனால் அவ்வாறு வரவேற்ற அந்தத் தமிழ்ப் பெண்களையே இந்திய இராணுவம் கற்பழிக்கத் தொடங்கியது. பிரபாகரனுக்கு எதிராக இந்திய இராணுவம் திரும்பியது. யாழ் பிடிபட்டது. பிரபாகரன் தப்பினார். ஏறத்தாழ 1500 இந்திய இராணுவ வீரர்கள் பலியானார்கள். வேறு எந்த நாட்டிலாவது தங்களுடைய இராணுவத்தைப் பலிமிட்டால் இராணுவ நீதிமன்றத்தில் வைத்துத் தண்டித்திருப்பார்கள்.

நான் இன்றைய கலைஞரை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் உலகம் முழுவதும் உள்ள தமிழர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோம். குரல் கொடுங்கள். இந்த ஆட்சி இருக்கட்டும். போகட்டும். ஆட்சி இல்லாத சமயமும் உங்களுக்கு மதிப்பு உண்டு. தமிழ் இனத்திற்கு ஆதரவு கொடுங்கள். தமிழீழம் வரவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். தமிழீழம் வரவேண்டும் என்று சொன்னால் உங்கள் பின்னால் வருவதற்குக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அதைச் செய்வதைவிட்டு 50,000க்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இறந்தபிறகும் நான் தமிழீழத்தை ஆதரிக்கமாட்டேன் என்று கூறுவது நியாயமா?

எம்.ஜி.ஆர்.தான் உண்மையான ஈழ நண்பர். நாம் அவரை நெஞ்சாரப் பாராட்டவேண்டும். தெரிந்தும் கொடுத்தார். தெரியாமலும் கொடுத்தார். தெரிந்தும் தெரியாமலும் கொடுத்தார்.

அவர் மறைந்தபோது ஈழத்தில் உள்ள அனைத்துத் தமிழ் மக்களும் நமக்காகப் பாடுபடக்கூடிய ஒருவர் இறந்துவிட்டாரே என்று கண்ணீர்விட்டு அழுதார்கள்.

இலங்கை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்கிறார். "இன்று விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் சில விமானங்களைத் தங்கள் படையணியில் சேர்த்துள்ளது. சிங்கள இராணுவத்திடம் இருந்து அவர்கள் பலவகையான ஆயுதங்களையும் பறித்துக்கொண்டுள்ளனர். 11,500க்கு மேற்பட்ட சிங்கள இராணுவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சந்திரிகா பதவியேற்ற பிறகு பிரபாகரனைப் பிடிக்கமுடியுமா என்று பத்திரிகையாளர் கேட்டதற்கு அவர் சொன்னார்: "நான் 40 சதவிகிதம் கடல் எல்லையை ஆள்கிறேன். ஆனால் 60 சதவிகிதம் கடல் எல்லையை பிரபாகரன் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். அதேபோல நிலப்பகுதியில் 60 சதவிகிதம் எங்களிடமும் 40 சதவிகிதம் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டார்.

ஆதலால் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இந்திய அரசாங்கம் இதில் தலையிடவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி பாலஸ்தீனப் பிரச்சனையைப் பேசித் தீர்த்தார்களோ அதேபோல் இந்திய அரசு ஈழத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

எனவே இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் சிங்கள அரசு தமிழீழத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற பெருந்தன்மையான எண்ணம் சந்திரிகா அரசுக்கு வரவேண்டும். அதற்குத் தமிழகத்தில் உள்ள தமிழ் மக்கள் அனைவரும் உறுதுணையாக விடுதலைப் புலிகளுக்குப் பின்னால் இருக்கவேண்டும்.

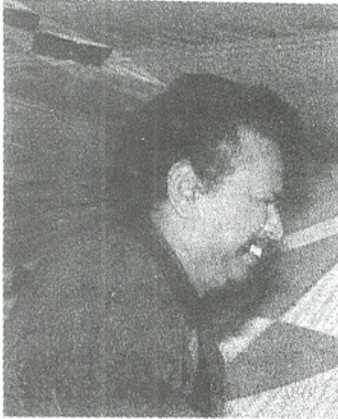
தமிழ்ப் பகைவாசனை வெவ்வுக்கூடிய மாபெரும் சக்தியாகப் பிரபாகரன் இருவாசு வருகிறார். தமிழீழத்தை எதர்காலத்தல் நாம் பார்க்கப் போகிறோம்.

பிரபாகரன் வாழ்க! வெல்க என்று கூறி உரையை முடிக்கிறேன்.

"வ.இ.சீ.யின் பேரன் பரபாகரன்"

தயாகு

(பொதுச் செயலாளர், தமிழ்-தமிழர் இயக்கம்)

நான் இந்த மாநாட்டிற்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக ஐரோப்பாவிலிருந்து இரண்டு நாட்கள் முன்னதாகவே புறப்பட்டு வந்தேன். அதற்கு ஒரே ஒரு காரணம் ஐரோப்பாவெங்கும் பரந்திருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஈழத்தமிழர்கள், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அனைத்துலக செயலகங்களிலே பணியாற்றுகின்ற செயற்பாட்டாளர்கள் அத்தனை பேரும் இந்த மாநாட்டிற்குத் தங்கள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டும்; அதிலும் நானே நேரில் சென்று தெரிவிக்கவேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். எனவே புலம்பெயர்வாழ் தமிழர்கள் சார்பில் இந்த மாநாட்டிற்கு வாழ்த்துக்களைக் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறேன்.

இந்த மாநாட்டை உலகமே கவனித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆளுகிற அரசு மட்டுமல்ல. சிங்கள அரசு மட்டுமல்ல, இந்திய அரசு மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் பிரிட்டனுக்குள் நுழைகிறார்கள் என்றால் தவறாமல் நீ ஈழத்தை ஆதரிக்கிறாயா என்று கேட்கும் பிரிட்டன் அரசு மட்டுமல்ல, தங்கள் நாட்டில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைத் தடைசெய்து இருக்கிற அமெரிக்க அரசு

மட்டுமல்ல உலகெங்கும் இருக்கிற அனைத்து அரசாங்கங்களும் இந்த மாநாட்டைக் கவனித்துக்கொண்டு இருக்கின்றன.

அரசுகள் மட்டுமல்ல விடுதலைக்காகப் போராட்டங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் குர்தீஷ் விடுதலைப் போராட்ட இயக்கமானாலும் பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கம் என்றாலும் உலகெங்கும் பரவிக்கிடக்கிற இயக்கங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் தமிழீழ ஆதரவாளர் நிலை என்ன என்று அக்கறையோடும் உன்னிப்போடும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உலகில் சிதறிக் கிடக்கின்ற தமிழினம் இந்த மாநாட்டை ஆழ்ந்த அக்கறையோடு கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதை உலகத் தமிழர்கள் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிற அதேவேளையில் புலம்பெயர்வாழ் ஈழத் தமிழர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற முறை சுபீ அவர்களும், பெயர்தாசன் அவர்களும் நானும் ஐரோப்பாவில் சுற்றுப்பயணம் செய்தோம். அந்தப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மாவீரர் நான்குக்குக் கூட்டங்கள் கூட்டினார்கள். அந்நாளைத் தேசியத் திருநாளாகக் கருதி அவர்கள் கூட்டினார்கள். அரங்கு கொள்ளாத கூட்டங்கள். ஐந்தரை கோடி தமிழர்கள் வாழ்கின்ற இந்தக் கூட அவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தை நான் கண்டதில்லை.

சுவிட்சர்லாந்தில் ஏறத்தாழ 10,000 பேர் அரங்கத்தில் கூடியிருந்தார்கள். நினைவாஞ்சலியும் புகழாஞ்சலியும் செலுத்தினார்கள். தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு, தமிழீழ தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, மீட்கப்படாத தேசத்தை மீட்டு எடுப்பதற்கு தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி வேண்டும் என்று தலைவர் பிரபாகரன் கேட்கிறார் என்று அந்தக் கூட்டத்திலே அழைப்பு விடுத்தார்கள். ஒரு மணிநேரத்தில் அந்தக் கூட்டத்திலே வந்த மக்கள் எல்லாப் பணிகளையும் நிறுத்திவிட்டு மேடையிலே போய் நிதி கொடுத்தார்கள். நான் மனக்கணக்கு போட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். ஓர் இலட்சம் அல்லது ஒன்றரை இலட்சம் சுவிஸ் பிராங் இருக்கலாம் என்று நினைத்தேன். கூட்ட முடிவிலே அவர்கள் அறிவித்தார்கள். 5 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் சுவிஸ் பிராங்குகள் திரண்டன. அதனுடைய இந்திய மதிப்பு ரூ. ஒன்றரை கோடியாகும். இலங்கைப் பணத்தில் அதன் மதிப்பு மூன்று கோடியாகும். அவர்கள் தங்கள் ஊதியத்தின் பெரும் பகுதியைப் பங்களியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உறுதியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் இருக்கிறார்கள். ஓர் அரசுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள், கட்டுக்கோப்பு இந்தத் தமிழர்களுக்கு உண்டா? அரசுக்கு வேண்டிய ஆட்சிப்படை உண்டா? எதுவும் கிடையாது. ஆனால் அங்கிருந்து ஒரு விடுதலைப் போரை நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போதே முப்படைகளும் இருக்கின்றனவே. அது அல்லவா அரசு.

தமிழர்களின் வரலாற்றில் சோழர் காலத்திற்குப் பிறகு கட்டற்படை கொண்டிருக்கின்ற தமிழ்த் தலைவர் பிரபாகரன் ஒருவரே. ஓர் இயக்கம் வசூலைப் புலிகள் இயக்கமே.

பாலஸ்தீன விடுதலை அமைப்பு மட்டுமல்ல, தென்னாப்பிரிக்க விடுதலை அமைப்பு, ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ், குர்தீஷ் விடுதலைக்குப் போராடுகிற பல்வேறு இயக்கங்கள் இதுபோன்ற எத்தனையோ இயக்கங்கள் சந்திக்காத ஒரு சாதனையை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் சாதித்துள்ளது. கங்கைகொண்டான், கடராம் லென்றான் என்று வீரம் பேசுகிறோம். ஆனால் உண்மையிலேயே ஒரு கடராம் லென்றான் இயக்கத்தைப் புலிகள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய படகுகளைக் கண்டு சிங்களக் கப்பல்கள் அஞ்சி நடுங்குகின்றன. சிங்கள அரசு இந்தக் கப்பல்களைத் தென்னாப்பிரிக்காவில் வாங்கி வருகிறார்கள். சீனத்திலே வாங்குகிறார்கள். உலகின் பல நாடுகளிலே வாங்கி வருகிறார்கள். கப்பல்களை வாங்க முடியுமா. வீரத்தை எங்கே போய் அவர்கள் வாங்க முடியும்?

நமக்குத் தெரிந்து ஒரே ஒரு கப்பலை வைத்து வட்டியவர் வ.ம.சீ. வ.ம.சீதம்பரனாரின் பேரன் பிரபாகரன். ஒரு கப்பற்படையையே வைத்திருக்கிறார்.

உலகத்தில் தமிழுக்கு என்று ஒரு வான்படை வரலாற்றிலே இருந்ததே இல்லை. வியட்நாம் விடுதலை இயக்கம் கூட ஒரு வான்படையை வைத்துச் செயற்படவில்லை. முதன் முதலாக மிலன்ஸ் ஒரு வந்தனவ இயக்கம் வான்படையை வைத்திருக்கிறது என்றால் சீது வந்தனவைப் புலிகள் இயக்கம் மட்டுமே.

இந்தத் தகுதிகளைப் பேசாதென் தமிழனே அல்ல. புறநானூறு பேசுகிற காலத்தைப் பூட்டிவைத்துவிட்டு புலிநாடு பற்றிப் பேசுங்கள். இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் நமக்கு தெரிந்திருப்பதைவிட புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு அதிகமாகத் தெரிந்து இருக்கிறார்.

நாம் இங்கே திரைப்படங்களைப் பார்க்கிறோம். அங்கேயும் திரைப்படம் பார்க்கிறார்கள்.

உண்மையான போர்க்களக் காட்சிகளை திரைக் கொட்டகைகளில் டிக்கெட் கொடுத்து வாங்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரலாற்றைப் படைப்பவர்கள் மட்டுமல்ல பதிப்பவர்களாகவும் விடுதலைப் புலிகள் திகழ்கிறார்கள்.

புகைப்படப் போராளிகள், வீடியோ படப் போராளிகள் என சிலர் களத்திலே நின்று படம் எடுக்கிறார்கள். படம் முடிகிறபோது கடைசியில் படம் எடுத்த வீரர்களின் பட்டியல் வருகிறது. அந்தப் படத்திலேயே சில பெயர்களுக்கு முன்னால் மாவீரர் என்ற பட்டம் சேர்ந்திருக்கிறது. படம் எடுக்கும்போதே அவர்கள் குண்டடிபட்டு இறந்துவிட்டார்கள் என்பது பொருள்.

அந்தப் படங்களைப் பார்த்தேன். படத்திலே உண்மையான போர்க்காட்சிகள் காட்டப்படுகின்றன. கிளிநொச்சி வெற்றி கண்ட வரலாறு. ஜெயசிக்குறு படையெடுப்பு என்ற அந்த படையெடுப்பைப் பற்றி கட்டம் கட்டமாக திட்டமிட்டு முறியடித்த வரலாறு.

அத்தகைய படங்களைத் தமிழ்நாட்டில் போட்டுக் காட்டுகிற வாய்ப்பு வேண்டும். அதற்குத் தடையாக இருப்பது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடையாகும். அந்த ஒரு காரணத்திற்காவது புலிகள் மீதான தடையை நாம் வென்றாகவேண்டும். உலகம் பூராவும் அறிந்துகொண்டிருக்கிற புலிகளைத் தமிழகம் அறியமுடியாமல் இருக்கிறது.

உலகத்தில் இரு துருவ அரசியல் ஒழிந்துவிட்டது. அமெரிக்காவும் அதைச் சார்ந்துள்ள நாடுகளும் ஒரு துருவம்தான். சோசலிசமா அது காலம் கடந்துவிட்டது. தேச விடுதலையா அது இனி தலைதூக்க முடியாது என்று ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் இறுமாந்திருக்கிற நேரத்தில் அதைத் தகர்த்து களத்தில் நின்று ஒரு மயற்றுமுறையைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற எத்தனையோ விடுதலை இயக்கங்களில் முதல் இடத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் திகழ்கிறது. அது தமிழர்கள் பெருமை கொள்ளவேண்டிய செய்தி.

பாலஸ்தீன விடுதலை அமைப்பிடம் எத்தனை பண பலம், சுருவ்பலம், பொருள் பலம், அரபு நாடுகளின் எண்ணெய்வளம் அத்தனையும் இருந்தும் அத்தனாவும் பாலஸ்தீன தாயகத்தில் ஓர் அங்குல மண்ணைக் கூட மீட்கமுடியவில்லை.

தென்னாப்பிரிக்க விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு மூத்த விடுதலைப் போராட்டம். இன்னும் சொல்லப்போனால் காந்தியார் தொடங்கிவைத்த போராட்டம். 1913இல் ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் துவங்கப்பட்ட பிறகு அவர்கள் அறப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். சடப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இருட்டடிப்புப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். இறுதியில் ஆயுதப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்களுக்குப் பின்புலமாக கருப்பர் உலகம் மட்டுமல்ல. சோசலிச உலகமே இருந்தது. வெளியிலே இருந்த மண்டலாவைக் காட்டிலும் சிறையிலே இருந்த மண்டலா அதிகம் வலிமை பெற்றவராக இருந்தார். ஆனால் அந்த ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரசால் கூட தாயக மண்ணில் ஓர் அங்குலத்தைக் கூட மீட்க முடியவில்லை.

இப்போது குர்திய இன மக்கள் தங்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுகிறார்கள். குர்தியத் தொழிலாளர் கட்சி அவர்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுகிறது. 18 ஆண்டுகளாக அவர்கள் ஆயுதப் போர் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். துருக்கியிலே விரட்டினால் ஈரானுக்குச் செல்வார்கள். அங்கு விரட்டினால் ஈராக் செல்வார்கள். அவர்களுக்கு ஈராக், சிரியா ஆகிய நாடுகளின் உதவி கிடைக்கிறது. இவ்வளவு இருந்தும் அதன் தலைவர் ஒசலான் நாடுவிட்டு நாடு ஓடித் தஞ்சம் புகுந்தார்.

ஒசலானையோ அவர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தையோ நான் குறைகூறவில்லை. ஒசலானுடன் பிரபாகரனை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். குர்திய இயக்கத்துடன் ஈழ விடுதலை இயக்கத்தை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். இன்று எந்த அயல்நாட்டின் துணையுமின்றி எந்த அயல்நாட்டிலும் புகலிடம் கேட்காது தன் சொந்த மண்ணில் நின்று இது என் தாயகம்; இங்கிருந்து நான் செயல்படுகிறேன் என்று உலகிற்கு அறிவித்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிற ஒரே தலைவர் பிரபாகரன். ஒரே ஓர் இயக்கம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம். இந்த இயக்கத்திற்கு ஓர் அரசியல் பின்புலமாகத் தமிழகத்தை உருவாக்கியபோதும் இதற்கான சேமிக்கையான விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடையினை நீக்கக் கோருவோம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

'துடையை நீக்கத் தொடர்ந்து போராடுவோம்'

சுப. வீரபாண்டியன்

(சிறப்பாசிரியர், நடந்தன்)

காலையிலிருந்து இந்த அரங்கம் எப்படி இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். அடக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகளின் ஆவேச வெளிப்படாய், கரைகளுக்குள் அடங்க மறுக்கும் காட்டாற்று வெள்ளமாய் இனிமேல் மூடி மறைக்க முடியாமல் மூண்டு எழுகின்ற ஒரு பெரு நெருப்பாய் இந்த அரங்கிலும், மேடையிலும், வெளியிலும் இருந்தது. இனி என்ன செய்ய போகிறோம்? ஒரு கேள்வி. கூடிக் கலைவதா? அல்லது இந்தப் பணியைத் தொடர்வதா? என்ற ஒரே ஒரு கேள்வி.

நெடுமாறன் அவர்களுக்கும் இந்த அரங்கத்திலே இருக்கிற பல்வேறு அமைப்புகளைச் சேர்ந்த நண்பர்களுக்கும் ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை நான் வைக்கிறேன்.

இம்மாநாட்டின் பெயர் எவ்வளவு கவனமாய் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பார்த்தேன். ஈழத்தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாடு இது. ஆம் . . . ஈழத்தமிழருக்கு நம் ஆதரவு தேவை. தமிழ்நாட்டிற்கு எழுச்சி தேவை. இரண்டு தேவைகளையும் இணைத்துச் சூட்டப்பட்டுள்ள பெயர்ப் பொருத்தத்தை மீண்டும் ஒருமுறை போற்றி மகிழ்கின்றேன்.

இனி என்ன செய்யப் போகிறோம்? கூடிக் கலைவதா அல்லது இன்றைய தேவையை தேடிப் பணியாற்றுவதா என்பதே நம்முன் உள்ள கேள்வி.

ஈழத்தில் மட்டுமன்று, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டங்கள் இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளன. பாலஸ்தீனத்தில், கொசோவாவில், தைவூரில் என்று எல்லாத்திசைகளிலும் இப்போர் நடைபெறுகின்றது. ஆனால், அங்கெல்லாம் அந்த விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு உலக நாடுகளின் ஒருமித்த ஆதரவு உள்ளது. ஈழப் போராட்டம் குறித்து மட்டும் ஏனோ அனைத்து நாடுகளும் மௌனம் சாதிக்கின்றனர்.

உலக நாடுகளின் மௌனத்திற்கு உரிய காரணம் என்ன? ஈழத்தின் அருகில் உள்ள இந்தியா அசையட்டும், பிறகு தாங்கள் அசையலாம் என்று அவர்கள் கருதியிருக்கக்கூடும்.

இந்தியா ஏன் மௌனமாக உள்ளது?

அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனாலும், அவற்றுள் முதுமையானது, தமிழகத்தின் எழுச்சியின்மையாகவே இருக்க முடியும். தாய்த் தமிழகமே, தன் போக்கில் கவலையற்றுக் கிடக்கும்போது, நமக்கென்ன கவலை என்று தில்லி அரசு துணக்குப் போடலாம்.

தமிழகம் உணர்வற்றுப் போனதாகவோ, நெஞ்சில் உரமற்றுப் போனதாகவோ கூற முடியாது. நீறு பூத்த நெருப்பாய், ஈழ ஆதரவு இங்கே எப்போதும் உள்ளது. அதனைப் பற்றி எரியும் பெரு நெருப்பாய் மாற்ற வேண்டிய பணி நம்மிடம்தான் இருக்கிறது.

தமிழர்கள் வீரம் உடையவர்கள் மட்டுமில்லை, எப்போதும் நெஞ்சில் ஈரம் உடையவர்கள். ஈழத்தில் நடக்கும் கொடுமை கண்டு குமுறும் மனப்போக்கு உடையவர்கள். ஆனால் அங்கு நடக்கும் கொடுமைகள், இங்கே உள்ள மக்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. உண்மைகள் திரையிட்டுக் கொண்டுள்ளன. போலிகள் ஊர்வலம் வருகின்றன.

உண்மைகள் அறியத் தடையாய் இருப்பது எது?

சட்டம். விடுதலைப் புலிகளின் மீது இந்திய அரசு விதித்துள்ள தடைச் சட்டம்.

1992 மே 14 அன்று, விடுதலைப் புலிகளைத் தடை செய்தபோது, அதற்கான காரணமாக இந்திய அரசு என்ன கூறியது என்பதை நாம் மறந்துவிடவில்லை. 'தமிழ்த் தேசிய மீட்புப் படை' (TNRT) என்னும் தமிழக அமைப்பு ஒன்றுக்கு ஆயுத உதவியும், ஆயுதப் பயிற்சியும் அளித்து. இந்தியாவிலிருந்து தமிழகத்தைப் பிரித்து, ஈழத்தோடு இணைத்து, 'தமிழ்ப் பேரரசு' ஒன்றை நிறுவும் திட்டம் விடுதலைப் புலிகளிடம் உள்ளதாக நம் உளவுத்துறை 'கண்டுபிடித்துவிட்டால்' அவ்வமைப்பைத் தடை செய்கிறோம் என்றது அரசு. தமிழ்த் தேசிய மீட்புப் படையினர் 17 பேரையும் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. ஆண்டுகள் ஓடின. கைது செய்து, காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 17 பேர் மீதும் குற்றங்கள் மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை என்றும், விடுதலைப் புலிகளுக்கு அப்படி ஓர் எண்ணம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை என்றும், சென்னை உயர்நீதிமன்றமே தீர்ப்பளித்துவிட்டது.

நாணயமானவர்களாக இருந்தால் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? மறுநாளே, புலிகள் மீதான தடையை நீக்கியிருக்க வேண்டும். அப்படி எதுவும் செய்யவில்லை இந்திய அரசு. மாறாக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, ஒரு சடங்கு போல, தடையை நீட்டித்துக் கொண்டே உள்ளது. அதனால் தடையை மீறி, தமிழ் மக்களிடம் உண்மைச் செய்திகளைக் கொண்டு செல்வதில், பல சிரமங்கள் உள்ளன.

எனவே இந்த மாநாடு, புலிகளின் மீதான தடையை நீக்கக் கோரும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளமையோடு, தொடர்ந்து அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்குரிய திட்டத்தையும் வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தடை நீங்கினால், பல உண்மைச் செய்திகள் மக்களைச் சென்றடையும். அதன்பின், தமிழக மக்களின் ஆதரவும், எழுச்சியும் இங்கு உருவாகும். தமிழகம் அசைந்தால் இந்தியா அசையும். இந்தியா அசைந்தால், உலகம் அசையும். உலக அசைவில், அடுத்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், நம் அனைவரின் கனவாகவும், தாகமாகவும் உள்ள தமிழீழம் மலர்ந்தே தீரும்.

எனவே நாம் திட்டம் வகுப்போம். போராடுவோம். வெற்றி பெறுவோம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

தாயகத்தை இழந்தால் வாழ்வில்லை

திரு க. ஈழவேந்தன்
(செயலாளர், தமிழீழ விடுதலை அணி)

2,500 ஆண்டு கொண்ட ஈழத் தமிழர் வரலாற்றினைச் சுருக்கமாக இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

தாயகக் கோட்பாட்டைச் சுற்றித்தான் ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்வும் எதிர்காலமும் அமைந்து இருக்கிறது. எனையும் ஓர் இனம் இழக்கலாம். மீண்டும் வாழ்வு பெறலாம். தாயகத்தை இழந்து விட்டால் அந்த இனத்திற்கு வாழ்வு இல்லை.

எங்களைப் பொறுத்தவரை 1947இல் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததை அடுத்து ஏறத்தாழ இந்த 50 ஆண்டுக் காலம் எங்களுடைய மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம் அனைத்தையும் இழந்ததற்கு மேலாக 10,000 சதுர மைல் கொண்ட ஈழத் தமிழ்ப்பகுதியில் ஏறக்குறைய 4,000 சதுர மைல் பரப்பை இழந்து எங்கள் மண்ணிலேயே வேரோடு சாய்க்கப்படுகிற அளவுக்குப்

பாதிக்கப்பட்டுள்ளோம். இதிலிருந்து எங்களை எப்படி விடுவிப்பது என்பதுதான் கேள்வி.

எங்கள் ஈழத் தமிழ்த் தலைவர் இதைத்தான் 'Birds have a sanctuary, Animals have a wildlife preservation but the Tamils do not have a territory for their own' என்று குறிப்பிட்டார். எல்லா விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் இருக்கின்ற பாதுகாப்புக்கூட ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு இல்லை என்று பேசுகிற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது.

மதுரை ஆதீனம் அவர்கள் திரிகோணமலையின் பெருமையை இங்கே அழகாகச் சொன்னார்கள். "குடிதன்னை நெருக்கிப் பெருக்கமாய் வாழ்ந்த கோணமலை" என்று அம்மலையின் பெருமையை எடுத்துரைக்கிறார் ஞான சம்பந்தர். அப்படி நெருங்கி வாழ்ந்த வரலாறு எங்கள் வரலாறு. ஆனால் தமிழன் இப்போது நெருங்கி வாழவில்லை. நெருக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்படுகின்றான்.

அங்குயற்கண்ணியும் அப்புகுட்டியும் அன்னம் மாவும் வெளியேற்றப் பட பஞ்சவெளிக்காவும் புன்னம்மாவும் உள்ளேயுக், "கோணேசா அருள்நேசா" என்பதற்குப் பதல் புத்தம் சரணம் கச்சாமி, தும்மம் சரணம் கச்சாமி, சங்கம் சரணம் கச்சாமி, தமிழன் மரணம் கச்சாமி என்னும் பாடல் பாடப்படுகிறது.

எங்கள் மண்ணிலே நாங்கள் வேரோடு சாய்க்கப்படுகிறோம். எங்கள் மண்ணிலே இருந்து நாங்கள் வெளியேற்றப்படுகிறோம். எங்கள் மண்ணிலேயே நாங்கள் அகதிகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளோம். இதற்கு என்ன தீர்வு என்று சொன்னால் திரு. வெங்கடேசுவரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல "இணைப்பாட்சியில் இனிய வாழ்வு காண்போம்".

"Unitary constitution can be succeed in the context of a multilingual, multinational state. பல்இனம், பல்மொழி வாழ்கின்ற நாட்டில் ஒற்றை ஆட்சி உதவாது. We will try Federation. இணைப்பாட்சி. Federalism can succeed when there is mutual understanding and cordiality between the ethnic groups. இணைப்பாட்சி வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் இணைந்து மொழிவதற்குரிய பக்குவம் அதற்குரிய நம்பிக்கைத்தன்மை இருக்க வேண்டும். ஈழம் வாழ் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒற்றையாட்சியில் தீர்வு காண முனைந்தோம். பிறகு மாநில சுயாட்சியைக் கேட்டோம். பின்பு மாவட்ட சுயாட்சி கேட்டோம். பிறகு அதிகாரப் பரவல் கேட்டோம். எதுவும் எங்களுக்குப் பயன் அளிக்காத நிலையில்தான் 1976ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் வட்டுக்கோட்டையில் விட்டுக் கொடுக்காது எடுத்த தீர்மானம் இழந்த எமது நிலையை நிலைநாட்டினால் ஒழிய

எம் இனத்திற்கு வாழ்வில்லை “unless we restore the soverienity of the Tamil, we have doomed as a race” என்று கூறும் அளவிற்கு இழந்த எங்கள் இறைமையை நிலைநாட்டினால்தான் எங்களுக்கு வாழ்வு என்று சொல்லுகிறோம். நாங்கள் கேட்பது பிரிவினையல்ல. பிரிவினை என்பது தவறாகக் கையாளப்படும் சொல்.

இருந்ததை, இழந்ததை மீண்டும் நிலைநாட்டும் முறையில் தாம் ஈழத் தமிழர் போராட்டம் அமைகிறது. இனி இணைப்பாட்சி பற்றிப் பேசுவது கூட பொருள் இல்லை.

ஆகவே ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழீழம் என்பது முடிந்த முடிவு. இதை அடைவதற்குத் தடையாகச் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நெருக்கடி கொடுக்கிற ஒரு தலைவராகப் பிரபாகரன் விளங்குகிறார்.

இங்கு, தமிழகத்திலே உள்ளத்தாய்மையோடு தெளிவோடு துணிவோடு சொல் அலங்காரமற்ற நிலையிலே அடுக்குமொழி பேசாமல், அழகு தமிழ் பேசாமல் ஆழமாகச் சிந்தித்து அன்றும் இன்றும் என்றும் ஒன்றே என்ற நிலைத்த கொள்கையோடு பணியாற்றும் நெடுமாறன் தலைமையினை இந்த இனம் நம்பி வாழ்கிறது. நெடுமாறனை நீங்கள் உணர்ந்த அளவைவிட நாங்கள் அதிகமாக உணர்ந்திருக்கிறோம். அவரால் மிகுந்த பயனைப் பெறுபவர்கள் ஈழத் தமிழ் மக்கள். நீங்கள் அவரின் பெருமையை உணர்ந்து நடந்திருந்தால் இந்தத் தமிழ் இனம் காவேரியை இழந்து இருக்காது. இராமேஸ்வரம் மீனவருக்கு அடிவிழுந்து இருக்காது. கச்சத்தீவை ஈழந்திருக்கமாட்டார்கள். அவர் சொல்லிய சொல்லை நீங்கள் ஒருவரும் கேட்கவில்லை.

ஓர் அறிஞருடைய சிந்தனை எப்போதும் எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்ப்பதுதான். அடுத்த தேர்தலையல்ல. அடுத்த சந்ததி. அடுத்த வழித்தோன்றல். அதைச் சிந்திக்கின்ற ஒரு தலைவராக நெடுமாறன் இருக்கிறார்.

ஈழத் தமிழின் வரலாற்றிலே பல ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை அனைத்தும் கிழித்து எறியப்பட்டன. எந்த நிலையிலும் நாங்கள் இனி சிங்கள மக்களை நம்பத் தயாராக இல்லை. எனவேதான் ராஜீவ் - ஜெயவர்த்தனா ஒப்பந்தமும் தோல்வியடைந்தது.

இந்த ஒப்பந்தத்தை பற்றி நெடுமாறன் குறிப்பிட்டார். “இஃது அவசரத்தினால் தெளிக்கப்பட்ட அலங்கோலம்” என்றார். திரு. வீரமணி இஃது “ஒப்பந்தம் இல்லை நிர்ப்பந்தம்” என்றார். காலப்போக்கில் தீப்பந்தமாகப் பற்றி எரியும் என்று சொன்னார். எனவே ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழீழம் தோற்றுவிப்பதே எங்களின் முடிந்த முடிவு.

தமிழீழம் எங்களை மட்டும் காப்பாற்றாது. உங்கள் கச்சத்தீவைக் காப்பாற்றும். இராமேசுவரம் மீனவர்களைக் காப்பாற்றும். காரணம் நாம் எழுப்புகின்ற குரல் தமிழீழத்தின் குரல் ஐநா. பேரவையில் ஒலிக்கும்.

நாங்கள் தோற்றுவிக்கின்ற தமிழீழம் இந்தியாவைத் துண்டாடுவதற்கு அல்ல. இந்தியா சிதையுண்டுபோவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. தோற்றுவிக்கும் தமிழீழம் இந்தியாவிற்குப் பாதுகாப்பாய் அமையும் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

போர்க்காலையில் பிரபாகரன் பிறவ் மேதை

தஞ்சை திரு சி. இராமமூர்த்தி
(துணைத் தலைவர், தமிழ்நாடு ஜனதா தளம்)

நீண்ட இடைவேளைக்குப் பிறகு பல நண்பர்களை இங்கே சந்திக்கும் எனக்குக் கிடைத்துள்ள வாய்ப்பு குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மாநாட்டில் நான் வந்து கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எனக்கு அழைப்பு விடுத்தபோது நமது நண்பர் திரு. நெடுமான் அவர்களுடன் சில கருத்துகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள வாய்ப்பு கிடைத்து இருக்கிறது என்று ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சி. இன்னொரு பக்கம் திடீர் என்று நான் ஒரு தேசியக் கட்சிக்காரன் நாம் இதிலே கலந்து கொள்வது ஒருவேளை ஏதாவது விமர்சனத்திற்கு உரியதாக ஆக்கப்படுமோ என்கிற ஐயம், கலக்கம் ஏற்பட்டது. அதை மிகவும் அதிகப்படுத்துகிற மாதிரி இந்த மாநாடு நடக்கக்கூடாது. இது நடப்பதே ஒரு குற்றம். இதில் கலந்து கொள்வது அதைவிடப் பெரிய குற்றம் என்றெல்லாம் கருதக்கூடிய வகையில் அரசு இயந்திரம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நான் உணர முடிந்தது. எனவே நாம் இந்தப் பிரச்சினையை உணர்ச்சிவயப்பட்டு அணுகுவதையும் நிதானமாக, ஆக்கப்பூர்வமாக, அறிவுப்பூர்வமாக செயல்படுவது எப்படி என்பது பற்றிச் சிந்தித்துச் செயல்படவேண்டும் என்ற உணர்வும் எனக்குத் தோன்றிற்று.

எனக்கு முன்னாலே பலர் பேசியதை நான் கேட்டேன். இங்குக் கிடைத்த செய்திகள் யாவும் உங்களுக்குப் புதிதாகக் கிடைத்த செய்தி என்று நான் கருதவில்லை. எனவே உங்கள் மூலம் இங்கே வராதவர்களுக்குத்தான் செய்திகள் சென்றடையவேண்டும். இங்கே பேசிய மணியரசன் சொன்னார். ஓர் அமைச்சர் நான் முதலில் இந்தியன் பிறகு தமிழன் என்று கூறியதாகச் சொன்னார். நாம் அதிலே எந்த வகையில் இருக்கிறோம். நாம் ஒரு மனிதராக நின்றே பேசுவோம்.

ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பது என்பது ஒரு மாநிலக் கட்சியின் கடமைதானா என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றியது. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் குறிக்கோளுக்கு ஆதரவாக நிற்பது ஒரு முன்னோடி நிகழ்ச்சி என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற அனைத்து இந்திய கட்சிகளும் பின்னாலே இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக நிற்கவைக்க வேண்டும். அதுதான் உங்கள் கடமை. நமக்குள்ளேயே நாமே பேசிக் கொள்வதில் பெரும் பயன்கள் எதுவும் கிடைத்துவிடாது. இனி நாம் அடுத்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை என்ன? இங்கே இருக்கக்கூடிய அனைத்து தேசியக்கட்சிகளும் இந்தக் குறிக்கோளுக்கு தங்கள் ஆதரவைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வகையில் நம்முடைய நடவடிக்கைகளைக் கொஞ்சம் விரிவு படுத்த வேண்டும் என்பதே எனது வேண்டுகோளாகும்.

அதற்கு என்னைப் போன்றவர்கள் உறுதுணையாக நிற்போம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் சார்ந்து இருக்கிற இயக்கத்தின் மூலம் இந்த நோக்கத்திற்கு ஆதரவாகச் செய்தவற்றை வெளியே தெரிவித்துக்கொள்ள வாய்ப்பில்லை.

1995ஆம் ஆண்டு எங்கள் ஜனதாதளக் கட்சியின் அகில இந்திய கருத்தரங்கு ஒன்று பெங்களூரில் நடந்தது. அப்போது குஜரால் தயாரித்த அறிக்கை ஒன்று குழுவின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவில் நானும் இருந்தேன். அப்போது சந்திரிகா அந்நாட்டுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற சமயம். -அந்த அம்மையாருக்கு இந்தியா Morally மட்டுமல்ல Materially உதவி செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு ஓர் அறிக்கையை அவர் தயாரித்து இருந்தார். நான் அப்போது அந்த அறிக்கையின் மீது எனது கருத்து என்று சொல்லி அந்த வகையான ஆதரவை அவர்களுக்குத் தருவது தமிழர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய துரோகம் என்று கூறினேன். எனவே அந்தச் சொற்றொடரை அந்த அறிக்கையிலிருந்து அவர் எடுக்க முன்வந்தார்.

இந்தியாவில் தேசியக் கட்சிகளைவிட சர்வதேசியக் கட்சிகள் இந்த நோக்கத்திற்கு இடையூறாக இருக்கின்றன என்பது ஒரு கசப்பான உண்மை.

இனப்படுகொலை என்பது இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னால் ஓர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட குற்றம். மனித குலத்திற்கு எதிரான ஒரு குற்றம். சர்வதேசச் சட்டங்களுக்கு எதிரான ஒரு குற்றம்.

ஒரு நாட்டில் ஒரு பகுதியில் பெரும்பான்மை இனம் சிறுபான்மை இனத்தை அழிக்க முற்படுவது குற்றம்.

ஜெர்மனியில் ஹிட்லர் செய்த அதே கொடுமை இன்று இலங்கையிலே செய்யப்படுகிறது என்பது உண்மையா இல்லையா? அதைப் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தோழர்கள் மறுக்கிறார்களா? அல்லது தேசியக் கட்சித் தோழர்கள் மறுக்கிறார்களா?

அங்கே நடப்பது இனப்படுகொலை என்று சொன்னால் அது தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று குரல் கொடுப்பது நமது கடமையா இல்லையா? நாம் ஏன் அதைச் செய்யத் தவற வேண்டும்.

ஜெர்மனியிலே நடந்தால் அது இனப்படுகொலை. இலங்கையிலே நடந்தால் அது இனப்படுகொலை இல்லையா? தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டால் அவர்கள் சிறுபான்மை இனம் என்ற வகையில் தமிழர்களுக்கு என்று ஒரு தனி நீதியா? அல்லது அநீதியா? இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை அதுவே.

ஈழத் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமையை நாம் கண்டிப்பது என்பது அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதால் மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு அங்குத் தமிழர்கள் இருக்கும் இடத்தில் சிங்களவர் இருந்து சிங்களர் இடத்தில் தமிழர் இருந்து தமிழர் சிங்கள சிறுபான்மை இனத்தை அழிக்க முயற்சித்தால் அதையும் நான் கண்டிப்பேன். அதுதான் நியாயம்.

எந்த ஒரு நாட்டிலும் பெரும்பான்மை இனம் சிறுபான்மை இனத்தை அழிக்க முயற்சித்தால் அஃது இனப்படுகொலை என்கிற வகையில் கண்டிக்க வேண்டியது நமது கடமை.

இலங்கையிலே நடைபெறுவது இனப்படுகொலை. அது கண்டிக்கப்படவேண்டியது.

இலங்கையிலே இருக்கிற தமிழர்கள் ஒரு தனி இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.

ஒரு பரந்த நிலப்பரப்பு, பொதுமொழி, ஒரே பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் என்று ஒரு தேசம் சொல்வதற்குரிய அருகதைகள் அனைத்தும் அங்கு இருக்கிற தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. அந்தத் தமிழ் தேசிய இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தலைவியியைத் தாங்களே நிர்ணயித்து இருக்கிற அந்த உண்மையை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டாமா?

இலங்கையிலே கடைசியாக நடைபெற்ற தேர்தலில் தனித் தமிழீழம் என்ற கோரிக்கையை வைத்துதான் 20 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். அதன்படி அவர்கள் செயல்படுகிறபோது அந்த நாடாளுமன்றத்தில் அவர்கள் வெற்றிபெற முடியவில்லை. அதற்குப் பின்னாலேதான் தமிழீழத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் வேறுவகையான முறைகளை நாடினார்கள். பல குழுக்கள் தோன்றின. அதிலே இன்றைக்கு நிலைத்து நிற்பது விடுதலைப் புலிகள். அதன் தலைவர் தம்பி பிரபாகரன்தான். இது வரலாற்று உண்மை.

பிரபாகரன் அந்தச் சூழ்நிலையில் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் உன்னதமான போராளித் தலைவராக ஒரு வரலாறு காணாத போரை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிற மிகப்பெரிய ஒரு Military Genious. இராணுவ வரலாற்றில் அவ்வளவு பெரிய மேதையை குறிப்பாகக் கொரில்லா போர் முறையில் இதுவரையில் வரலாற்றில் கண்டதில்லை.

அங்குள்ள மக்கள் அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குரிய தலைவராக அவரை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பலரையும் சேதித்துப் பார்த்தார்கள். முடிவாக நின்றதும் நிற்கப்போவதும் பிரபாகரன் என்று அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை நாமும் ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர நமக்கு என்ன தனி உரிமை இருக்கிறது. எனவே இனப்படுகொலை தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதற்கும் தேசிய இனங்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமை அந்த மக்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும், அது பறிக்கப்பட்டாது என்பதற்கும் நாம் சரியான விடையைக் கண்டால் தனி ஈழம் என்பது தவிர்க்க முடியாத விடை. அதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அதிலே எங்களுக்குப் பங்கு என்று குற்றம் சாட்டுவது என்பது ஒருவகை அறியாமை என்றே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவிற்கு அதில் ஒரு பங்கு உண்டு இருந்ததினாலேதான் ராஜீவ் காந்தி காலத்தில் அதிலே அவர் தலையிட்டார். அதற்கு முன்னரே இந்திராவும் அதிலே தலையிட்டார். இந்திரா காந்தி இந்தப் பிரச்சினைபில் இத்தகைய அணுகுமுறையை மேற்கொண்டார். இது பற்றி காலையிலே திரு. நெடுமாறன் குறிப்பாகச் சொன்னார்.

இந்திரா காந்தியின் அந்த அணுகுமுறை முறையாகத் தொடர்ந்து வளர்ந்தது. ஒன்று அவர் இருந்திருந்து அல்லது அவருக்குப் பின்னாலே வந்த அவர் புதல்வர் அதை மேற்கொண்டு இருந்திருப்பாரேயானால் தமிழீழம் என்பது பழைய கதையாக முடிந்திருக்கும். பல ஆண்டுகள் கொண்டாடி இருக்கலாம். இந்தியாவுக்கு அதிலே சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. சம்பந்தம் இருந்துதான் எல்லாரும் தலையிட்டார்கள்.

இன்றைக்கு இருக்கும் ஆட்சியாளர் நாங்கள் அதிலே தலையிடமாட்டோம் என்று சொன்னால் அது நியாயமில்லை. அவர்களை நாம் வலியுறுத்தவேண்டும்.

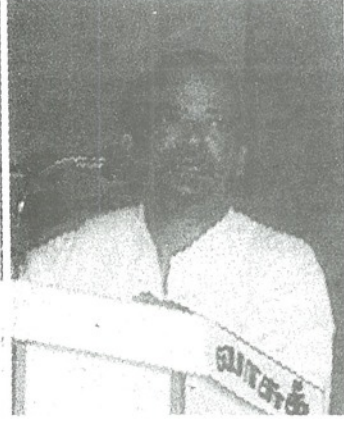
அதேபோல் விடுதலைப்புலிகள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் தடை நீக்கப்படவேண்டும். எத்தனை காலத்திற்கு அந்தத் தடையை நீட்டிப்பது? இந்தியாவிலே தடைசெய்யப்பட்ட அமைப்புகள் பலவற்றை அந்தத் தடை நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அந்த அமைப்பைச் சார்ந்தவர்களும் பிற சனநாயக விதிகளும் குரல் கொடுத்ததில்லையா? அதேபோல அந்தத் தடையை அகற்றவேண்டும் என்று சொல்வது எந்த வகையில் சனநாயக விரோதச் செயல் ஆகும்.

பாலஸ்தீனத்திற்கு இங்கிருந்து ஆதரவு தெரிவித்தோம். வங்கதேச விடுதலையை நாமே பெற்றுத் தந்தோம். அந்த இரண்டையும்விட ஈழம் என்ன குறைந்து போய்விட்டது அல்லது கெட்டுப்போய்விட்டது அல்லது நமக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத ஒன்று? இதை இந்திய அரசு நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக இந்திய அரசு தன்னை இந்துத்துவ அரசு என்று சொல்லிக் கொள்கிறது. ஈழத்தில் இருக்கும் தமிழர்கள் பெரும்பாலோர் இந்துக்களே. அங்கே இருக்கிற ஓர் இந்து சாகிறபோது இந்த இந்துத்துவ அரசுக்கு அதில் அக்கறை இருக்கவேண்டாமா? இந்துக்களின் மேல் இந்த அரசுக்கு உண்மையான அக்கறை இருக்கிறது என்றால் இந்த அரசு இதில் தலையிட்டு அதற்கு ஒரு முடிவு காண்பதற்குத் தங்களால் ஆன அனைத்தையும் செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டு விடையெறுகிறேன்.

“வீழ்ச்சியில்லாத துமிழ்நம்”

பேராசிரியர் திரு. அருள்

(துஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்)

23 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிரபாகரன் இந்த இயக்கத்தைத் தொடங்குகிறபோது விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவுக்குக்கூட அவரிடம் இளைஞர்கள் இல்லை. 1976இல் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கியபிறகு இன்றைக்கு இணையாகச் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு உலகிலேயே இல்லாத அளவில் ஒரு படை, ஈடு இணை இல்லாத ஒரு விரிவுப் படையை அவர் பெற்றிருக்கிறார்.

70 விழுக்காடு நிலம் தமிழீழத்தின் நிலம் அவர் கையில், ஆண்டுகொண்டு இருக்கிறார். 18 ஆண்டுக் காலமாக அங்கே உள்நாட்டு போர் நடக்கிறது. இந்த இனம் உருத்தேறாமலுக்கு என்ன காரணம் என்று ஈராமிரம் ஆண்டுக்கு முன்னால் திருவள்ளுவர் எண்ணிப் பார்த்து உட்பகைத்தான் காரணம் என்று கூறுகிறார். எனவே அதற்கென்று 10 குறள்கள் எழுதினார்.

“வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு”

எதிருக்கு எதிராக வாளைத் தூக்கிக் கொண்டு நிற்பவனைக் கண்டு நீ அஞ்சாதே. ஆனால் உறவினன் போல் உன் பக்கத்திலே இருக்கிறானே அவனால்தான் மிகக் கொடுமையான விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும் என்று அப்போதே சொன்னார்.

இந்த இனம் ஒரு தங்க இனம். இந்த இனம் ஒரு பொன் குடி. இஃது உட்பகையினாலே அழிகிறது என்றார்.
“அறம் பொறுக பொன்போலத் தேயும் வரம்பொறுத்து

உட்பகை இற்றக் குடி” என்றார்.

உட்பகை என்ற அறத்தினாலே இந்தக்குடி தேய்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். எனவே ஈழத்திலே 18 ஆண்டுக் காலமாக சிறு பிள்ளைகள் இப்பிரச்சினையைத் தாங்கிக் கொண்டு போராடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அங்கே உட்பகை அழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

உட்பகை அங்கே அறவே இல்லாதபடி, பிரபாகரனால் ஒரு தெளிவான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே அங்கு வெற்றி இருக்கிறது.

நான் இந்தியப் பிரதமரைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் எங்கள் மாநிலத்தின் வருவாயில் 67 விழுக்காடு வருவாயை இந்திய ஒற்றுமைக்காக எடுத்துக் கொள்கிறீர்களே, உங்களைக் கேட்கிறோம் இந்த மண்ணிலிருந்து சில கேட்களை ஈழத்திலே என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிய அனுப்பி வையுங்கள். ஏனென்றால் அங்கு என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாமல் இந்த நாடே தத்தளிக்கிறது. எல்லாம் அறிந்தவர்போல் பேசும் சோ, சுப்ரமணியசாமி, இந்து ராம், மாலன் போன்றவர்களை அங்கு அனுப்பி வையுங்கள். இப்படி படிப்படியாக சிலரை நாம் அங்கு அனுப்பி வைத்து இங்குக் களை எடுக்க வேண்டும்.

ஈராமிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வள்ளுவர் சொன்னார்.

“கொலையிற் கொடியாரை வேங்தொகுத்தல் பைங்கூழ்

களைகட் டதுவொரு பேர்” என்று சொன்னார்

ஈழத்திலே 18 ஆண்டுக் காலமாக உள்நாட்டுப் போர் நடக்கிறது. பல்வேறு வகையான கருவிகளை, வானூர்திகளை ஏராளமான புதிய கருவிகளை எல்லாம் வைத்துக் கொண்ட ஒரு படை நாட்டின் மீது தாக்குவதுபோல ஒரு வெறி பிடித்துத் தாக்குதலை நமது இனத்தின் மீது நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி ஒரு சிறிது கவலையும் நாம் படாமல் இருக்கிறோமே இந்த நிலையெல்லாம் நமக்குத் தெரியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் நாம் தெளிவு பெறாமலுக்குக் காரணம் இங்கு இருக்கிற ஊடகங்களெல்லாம் நம் எதிரியின் கையில் இருக்கின்றன. ஆளுகிறவனெல்லாம் நமக்கு எதிரான மன உணர்ச்சியை உள்ளே கொண்டவனாக இருக்கிறான்.

நாம் புறநானூற்றிலும் மற்ற வீர காவியங்களிலும் தமிழ் மன்னர்களிடையே ஏற்பட்ட போரில் பல இளைஞர்கள் பங்கு கொண்டனர் என்று படித்து இருக்கிறோம்.. ஆனால் ஆபிரக்கணக்கான தமிழீழ இளம் பெண்கள் கடும்புலிகளாக தங்களையே மாற்றிக்கொண்டு தம்மையே பலிகொடுத்தார்களே அந்தத் தமிழ் வீர வரலாற்றை இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். இதுவரை 1,700 பெண்களுக்கு மேல் உயிர் துறந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்குள்ள இளைஞர்கள் உணரவேண்டும். பல்வேறு பெயர்களில் பல்வேறு வகையான படை யுத்திகளைக் கையாண்டு நம்மை அவர்கள் கடந்த 18 ஆண்டுக் காலமாகத் தாக்கி வருகிறார்கள். அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் இங்கு வராதபடி தமிழ்ப் பகைவர்கள் மறைத்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள்.

“பகைவனுடைய குண்டுகளுக்குப் புலிகளின் தீசைதான் இலக்கு. ஆனால் எங்களுக்குப் பகைவரின் இடல்தான் இலக்கு” என்று பிரபாகரன் கூறியுள்ளார்.

நம் நாட்டிலே புலிகளின் வெற்றி உறுதி என்ற தலைப்பிலே மணிலா பகுதியிலே அருள்தந்தை ஒருவர் வெற்றி நிச்சயம் என்ற தலைப்பிலே அவன் நடத்திய போரைத் தோல்வி நிச்சயம் என்று மாற்றி ஒரு கட்டுரையை படித்தார்கள். கிளிநொச்சி என்ற பகுதி தாக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார்.

“26-09-1998 இரவு தாக்குதல் தொடங்கியது. அதில் ஜெயந்தன் அணியைச் சேர்ந்த படை ஒன்று மாட்டிக் கொள்கிறது. 39 மணி நேரம் போரில் ஈடுபட்டு அவர்களை விரட்டுகிறார்கள்.

அந்தத் தோல்வியை இலக்கிய உணர்வோடு ஒருவர் சொல்கிறார்.

“ஓடஓட ஒருவர் ஒருவரை ஓட முந்தினர் ஓடினர் கூட்டம்”

1250 சிங்களப் படையினர் இதில் கொல்லப்பட்டனர். ஏறத்தாழ 350 புலிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

பாவலரேறு எங்களின் துணை என்ன என்பதை பற்றிக் குறிப்பிடுவார்கள்,

“எத்தமிழ் இனத்தார் இங்ஙன வுருண்டையின்

எத்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் - அவர்

சொந்தம் நமக்கே! நாமவர்க் கென்றும்

சொந்தம் சொந்தம் என்றுரைப் போம்!

இந்தும் இணர்வும் இறவும் அவர்பால்

இணர்குண் டென்றே முடிங்கடுவோம்! - அவர்

சீந்தும் சுண்ணீர், செங்ஙீர் எதற்கும்

சீற் எழுங்கே வழுங்கடுவோம்!

ஈழத் தமிழ்க்குலம் சிங்கள ரால்ஹும்

இடர்கள், இழவுகள் நனைந்தடுவோம்! - அவர்

வாழத் துடிக்கும் வறுமைப் பட்டும்

வடிக்கும் நீரில் நனைந்தடுவோம்!

ஆழக் கடலும் அரகப்பர்வும்

அவருக்கும் எமக்கும் தடையில்லை! - எம்

வேழப் பெருங்கோள் எழுந்தால், தமிழர்

வெற்றி நடைக்கெதிர் நடையில்லை!

சிங்கள இனமே! சிங்கள இனமே!

சீறுமை செய்தாய் தமிழினத்தை! - நீ

இங்குள தமிழரை எண்ணீலை போனும்!

எங்குள ராயனும் செந்தமிழர்

பொங்குணர் வுக்கடல்! புகையும் எரிமலை!

போழ்வாய் அரிமா! பொருகளறு! - அவர்

வெங்குரு தீத்துள் ஒன்றிருக் கும்வரை

வீழ்ச்சீய் லாதது தமிழினமே”!

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே அவர் குறிப்பிட்டபடி வேங்கைகள் இம்மண்ணிலும் தோன்றிவிட்டார்கள் என்பதற்குரிய அடையாளமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் இங்கே வந்துள்ளனர்.

மதுரை ஆதீனம் தெரிவித்ததைப்போல வருகிற இந்த சராயிரம் ஆண்டுகளுக்குள் ஈழத்தைப் புலிகள் கைமிலே பெறுவதற்கு நாம் உறுதுணையாக நிற்போம் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு முழுமையான சிந்தரவு

டாக்டர் மீத்ரா

(தலைவர், தெலுங்கு விடுதலை முன்னணி)

நான் தெலுங்கு தேச விடுதலை முன்னணியின் சார்பில் பேச வந்திருக்கிறேன். இம்மாநாடு வெற்றிபெற ஒரு சகோதர தேசிய இனத்தின் ஆதரவைத் தெரிவித்து என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உலக நாடுகளில் ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அது தானாகவே எல்லாவிதமான விடுதலையையும் பெற்றுத் தந்துவிடும் என்று நம்பப்பட்ட காலம் ஒன்றுண்டு. சோசலிசம் வந்துவிட்டால் எல்லாம் கிடைத்துவிடும் என்று நம்பப்பட்டது. இன்று ரஷ்யாவாகட்டும் சீனா, யூகோஸ்லேவேகியா ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து, ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து மக்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம்

இல்லை? எங்கே மக்களுக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறதோ அங்கே கூட தேசிய இனங்கள் ஒடுக்கப்படுகிறபோது அவர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக யூகோஸ்லேவேகியாவில் கொசாவா நாடு விடுதலைக்காக போராடிக்கொண்டிருக்கிறது.

எந்த தேசிய இனத்தினுடைய ஒடுக்குமுறையின் மீதும் சமத்துவத்தை உருவாக்கவிட மடியாது. அந்தத் தேசிய இனம் கிளர்ந்தெழும் என்று லெனின் அன்றே சொன்னார்.

இன்றைக்கு ஈழக் குடியரசு நிறுவப்படவேண்டும் என்ற குரலை நாம் இங்கே எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆந்திராவிலே கூட பல்வேறு புரட்சி இயக்கங்கள் ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து போராடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கும் தேசிய இன விடுதலையைப் பற்றிய சிந்தனை இன்றைக்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது.

உருவாகவிருக்கும் தமிழீழத்தில் எப்படிப்பட்ட தலைமை எப்படிப்பட்ட வழிகாட்டுதல் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் இப்போதே சிந்திக்க வேண்டும். அரசாங்கம் எப்படிப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதில் கூட நாம் தெளிவாக இருக்கவேண்டும். இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்வதின் மூலமாக உங்கள் தலைவரின் பேச்சைக்கேட்டு நானும் பல செய்திகளைத் தெரிந்துகொண்டேன்.

இங்கே ஜனநாயகத்தின் பெயரால் பெரும்பான்மையின் பெயரால் இந்திய தேசியம் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒற்றுமையையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் கீழ் இந்திய ஜனநாயகம் நிலவுகிறது. இந்த ஜனநாயகத்தின் மூலமாக தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையைப் பற்றி தேசிய இனங்களின் குடியரசு பற்றி பேசக் கூடாது. அப்படிப் பேசுவதே கூட இந்திய இறையாண்மையைக் கேள்விகேட்பதாகவும் குற்றச் செயலாகவும் இந்திய அரசாங்கம் கருதுகிறது.

இங்கே இந்தி தேசிய இனங்கள், இந்தி பேசாத தேசிய இனங்கள் என இரண்டு வகை தேசிய இனங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். இந்தி தேசிய இனம் இங்கே 26 சதவீதம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையாக இருக்கிற மற்ற தேசிய இனங்கள் தனித்தனியாகவே சிறுபான்மையினங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையில் இந்தியாவின் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ரஷ்யாவில் ரஷ்யப்பெரும் தேசிய இனம் 56 விழுக்காடுகளும், சீனாவில் ஹங் தேசிய இனம் 96 விழுக்காடுகளும் இருக்கின்றன.

ஆனால் இங்கே பெரும்பான்மை என்பதுகூட தனித்தனியாக பெரும்பான்மை என்ற முறையில் விளக்கம் சொல்லப்பட்டு இங்கே இந்திய தேசிய இனத்தைப் பற்றி

இங்கே தேர்தலுக்குத் தேர்தல் பலவிதமான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து ஆட்சிக்கு வருகிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு சட்டமன்றங்களின் மிகப் பெரும்பான்மையான தீர்மானங்கள் கூட சட்டமாக ஆவதற்கான வழிமுறை இன்றைக்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இல்லை. குடியரசுத் தலைவர் அங்கீகாரம் இல்லாமல் எந்த ஒரு சட்டமன்றப் பேரவைத் தீர்மானமும் முடிவும் சட்டமாக ஆக முடியாது. பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு மாநில சட்டமன்றப் பேரவை ஒரு சட்டத்தை இயற்றி குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பினால் அவர் அதை நிராகரிக்கலாம் அல்லது திரும்பவும் அனுப்பலாம். ஆக எந்த அதிகாரங்களும் இல்லாத சட்டமன்றங்களாக இங்கேயுள்ள சட்டமன்றங்கள் விளங்குகின்றன.

மேற்கு வங்கத்திலும் கேரளாவிலும் பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் ஆட்சியில் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கெல்லாம் சோசலிசத்தை நடைமுறைப் படுத்த முடிகிறதா என்றால் இல்லை. காரணம் டெல்லி அரசாங்கத்தின் உத்தரவுக்கு மீறி இவர்கள் தங்களுடைய பொருளாதாரத் திட்டங்களை செயல்படுத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் மாநில அரசுகளுக்கு இல்லை. ஆனால் இவர்கள் நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்வதில்லை.

பங்களாதேசத்தில் அந்த மக்கள் தனி நாடாக இருப்பதற்கு வாக்களித்தார்கள். அந்த வாக்களித்த மக்களின் ஜனநாயக உரிமையை பாகிஸ்தான் மேலாதிக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே யுத்தத்தின் மூலம்தான் அங்கு ஜனநாயகம் நிலைநாட்டப்பட்டது.

இங்கே இந்தி தேசிய இனம் என்பது ஆளும் தேசிய இனமாக இருக்கிறது இமாசலப்பிரதேசம் உத்திரப்பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், இராஜஸ்தான், பீகார், ஹரியானா ஆகிய மாநிலங்கள் எல்லாம் இந்தி பேசக்கூடிய தேசிய இனங்கள் உள்ள பகுதி. இதற்கு துணை தேசிய இனங்களான குஜராத்தி, மார்வாடிகள் இந்தி மேலாதிக்கத்திற்குத் துணை சக்திகளாக இருக்கிறார்கள்.

இவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் தன்னுரிமைக்காகப் போராடக் கூடிய தகுதி படைத்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட சக்திகளை ஒன்றிணைப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்படவேண்டும்.

இந்தியாவிற்கு என்று ஒரு பொது மொழி கிடையாது. பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்டது. அந்தந்த தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டுமே தவிர இந்தியா முழுவதற்கும் தேர்தல் என்று நடத்தக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களை நாம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும்.

இறுதியாக எங்கள் இயக்கம் எப்போதும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

மகனா அரங்கம்!

பெண் விடுதலை - நாடு விடுதலை இணைபிர்க்க முடியாதவை

சாவினியார் தலைமையுரை!

பெண்கள் வாழ்க்கை நிலையை மாற்றுகின்ற ஒரு பேராற்றல் பெற்றவர்களாக இன்று ஈழத் தமிழ்ப் பெண்கள் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் காண்கிறோம்.

1908இல் ஏற்பட்ட பெண்களின் வீரப் புரட்சிக்கு காரணமாக இருந்த பெண்கள் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. தற்போது பெண்களின் பங்களிப்பு மிக அதிகமாக இருக்கிறது.

என் துணைவர் தனது சொல்வீச்சில் இதைக்

‘கடல் சூழ்ந்த இவங்கையின்

கவனார்த்த ஈழத் தமிழகத்திலே

காணையர் கன்னியர் என்று

வேறுபாடு இல்லை’

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் புரட்சிக் கவிஞர் பெண்ணுரிமையைப் பற்றிப் பேசும்போது பெண்கள் ஏனைய அசைப்பதற்கு மட்டுமே உரியவர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆண்கள் அசைத்தாலும் அந்த ஏனைய ஆடும் என்று குறிப்பிட்டார்.

யார் அசைத்தாலும் ஏனையை ஆட்ட முடியும். அதைத்தான் அவர்

“பெண்கள் ஏனைய அசைத்தலுமே கடும்

அது யார் அசைத்தாலும் ஆடும்” என்கிறார்

இன்று போர்க்களம் பார்க்க அவன் வாழ்ந்திருந்தாலும் என்ன சொல்லியிருப்பான் தெரியுமா?

‘தந்திரக் களத்தில் - அதாவது போர்க்களத்தில் எந்திரத் துப்பாக்கி தையலின் கையில்தான் சரியாக வெடிக்கும்’ என்று சொல்லியிருப்பான். அந்த அளவுக்கு இன்று ஈழத் தமிழகத்தில் பெண்கள் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவு கொடுப்பது என்ன ஒரு குற்றமா? என்ற கேள்வியை எழுப்புகிற பல செய்திகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அமர்த்தியா சென் என்ற பொருளாதார நிபுணர் நோபல் பரிசு பெற்று இருக்கிறார். அவர் தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை இந்த நாட்டுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கவில்லை. வங்கதேசத்திற்கும் கொடுத்து இருக்கிறார். அதே போல் நாம் ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதைத் தடுக்க யாரால் முடியும்.

அவரிடத்திலே இருப்பது நோபல் பரிசு என்ற பெருஞ்செல்வம். நம்மிடத்திலே இருப்பது உணர்ச்சிப் பெருவெள்ளம் ஆகிய பேரன்பு. இதை நாங்கள் கொடுக்கிறோம். இஃது எப்படி குற்றமாகும்?

எனவே நாம் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். அது நம்முடைய கடமை என்று மட்டும் கூறி முடிக்கிறேன்.

தாமரை பெருஞ்சீர்த் திரனார் பேச்சு!

இந்தப் பெரும் மாநாட்டை, இளைஞர் கூட்டத்தைப் பார்க்கும்போது பாவலரேறு அவர்கள் ஈழத் தமிழர்களைப் பற்றிச் சொன்னது என் நினைவிற்கு வருகிறது.

ஈழத் தமிழருக்கு உதவுவோன். அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பேன் என்று கூறி பலமுறை சிறை சென்று வந்தது என் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த நேரத்தில் பாவலரேறு இருந்தாலும் அவரும் இதையேதான் செய்து இருப்பார். அந்தச் செயலை மாவீரர் செய்திருப்பது மிகப் பெருமைக்குரியதாகும்.

ஈழத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாட்டை மதுரை ஆதீனத் தலைவர் அவர்கள் வந்து தொடங்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர் பேசும்போது அடுத்த ஆண்டு இதேதான் மாநாடு கூட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அதற்குள் ஈழவிடுதலையை அடைந்து விடுவோம் என்று அவர் கூறியது நமக்கு ஊக்கம் கொடுத்து இருக்கிறது. பாவலரேறு எழுதி இருப்பதைப் போல அந்த நஞ்சு மனம் கொண்ட சிங்களர்களை இந்தத் தமிழ் நல்லறிஞர் கூட்டம் நசுக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு இந்த மாநாட்டுக்கு வந்திருக்கும் இளைஞர்களாகிய உங்களுக்கு இருக்கிறது.

“எங் நிலையிலும் மற்ற இனத்தவர்க்கு

மண்டியிடான் - மண்டியிட்டால்

பெற்றவர்கேமல் ஐயம்

பிறப்பினமேல் ஐயம்” என்று

கூறிய பாவலரேறு ஐயா அவர்கள் சொன்னபடி சிங்கள நாட்டில் மற்ற இனத்தார்க்கு மண்டியிடாமல் இருக்க ஈழத் தமிழர்களை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். அவர்களின் விடுதலைக்கு நாமும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேன்மொழி உரை!

ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் என்பது ஒரு சுதந்திரப் போராட்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் போராட்டத்தை ஒடுக்குவதற்குச் சிங்கள அரசு என்னென்ன துன்பங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். கிளிநொச்சியில் சிங்களக் காதையர் படைகளைத் துரத்தி அடித்ததை மறந்துவிட முடியாது. யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியவுடனே அங்கிருந்த மக்கள் எல்லாம் விடுதலைப் புலிகள் இருக்கும் இடம்தான் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அரண் என்று கருதி போராளிகளின் பின்னாலேயே சென்று விட்டார்கள். சிங்கள அரசு கைப்பற்றியதே வெறும் மண்தான். மக்கள் அவர்கள் முகத்தில் கரிபூசி விட்டார்கள். இந்த நிலைமையை அவர்கள் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள்.

பெண்களை இணைத்துக் கொண்ட போராட்டம்தான் வெற்றிப் பாதைக்கு நம்மை முழுமையாக நடத்திச் செல்லும் என்பது உண்மை. சோவியத் இரஷ்யாவில் ஆகட்டும், எந்தெந்த நாடுகளில் புரட்சி நடந்திருந்தாலும் சரி அந்தந்த நாடுகளிலெல்லாம் அந்தப் புரட்சிக்கு மாபெரும் வெற்றியைத் தேடித் தந்தவர்கள் பெண்கள்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்திலே பெண்புலிகள் களத்தில் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போராடுகிறார்கள். ஈழ விடுதலை என்பது பெண்களிடமிருந்து பிரிக்க முடியாதது. எனவே பெண்களைச் சேர்த்துக் கொண்ட போராட்டங்களில்தான் முழுமையான வெற்றியைப் பெற முடியும்.

பெண்களின் விடுதலையும் நாட்டின் விடுதலையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாது.

அற்புதம் சூய்ஸ்தாசன் இரை!

தமிழீழத்தில் மொழியை முதலில் மதிக்கிறார்கள். இஃது என் மொழி, இஃது என் தாய்மொழி, இஃது என் நாடு, இஃது என் தாய்நாடு, என் இனம் தமிழினம், அதற்காக எதையும் கொடுப்பேன் என்கிறார்கள்.

நமது வருங்காலம் மானத்தோடு வாழவேண்டும் என்றால் நாம் உயிரையும் ஈயத் தயாராக வேண்டும். உயிரைத் தருவதை அவர்கள் கொடை என்கிறார்கள். நாம் கண்தானம், இறந்த தானம் என்ற சொல்வது போல அவர்கள் உயிரைத் தானமாகத் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வீர மறவர்கள் பற்றிப் பேச நமக்குக் காலம் போதாது.

காச் ஆனந்தன் கூறுகிறார்:

தமிழே உயிரே வணக்கம்

தாய் பள்ளை உறுவம்மா

இனக்கும் எனக்கும்

அந்தக் கவிதை வாசனையே நெருக்கும் தெரிகிறது.

காசி ஆனந்தனின் கவிதைகளையும் புரட்சிக் கவிஞரின் கவிதைகளையும் படித்தால் ஒவ்வொரு தமிழ் இளைஞனும் நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் போராட முன்வருவான்.

விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்கிறார்கள்.

எங்கள் இன மீட்சிக்காகவும் எங்கள் இன மானத்திற்காகவும் அவர்கள் போராடுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி ஏன் பேசக்கூடாது? அவர்கள் தீவிரவாதிகள் என்கிறார்கள்.

தீவிரவாதிகள் என்றால் யார்?

இந்தச் சட்டத்தாலும் சமூகத்தாலும் அடக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்படுபவர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் போராட வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். தீவிரவாதிகள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள்.

அருட் சகோதர ஆர்த்து பேச்சு!

பெண்ணுக்குக் கல்வி வேண்டும் என்று சொன்னார் பாரதி. விடுதலை வேண்டும் என்றார் பெரியார். புதுமையும் புரட்சியும் செய்வோம் என்று சொன்னார் பாரதிதாசன். உடலில் குண்டுகளைத் தாங்கிக் களம் இறக்கி இருக்கிறார் தமிழீழத் தலைவர் பிரபாகரன். மூத்தவர்கள் சொன்னார்கள். இளையவர் செயலில் காட்டியிருக்கிறார்.

தமிழ்ப் பெண்களுக்கு இரு வேறு வரலாறுகள் உண்டு. ஒன்று முகம் இழந்தவர்கள். இன்னொன்று முகவரி பதித்தவர்கள். பெண்ணே வெளியே வா என்று சொன்னால் ஆண்களின்

பின்னால் நின்றுகொண்டு என் கைகள் கட்டப்பட்டவில்லை என்று கைகளைக் காட்டுகிறார்கள். இவர்கள் சுதந்திரத்தைத் தாய்மொழி கூட ஆங்கிலம் என்று இவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் முகம் இழந்த தமிழர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் தமிழீழத்தில் உடல் முழுவதும் குண்டுகளைக் கட்டிக்கொண்டு சிங்கள இராணுவத்தையே தகர்க்கிறார்கள் கரும்புலிகளாய் - விடுதலைப் பெண்புலிகள். சிங்களரின் குடியேற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டும் என்று எல்லையோரப் பகுதியில் தங்கள் உயிரை வாயிற்படிகளாய் அமைத்து இருக்கிறார்கள் பெண் விடுதலைப் புலிகள்.

ஆனால் இங்கும் மரணம் உண்டு. எவ்வாறெனில் அடிமைத்தனத்தின் அடையாளமாக இருக்கிறது. கணவன் மேல் கோபம் - தீக்குளிக்கிறான் - மாணவன் கேலி செய்தான் என்பதற்காகத் தீக்குளித்த மாணவி - ஆனால் அங்கு மரணங்களினால் வெற்றியின் வாசகங்களை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பெண் புலிகள்.

ஈழத்தின் மரணம் உலக வரலாற்றில் எழுதப்படுகிறதே ஏன்? அங்குப் பெண்கள் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஈழத்தில் பெண்கள் விழித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இங்கே முதலில் நாம் விழித்துக் கொள்வோம். இல்லையெல் நாம் உறவுகளை இழப்போம். பெண்களுக்குச் சுதந்திரத்தில் பங்கு உண்டு என வரலாறு படைத்திருக்கிறார்கள் ஈழத்துப் பெண்கள்.

புலக்கொடி - எமது குலக்கொடி

கவிஞர் க.சா. கவிதா

இனவெற் இராணுவத்தின்
பச்சைப் படுகொலை
கொசுவொ புதைகுழியில்
செர்பியர் பீணங்கள்
உலகெங்கும் கண்டனக்குரல் !
இனவெற் இராணுவத்தின்
பச்சைப் படுகொலை
செம்மணி புதைகுழியில்
உலகெங்கும் மவுனம் !

வாழ்வுரிமை மனிதனுக்குண்டு !
விலங்குகளுக்கு உணர்வு
தமிழனுக்கில்லை !

உற்றுப் பாருங்கள்
ஈழ மண்ணின் வீங்கிய வயிறு
கருவறைகளில் கண்முடிச் சீடந்த
நம் பள்ளைகள்
கல்லறைகளில் கண் வீழ்த்துள்ளனர்
தமிழ் ஈழத்தாய் கருவுற்றிருக்கிறாள்
புதைக்கப்பட்ட வீரர்கள்
விதைக்கப்பட்ட விடுதலை விதைகள் !
புலியுடன் போரிட்டாள் புறநானூற்று மங்கை !
புலியாகப் போரிட்டாள் என் தமிழீழத் தங்கை

இளைஞனே
அங்கயற்கண்ணீ ! சிங்களக் கப்பலைத்
தகர்த்து காற்றில் கரைத்த
கடற்படைக் கரும்புலி
தொடியுமா உனக்கு !!

39 மணி நேர முற்றுகையில்
எதிரியை எடுத்துச் சாம்பலாக்கி
புலிகள் மீட்டெடுத்த கிளநிசாச்சியில்
வெற்றிக்கொடி ஏற்றிய தளபதி வர்ஷா
தொடியுமா உனக்கு
அன்பரசர், மாலத்தையாவது அறிவாயா நீ ?

புது நடிகைகளல்ல - இவர்கள்
நம் இனத்தின் பூகம்பப் பூக்கள்
இன்னமும் இருட்டு அரங்கில்
நடிகையின் உறுப்பைசுவில்
மயங்கிக் கிடக்கும் இளைஞனே !
வெளியில் வா !
இனத்தை இருட்டாக்கும்
தரையரங்கம் வீட்டு வெளியில் வா !
இதோ சாலையார் அரங்கம்
விடுதலைக்கு வெளிக்கம்
எழுச்சி கொண்ட இளைஞர்கள்

வா இளைஞனே !
நம் தொப்புள்கொடி உறவு
நெற்றிக்கொடி ஏற்றிய பாடம் படிப்போம் !

தம்பி உடையான் படைக்கஞ்சான்
தம்பிக்கு எட்டும் அண்ணனுக்கு எட்டாது
இவை பழிமொழிகள்
தம்பிக்கு எட்டும் போது அண்ணனுக்கு ஏன்
எட்டாது

இது புதுமொழி
முயற்சி செம்மோம் நம்மால் முடியும் !
வெண்புறாவின் கூரிய நகங்களில்
வெடிகுண்டுகளைக் கட்டி அணுப் பீ
சோலைகளைச் சுருகாடாக்கிய
இந்திய அரேச ! இந்திய அரேச !
இனியொருமுறை

கடலின் அனவையத் தகுத்துப்பார்
காற்றின் அசைவை நிறுத்திப்பார்
கதரின் ஓளியை மறைத்துப்பார்
தமிழர் குரல்வளை நெறத்துப்பார் - பின்
உன் காவீக்கொடியின் கதையைப் பார் !

காவீ வெள்ளை பச்சை நிறங்கள்
கொண்டதாமே தேசியக் கொடி-இன்று
வெள்ளை இல்லை - பச்சை இல்லை
பறக்குதெங்கும் காவீக்கொடி !
எந்தக் கொடியடா தமிழர் கொடி ?

உலகத் தமிழினம் உயர்த்தும் கொடி
புலக்கொடிதான் எம் குலக்கொடி !
அடிமையாய்க் கிடந்த தமிழனின் முதுகில்
சாட்டையால் அடித்து சொரணையை இடித்த
தமிழர் நலத்தல் விடுதலைப் போரை
துவக்கிய வேங்கை தந்தை பெரியார் !

சூழும் கொடுமைகள்
ஆயிரம் என்றாலும்
தடாவும் பொடாவும் தாவி வந்தாலும்
இருட்டுச் சிறைகளில் பூட்டி வைத்தாலும்
பெரியார் ஏற்றவைத்த
விடுதலைச் சுடரை
உயர்த்திப் பிடிப்போம் !
ஈழ விடுதலைப் போரை அதன் ஓளியினில்
காண்போம் ! வாருங்கள் !!

சூப்பர் கடித்து புலப்பல்

கவிஞர் அறிவுமதி

சூப்ர் கடித்த
மகனோடு
ஒரு
ஈழத்தாய்
பேசுகிறாள் --

சூப்ர் கடித்தாயாமே
மகனே !
சேன் விப்பட்டேன்
விழிக்
சூடிசைகளின்
சேராமக்
கூடரைகளில்
இப்புமழைத்
துளிகள்
ஒழுக
ஒழுக
இனக்காக
அழிவேண்டும் என்று
எதார்த்தம்
விரும்புகிறது
மகனே !

ஆனால்
இனது
கனவுகள் வந்து என்
கண்ணீரைத்
துடைத்து
விடுகின்றன
இது இனக்கு
இறந்த
நாளா ?
இல்லை மகனே
இல்லை

மரணம் என்பது
இணைமையான வீரனுக்கு
இரண்டாவது
பிறந்த
நாள்
ஆம்
அவ்வளவுதான்
மகனே !

இன்னைப் பெற்றெடுத்த
பொழுது
வளர்ந்து
ஆளாக்
இனது கைகளால்
ஒரு
பெண்ணின் கழுத்தில் நீ
தாலி கட்ட
அதைப்
பார்த்து மகிழ் வேண்டும்
என்று
அம்மா நான்
ஆசைப்பட்டது
இணைமையான் !
மகனே

அந்நாளும்
 உனக்கு நீயே
 கழுத்தில்
 மரணத்தால்
 சுட்டிக்
 கொண்டதைப்
 பார்த்த
 பொழுது
 அதைவிடவும்
 அதிகமாய்
 மகிழ்ந்தேன் !
 மகனே !
 மகிழ்ந்தேன் !

நாட்டிற்குள்
 ஆட்காட்டிகளாய்
 வாழ்வதைக்
 காட்டிலும்
 காட்டிற்குள்
 தேசியத்
 தலைவர் நம்
 ப்ரபாகரணோடு
 வாழ்ந்து
 போராடுகிறீர்கள்
 என்பதில் தான்
 மகனே
 நான் இன்னும் அதிகமாய்
 மகிழ்ந்தேன் !

ஆம்..
 நாட்டிற்குள் தான்
 வாழ்கிறேன்
 அநால்
 மருகங்களுக்கு
 மத்தியில்
 நீ
 காட்டிற்குள் தான்
 வாழ்ந்தாய்
 அநால்
 மனிதர்களுக்கு
 மத்தியில்

சிங்கப்பல் தெரிய
 நீ
 சிரித்த
 அழகையெல்லாம்
 சேகரித்துப்
 பார்க்கிறேன்
 மகனே!!

அவற்றையெல்லாம்
 விட
 அதே
 சிங்கப்பல்
 இன்று
 சயனைட்
 குப்பகடித்துப்
 புலிப்பல்லாக
 மாறிப் போன
 செய்தி
 கேட்டு
 மகிழ்ந்தேன் !
 மகனே
 மகிழ்ந்தேன் !

எனது மார்பில்
 பால்குடித்த
 நாட்களில்
 முதல்
 பல்லால் நீ
 கடித்தபோது
 ஏற்பட்ட
 இன்பவேதனையை விடவும்
 அதே
 பல்லால் நீ
 குப்ப
 கடித்தாய் என்ற
 செய்திகேட்டு
 அடைந்த
 துன்ப
 மகிழ்ச்சி
 இனிமையானது !
 மகனே !
 இனிமையானது !

வீழ்ந்தபல்
 முளைக்கவில்லை
 என்று
 இன்மாமன்
 நெல்லால்
 கீறிவிட்டபொழுது
 கசீந்த
 குருகித்துவி பார்த்து என்
 கண்கள்
 பனித்தன !
 மகனே !
 பனித்தன !
 இன்று
 குப்ப கடிக்க நீ
 குருகி
 கசிய
 மரணமடைந்தாய்
 என்று
 நெள்வீர்ப்புகையின்
 கண்களும் சீர்த்தன !
 மகனே
 கண்களும் சீர்த்தன !

 சின்ன வயதில்
 நான்
 கொடுத்த
 வெல்லக்கட்டிக்காகப்
 போட்டிப்
 போட்டுக்கொண்டு
 நீயும்
 இனது
 தங்கைகளும்
 காக்காய்க்
 கடி
 கடித்துப்
 பங்கிட்டுக்கொண்டதைப்
 பார்த்து
 மகிழ்ந்த இன் தாய்
 மகனே !

இன்று
 இயக்கம் தந்த
 குப்பையை
 நீயும்
 இனது
 தோழர்களும்
 காக்காய்க் கடி
 கடித்து
 மரணத்தைப்
 பங்கிட்டுக்
 கொண்டதைக்
 கெட்டு
 நெதழ்ந்தேன் !
 மகனே !
 நெதழ்ந்தேன் !

இன்னை
 இழந்தாலும்
 என்னை அம்மா
 என்றழைக்க
 ஆயிரமாயிரம்
 புலிகள்
 அணிவகுத்துக்
 கொண்டே
 இருக்கிறார்கள்
 மகனே !

அவர்கள்
 பெற்றுத்தரப் போகிற
 தமிழீழத்தின்
 சின்னஞ்
 சிறுசுகள்
 சரக்கிற
 போது
 இனது
 குப்பகடித்த
 புலிப்
 பல்
 நனைத்து
 நனைத்து
 வியப்பென் !
 மகனே
 வியப்பென் !

இனியும்
 தமிழ்ச்சிசுகள்
 வீரர்களைப்
 பெற்றுத்தருகிற வெறும்
 கார்ப்ப
 இயந்திரங்களாக
 மட்டும்
 இருக்கமாட்டார்கள்

அவர்களே
 வீராங்கனைகளாய்
 மாறுவார்கள் !
 மாறுக
 கொண்டிருக்கிறார்கள்

ஆயுதம்
 ஏந்துவார்கள் !
 ஏந்திக்
 கொண்டிருக்கிறார்கள் !!

Dalits and Eelam Struggle

Thiru. M. Gopinath

(President, The indigenous people of India, Karnataka)

(Eelam struggle is our own struggle. We are not outsider, but part of it" Asserts the Dalit leader, Mr. Gopinath)

First and foremost I would like to offer my revolutionary salutes to the struggling Tigers and all those martyrs of Tamil Eelam.

I am speaking here on behalf of the Dalits, one of the Indigenous communities of Karnataka. I express our total support and solidarity to the struggling masses of Tamil Eelam.

One may be wondering as to what a Dalit has to do with the Eelam struggle. In what way Eelam struggle is similar to that of Dalit struggle? What is the relation between the Dalits and the Tamils of Eelam?

Eelam Tamils are fighting for an independent mother land Whereas Dalits are fighting for their rights within an independent land. Eelam Tamils are quite sure that they are yet to get their freedom. Whereas Dalits are under

the illusion that freedom has already achieved. Eelam Tamils are enlightened to their true "self" and hence they are aware of their Enemy and Enemy's oppression. Whereas Dalits are ignorant of their 'self' and naturally, they are unaware of their Enemy and Enemy oppression. The Enemy of Eelam Tamils is very much visible and more honest in his hatred against the Tamils. Even a small child of Tamil Eelam knows that Sinhalese are their Enemies. Whereas the Enemy of Dalits is very fugitive and deceptive in nature and dishonest in his hatred against Dalits. Very very few Dalits have identified that Aryan Brahmins are our Enemies. Eelam Tamils are the victims of 'violence' and ruthless oppression. Whereas Dalits are the victims of 'non-violence' and 'compassion'. Sinhalese oppression has given birth to the greatest Tamil leader, Dalapathi Prabhakaran and his formidable Tigers of Tamil Eelam. Whereas Aryan Brahmins have destroyed the Dalit struggle and the spirit of struggle among the Dalits and killed the Dalit leadership by corruption and co-option. I must congratulate the sinhala Enemies for their honesty in their hatred and oppression. Sinhala Enemy makes his presence felt by his physical and direct oppression. Whereas the Aryan Enemy here makes us believe that our own brothers are our enemies. Because, the Aryan Brahminical Enemy resides in our very Brahmins. Ours is a mental slavery. As Periyar EVR said, "The Papans have put shackles to our brains, not to the body". That is why we are not only failed to identify our Enemy but also we often find our enemies among our own people.

If you ask such slaves, whose brains are handcuffed, about their support to Tamil Eelam, what will be their answer? "These Tamils are very aggressors. Wherever they go, they dominate the others. Why go to Sri Lanka? Come and see in Bangalore you will understand the aggressive nature of Tamils." This would undoubtedly be their stupid reply.

How could the Dalits know that it was not the Tamils who migrated to Eelam but the Sinhalese who went there in search of safety and shelter? How do they know it is the Sinhalese who are aliens to Eelam but not the Tamils, who are the aborigines of that land? How do they know that "Sri Lanka" is the newly-coined name of the Eelam island? How could the Karnataka Dalits know that it was not the Tamils who migrated to Bangalore from Tamil Nadu, but it was parts of Bangalore once contained in the Tamil Nadu? Earlier to 1956, parts of Bangalore, Kolar, Mysore and whole of Kudagu were in Madras province. When the history is written and tampered by Aryans, how can you expect a fair analysis by the slaves? Forget about the illiterate masses, even the great intellectuals among Dalits are fooled by the brahminical misinformation, which is the only source of

We, the victims

When Saint Thiruvalluvar's statue was installed on the shore of Ulsoor lake in Bangalore, the so-called Kannadigas made propaganda that "Thiruvalluvar was a Tamilian and wrote poems in support of LTTE!" Hence they prepared a memorandum opposing the Thiruvalluvar statue installation and started collecting the signatures of the prominent personalities. This stupid memorandum was signed by a well-known Dalit thinker who has got a doctorate degree to his credit. This person did not even know that Thiruvalluvar was a Dalit philosopher of first century A.D. This is the limit of our ignorance.

When Cauvery riots broke out on the border districts of Tamil Nadu and Karnataka, who were the victims and who were the culprits? It was the Tamil Dalit, and Backward castes, viz., Parayans, Pallans, Goundars, Padyachi, Vanniyars etc. who were tortured, killed, and their women raped and chased out by the Kannadigas, who were none other than Kannada Dalits and Backward Castes, viz., Holey, Madiga, Golla, Kuruba, Gowda and Lingayats. Similarly, all those who came down to Karnataka as refugees were none other than Kannada Dalits and Backward Castes, who were working in Nilgiri Estates for the last 50 years or so.

Not even a single Iyengar Bakery in Bangalore was harmed. Similarly no Brahmin Udupi Hotel in Madras was targeted. Why? Are not the Iyengar and Iyers Tamils? Are not the Udupi Brahmins kannadigas? No. The Kaveri riots had shown us a historical truth that Iyengars and Iyers were only Tamil knowing people but not Tamilians. Similarly the Brahmins of Karnataka are only kannada knowing people but not Kannada people nor Kannadigas. That is why they were very safe on both the sides. All those who suffered on both sides were the real Tamils and Kannadigas, who would retain their culture and language at the cost of their lives. They are none other than Dalits and Backward castes of Tamil Nadu and Karnataka. They are the indigenous people of this land and they alone are the children of this soil. I am proud of their conviction, commitment, consistency and retaining their cultural heritage. But I am sad that our people failed to identify the real Enemy and fought among themselves without any gain for themselves but only helped the Enemy grown stronger than before.

The tragedy does not end here itself. We fought among ourselves as Tamils and Kannadigas and later we were together made to fight against the Muslims as Hindus. According to the BJP leaders, the person who claimed the tomb of Babri Masjid first was a Dalit. Daravi, the biggest slum of Asia, is occupied mainly by Muslims and Tamils Dalits and BCS. The whole Daravi was burning for days together during the Babri Masjid demolition riots. According to the official reports, 13,000 people were killed and out of this, 5000 were Muslims. Who were the rest? BJP leaders called them as only Hindus and refused to identify their cast background, fearing that it would disclose the fact that there was no single Brahmin or Marwadi, the core Hindus.

We are called as Kannadigas to fight against our own Tamil Brothers. We are called as Hindus to fight our Muslim Brothers. We are called as Indians to hate the Pakistani Cricket Players and burst the crackers to celebrate victory of Aryan Cricket Players. All these fighting exercises never brought us liberation, rather tightened the grip of Aryans on our brains much stronger than before. Why?

Because, we always allowed the Aryan Enemy to identify who we are and name us according to his choice. We never identified us ourselves. Hence, naturally, we could not identify our Enemy too. It is the greatest tragedy on the earth that a people become unaware of their 'self'. Failure to recognise ourselves is the rootcause of all the miseries and misfortunes that could happen to us. How can you expect such ignorant people who failed to identify themselves, to extent their solidarity and support to Tamil Eelam, of whom they could not even imagine?

We are part of Eelam struggle

However awakened Ambedkarites like me cannot shirk away this historical responsibility. Ambedkarite Dalits knows that Eelam struggle is our own struggle. We are not outsiders to show our external support, but we are part of Eelam struggle to suffer along with our sisters and brothers of Eelam.

Dr Baba saheb Ambedkar, our Emancipator, has said in his famous book, "Untouchables who are they"? Which is inscribed to the memory of Nandanar, Ravidas and Chokmela, the three renowned Dalit Saints, that "Dravida is the sanskritised form of the word tamil. The original word "Tamil" when imported

into Sanskrit as Damita and later on Damilla became Dravida...Tamil or Dravida was not merely the language of South India, before the Aryans came it was the language of the whole of India, and was spoken from Kashmir to Cape Camorion. In fact it was the language of the Nagas throughout India.. The Nagas in the North India gave up Tamil which was their mother tongue and adopted Sanskrit in its place. The Nagas in the South India retained Tamil as their mother tongue and did not adopt Sanskrit the language of the Aryans... The necessity for the application of the name Dravida to the Nagas of Northern India had Ceased because they had ceased to speak the Dravida language. Nagas was a racial or cultural name and Dravida was their linguistic name. (P.300) Dravidians as Nagas occupied not merely South India but that they occupied the whole of India- South as well as North. (P.296) Who are these Nagas? They are on October 15, 1956 at Nagpur of Maharashtra, after embracing Buddhism, Dr. Ambedkar narrated. "The Naga people were fearful enemies of the Aryans A fierce fighting was went on between the Aryans and non-Aryans. Examples of the harassment of the Nagas by the Aryan people are found in Puranas. Agasti muni helped only one Nagaman to escape from that. We sprang from that "Prabudh Bharath" a Marathi Journal edited and published by Dr Ambedkar dated Oct.27, 1956. Hence, except the Aryans/Brahmins and Banias, all the original inhabitants of India, viz., Dalits, Tribals, backward Castes, most of the Shudras most of the Muslims/Sikhs/ Christians are all belong to this glorious Naga race, or Black race. Many historians of repute too supported this viewpoint. One of the Black Historians of America, Mr. Walter A. Fairservis Jr. Who successfully decoded the script of Indus Valley civilisation says that the script of Harappan and Mohenjadar cities of that civilisation was Tamil. (African presence in Early Asia, Editors: Iran Van Sertima and Punoko Rashidi, Transaction publishers, USA P.64). He also says that Tamil was the oldest language of India.

Therefore we can conclude that we, the indigenous people of India, irrespective of our different languages, belong to the Tamil linguistic race. And all our today's languages are derived originally from Tamil. Eelam and India were together till recently.

We can also easily conclude that we belong to the same racial stock as that of Tamils of Eelam. Hence, it is our natural duty to feel one with and suffer with our blood brothers of Eelam. Their liberation is our liberation and their struggle is our struggle.

We may not be aware of our roots. But our Enemy, the Brahmins/Aryan, and his agents are quite aware of our roots. They are seeing their traditional rivals in Eelam Tamils. Please recall the discussion that took place between Mr. Jayawardane and late Rajiv Gandhi during their accord, in 1987. Jayawardane had described Rajiv Gandhi one line over mainly of Mahars (Dalits of Maharashtra State), Sikhs of Punjab and coorgis of Karnataka who belong to the same racial stock that of Eelam Tamils. Aryan rules wanted brothers to fight brothers. We being bloody fools unaware of our roots fought our own brothers to prove out unshakable loyalty and faith to our Aryan masters. Aryans were conscious enough to ally with their brothers in Sinhala to mercilessly eliminate Eelam Tamils. But we are not conscious of our kingship even today. Indian Aryan rulers are helping their Sinhala brothers even to this day. But we still despise Eelam Tamils as if they are our enemies. Earlier, we use to abuse Tamils as "kongas" and now we call "LTTE", a term of great pride has become a derogatory one. In fact, it is we, the Kannada Dalits and BCs who are the great victims of Brahminical media conspiracy to firmly believe and propagate that the Tamils are the Rajiv Gandhi killers. How can such simpletons be conscious to identify our own blood brothers who are fighting for their mother land and feel one with their pains, and share their tears? How can we understand the grand plan of Aryans against the indigenous people of India and Eelam?

Aryans of the world-Indian Aryan, Sihanala Aryan and American Aryan – are determined to scuttle every chance of first ever Tamil nation taking birth after several hundred years of subjugation. So long the non-Aryans who are racially, culturally and linguistically different from Aryans and historically opposed to the Aryans - remain unconscious of their roots, Aryan designs would go unhindered. Aryans are fully aware that such a free Tamil land in Indian ocean will herald the emergence of series of independent nations in future India. Indian subcontinent was never a nation and is not a nation even today - our constitution too admits it. Indian subcontinent is a group of nations. Such nations can be forced to remain under the illusion

outside the continent. So far, they have been successfully picturing Pakistan as a threat to the "national integrity of India". The fear of Pakistan was used to keep us psychologically "united" under the Indian "nation". Just self-determination demands of Punjab, Kashmir and North Eastern Mangaloid nations are also used as enemies to keep the different nationalities tied under the myth of "Indian Nation". Similarly, Tamil Eelam freedom struggle has been used as a propaganda tool to maintain Aryan brahminical rule over the vast area of Indian subcontinent. Smaller nations would end the domination of Aryans here. If Kannadigas get Karnataka, Tamils get Tamilnadu, Malayalis get Kerala, Telugus get Andhra pradesh.(or TeleguNadu) Marathis get Maharashtra and likewise, where will the Sanskrit Aryans would go? To which nation these Papans could become Prime Minister and President? Who will accept this 3% Aryan Brahmin aliens as rulers? Where will the 2% Baniyas sell their inferior goods, which are pushed till today under the magic mantra of "be Indian and buy Indian"? An independent Tamil Eelam will open the doors of freedom to all these different nationalities imprisoned under the "Myth" of Indian "nation". That is why the Aryans are very cautious against Eelam,

All leaders starting from Mahatma Jyotiba phule, the original Mahatma of the subcontinent, Thanthai Periyar and Dr. Ambedkar had never considered British as our alien enemies. They all treated alike Brahmins and Baniyas as our deadly enemies and dangerous aliens. These alien Aryans are ruling this land for the last 50 years making it from bad to worse. The mere exit of British is made to believe that we have achieved freedom. But it was only an exchange between aliens. ! 300 year old alien vacated his seat for the 3,000 year old alien! In the last 3000 years Aryans never had an opportunity to rule such a vast land and within 50 years of their rule, they converted Indian subcontinent into a No. 1 beggar country! They are misruling this land so well that the enslaved indigenous people are enjoying their slavery without realising that their blood being sucked silently. How this miracle is possible?

They are ruling us as "Indians", "Hindus", "Communists". They are not ruling us as alien Aryans, but as our own people destroying our unique and distinct culture, history and languages and co-opting us under Aryan myths. We do not know that being "Indians". Aryans are "ruling Indians" and we are "ruled Indians" and they are "selling Indians" we are only "buying Indians." We cannot understand that as "Hindus", the Aryans will be the "majestic Ramas" and we will be the "kneeling down Hanumans at the feet of Ramas." We cannot see the logic that as "communists", the Aryans will be the "brokering labour leaders of Aryans capitalists" and we will be the "begging labourers". All these terms-Indian, Hindu, Communists etc are the misnomers of pan Brahmanism or pan Aryanism.

Here again the Tamils of Tamil Nadu are the worst victims of such pan-imperialism theories. Apart from "Indian", "Hindu" and "Communist" they are fooled under "Dravidian", term too! As "Dravidians", a Telugu Oumander Reddiyar, a Malayalee MGR, a "Bangalore papatti", Jayalalitha could become Chief Ministers of Tamil Nadu 3 lines over by fooling the masses. But can a Tamil become even a Minister elsewhere. Forget about northern states, can we think of atleast southern states? Never. Tamils are needed by everybody as mute workers everywhere but they cannot demand just livelihood on par with others. On the days of prosperity they are the last to benefit and on the days of scarcity they are the first to be kicked out. How to put an end to this unjust and inhuman law?

Tigers, assented their Tamil identities

Only an independent Tamil Eelam can set right this inhuman system. Emergency of Tamil Eelam will help realise the Tamils of Tamil Nadu that they could become masters of their motherland only if they are not taken for a ride under different labels coined by the oppressors. Tamil Tigers are heraing towards success because they remained as "Tamils" and asserted their "Tamil identity" without being lost under any other pseudo identities. Tamils of Tamil Nadu must determine first to remain as Tamils and die as Tamils for Tamils. Such a psychological self - determination will pave way for political self - determination. Independent Tamil Eelam will sure to provide all the necessary inspiration to such a psychological self - determination. Loss of political rights or material gains is the external manifestation and a natural consequence of cultural deprivation and psychological poverty. Free Tamil Eelam will fill the existing cultural vaccum and would sure to give a psychological spin-off. And in turn, independent Tamil Nadu will show the way for all other nationalities imprisoned under the mouth of "Indian nation." That is why I said, Eelam struggle

own struggle and we are part of Tiger movement. Unless Tamil Eelam is established, the indigenous people of India cannot think of freedom from the yoke of Aryan domination.

Lastly, as a Dalit activist, I am greatly indebted to Tamil Eelam struggle, particularly the Tigers. The revolutionary leadership of Dalapathi prabhakaran and greatest sacrifice of Tamil Tigers are an inspiration and live model to follow. Had I not met Mr. Anton Balasingam and Mr. baby Subramanyam in 1987, I would have lost in the bureaucracy of India. It is my hour-long interview with them which gave me a new vision of life and made me realise the purpose of my life. A movement which does not teach the purpose of life is not at all a people's movement. Revolution always starts from the mind of individuals. Baba saheb Ambedkar told us that "better to die in the prime of youth for a great cause than to live like an oak and do nothing". But Tamil Tigers are practically showing us how to die for a noble cause. They are showing us, the Dalits, that unless we are ready to die honorably we cannot live honorably. Dalits of India are killed., Kicked and burnt alive all over the subcontinent irrespective of language and region. But Tamil Tigers are teaching us that no force on the earth can kill the people who are ready to invite the death whenever they wish. Today, I am a dignified Dalit fully immersed in the Dalit movement because of the inspiration I derived from the Tigers of Eelam.

Once Mr. Kailasam, a Tiger activist, attended our camp to speak on Tiger movement and on the same day his village was bombed by the Sinhala Army. His mother died in the bomb shelling. When we expressed our condolence on hearing this sad news, he told us "I have not lost one mother but hundreds of mothers. Many more mothers and children will have to sacrifice their lives for the freedom of Mother Eelam" It is this sense of kinship and belongingness that Dalits lack. Unless we feel one with the sufferers how can we fight for them?

Our people. When they are targeted say that they are small in number in villages compared to the oppressors and there would be nobody to help them. On such occasions and on many other occasions. I will always quote the inspiring words of Dalapathi Prabhakaran. Late Rajiv Gandhi sent an army of 60,000 soldiers to kill the mere "2,000 boys and girls of Tamil Eelam and fixed a price of Rs. 10 lakhs on the head of Dalapathi. What happened? The mere boys and girls defeated fourth biggest army in the world. How this miracle happened? The answer lies in the reply given by Dalapathi to Rajiv Gandhi. He said, "Yes it is true that we are kids. We are the Tiger kids. But the 60,000 soldiers you have sent were the grown up pigs. Can pigs, even if they are well fed and thousand times more in number, ever face one single Tiger?" This is the greatest lesson Dalits have to learn here. How can the hired soldiers living on the payment of salaries fight the Tigers who are chosen by the nature to fight the oppression and die for the motherland? In India, it is the Dalits who are to be the Tigers to fight Aryan imperialism. I hope the struggle of Tamil tigers will wake these sleeping Tigers to their historic duty.

Eelam – already exists

Dear Sisters and Brothers, I do not like to demand the Government of India to lift the ban for the sake of Tigers. I can only demand it for our own sake. Because no such ban would stop the formation of Tamil Eelam. In fact, Tamil Eelam has already come into existence. Indian ban on LTTE is like wall of sand against the roaring tides of violent ocean. Aryan rulers have imposed this ban only to prevent the Eelam tide reaching here. Their frustrated attempts have only proved the other way. It is, now wise on the part of Aryan rulers to honour the Eelam struggle and help establish peace on the island. Or else, the Aryan rulers of India will be adjudged as the criminals of the first order in the future history of the world.

I repeat once again that the victory of Tigers will be the Victory of all of us and so also the pains of Tigers will be the pains of all the conscious indigenous people of India. Tamil Eelam is going to be the first ever Dravida nation on this mother earth. Hence, let us share the pains and sufferings of our sisters and brothers who are writing the history of Eelam in their blood. Long live Tigers Struggle. Jaibheem!

வாழ்த்துச் செய்திகள்! — சீல.

கலைப்பண்பாட்டு கழகம், ஜெர்மனிப் பணியகம்

ஈழத் தமிழர் ஆதரவு மாநாடு மதுரையில் நடைபெறுவதாக அறிகின்றோம். சிங்கள இனவாத அரசால் தமிழீழத்தில் நடாத்தப்படும் கொடுமையான இனப்படுகொலைகள், உலகம் காணாதபடி இருட்டடிப்புச் செய்யப்படும் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் தங்களுடைய துணிச்சலான மனிதாபிமான நடவடிக்கைகள் நீதியைக் காப்பாற்றப் பெரிதும் உழைத்து நிற்கின்றன.

சிங்கள இனவாத அரசு இலங்கைத்தீவில் நடாத்தும் மனிதப் படுகொலைகளைப் பிராந்திய நலன் என்ற போர்வையில் ஊக்குவிக்கும் அநாகரிகத்தை மனித மனம் படைத்தவர்கள் ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது என நீதியின் காவலராகத் தாங்கள் கொடுத்த குரல் எம்மைக் குளிர்ச் செய்துள்ளது.

கண்டங்கள் மீறிய கடல்தாண்டிய தங்களுடைய பரந்த அன்பும் துணிந்த கொள்கையும் தத்தளிக்கும் எங்கள் தமிழீழ மக்களுக்கு இன்று உயிர்காக்கும் நம்பிக்கை மிதப்பாக உள்ளது. பரந்த அளவில் நாடுதழுவிய ஒரு கூட்டமைப்பைத் தமிழீழ மக்களுக்காக நிறுவி, அழியும் எங்களைக் காப்பாற்றும் நடவடிக்கையாகத் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் சிறப்பான பணிக்கு எமது மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

உங்களோடு தோள்கொடுத்து நின்று எங்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் அனைத்து உள்ளங்களையும் நன்றிப் பெருக்கோடு வணங்குகின்றோம்.

—கா. சீவநாதன்—
பொறுப்பாளர்.

தமிழ் மனித உரிமை மையம், நெதர்லாந்து!

ஈழத் தமிழருக்காய் இதயத்தின் அடிநாதமாய் துடித்தெழும் எம் தமிழ் உறவுகளே!

ஈழத் தமிழர்கள் எம் உடன்பிறப்புகள், அவர்கள் எம் இரத்தத்தின் இரத்தங்கள். ஒரு சிறு நீர் ஓடையாம் பாக்கு நீரினை நிலத்தைக் கூறு போட்டாலும் தமிழர் என்ற இதயத்தில் எந்தக் கீறும் இல்லை. எனவே எம் ஈழத் தமிழ் உறவுகளுக்கு எந்த ஓர் இன்னலையும் யார் விளைவித்தாலும் சங்காரம் நிஜமே என்று ஓயாது ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் நம் தமிழ் உடன்பிறப்புகளே இதய சுத்தியுடன் நீங்கள் எடுத்துவரும் ஈழத் தமிழர்களுக்கான அத்தனை செயல்பாடுகளையும் நாம் நன்றிக் கண்ணுடனேயே நோக்குகின்றோம்.

ஈழத்திலே நம் மக்கள் துயர்கண்டு தமிழகத்திலே துடித்தெழுந்து மாண்டவர்கள், சிறை சென்றவர்கள், மேலும் மனத்துயருடன் வாழ்பவர்கள் என்று நீண்டுசெல்லும் பட்டியலை நாம் அறிவோம். உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் 7 கோடி தமிழர்களுக்குச் சொந்தநாடு என்று ஒன்று இல்லாத நேரத்தில் அப்படி ஒரு நாடு மீண்டும் கிடைக்க வேண்டுமானால் அது தமிழீழம் ஆகவே இருக்கும் என்பதை அடிக்கடி நீங்கள் நினைவு கூறுவதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம்.

எனவே பொருத்தமான இந்த நேரத்தில் தாங்கள் மதுரையில் நடாத்தும் ஈழத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாடு வெற்றியடைய நாமும் வாழ்த்துகின்றோம். நீங்கள் நீட்டிவரும் அன்புக் கரங்களை நாம் என்றுமே இறுகப்பற்றி நிற்போம்.

—இ. சின்னையா—

நெதர்லாந்து தமிழர் சங்கங்களின் சம்மேளனம்!

தமிழுக்குச் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த தமிழ் உணர்வும் வீரமும் செறிந்த மதுரை மாமண்ணில் 1999 பங்குனித் திங்கள் ஏழாம் நாள் ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவு தேடும் எழுச்சி மாநாடொன்றைக் கூட்டவுள்ளீர்கள் என்ற செய்தி அறிந்து மிகுந்த பூரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் கிடைத்தன. தமிழ் விடுதலைக்கு மேலும் உரமும் எழுச்சி

உணர்வும் சேர்க்கும் இந்த மாநாடு வெகு சிறப்பாகவும் வெற்றிகரமாகவும் நடைபெறவேண்டும் என்றும் அதில் தாங்கள் ஆரோக்கியமான தீர்மானங்களை எடுக்கவேண்டும் என்றும் மேலும் ஈழமண்ணில் எம்மினத்தின் விடுதலைக்காக முழங்கி நிற்கும் தங்களின் உரிமைக்குரல் உலகெங்கிலும் ஒங்கி ஒலிக்கட்டும் என்றும் இதன்பால் எமது உணர்ச்சி மிகுந்த வாழ்த்துகளை உரிமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பேருவகையடைகின்றோம்.

சீறக்கட்டும் நல்ல சிந்தனைகள்

ஒவ்வொன்றும் - அமைவ

சீர்தூக்கும் நாளைய நம் தேசத்தின்

விகுதலையைத்

தீறக்கட்டும் இலகத் தமிழரின் இதயக்

கதவுகள் - இன்று

தீக்கற்றுத் தவக்கும் நம்

தொப்புள் கொடி இறவுகட்காய்

மறக்கட்டும் வேண்டாத பேதமைகள்

நம்மடையே - அமைவ

மரணிக்க வேண்டும் இன்னும்

மறுபிறவி எடுக்காமல்

பீறக்கட்டும் புது இணர்வு நாம்

பிணைப்பினால் தமிழரென

பேசிட இலகம் நாளை பெருமையுடன்

நம் ஒற்றுமையை

மீண்டும் தோழமை மிகுந்த

வாழ்த்துகளுடன்

ரவீ

செயலாளர்.

தமிழீழ மருத்துவ மாணவ ஒன்றியம் ருஷ்யா!

மதுரையில் எதிர்வரும் 7ஆம் தேதி நீங்கள் ஈழத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாடு நடாத்தவுள்ளதை அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்வுற்றுள்ளோம்.

தமிழீழப் பகுதிகள் எங்கும் சிறிலங்கா இனவெறி அரசும் அதன் இராணுவ பயங்கரவாதிகளும் வெறியாட்டமிடும் இக்காலப் பகுதியில் தாய்நிலத்திலிருந்து ஒலிக்கும் இந்த ஆதரவுக்குரல் எமது மக்களுக்கும் அவர்களது ஒரேயொரு பாதுகாவலர்களான விடுதலைப்புலிகளுக்கும் மென்மேலும் ஊக்கத்தையும் நிறைவையும் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நிலையில் எமது தாயக விடுதலை நோக்கிய பயணத்துக்கு நீங்கள் காட்டும் ஆதரவு தொடரவேண்டும். மென்மேலும் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் வாயிலாக எமது தமிழகச் சகோதரர்களின் மனங்களில் எம் போராட்டத்தின் நிலைப்பாடு பதிக்கப்படவேண்டும்.

நம் விடியலின் ஆதரவுக் குரலாக நடைபெறவுள்ள தங்கள் மாநாடு சிறப்புற நடந்தேற தமிழீழ மருத்துவ மாணவ ஒன்றியத்தினராகிய நாம் எம் தமிழீழ மருத்துவ மாணவர் சார்பில் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துகளைச் சமர்ப்பிப்பதில் பேருவகை கொள்கிறோம்.

தேவரஞ்சன்

தலைவர்

க. சுபாகரன்

செயலாளர்

தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு நெதர்லாந்து!

ஈழத் தமிழர்கள் தங்களின் இருப்பிற்காக தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் ஈழமண்ணில் நடாத்துகின்ற நீதியான விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பலம் சேர்க்கும் வகையில் எதிர்வரும் 07-03-99 அன்று மதுரையில் ஈழத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாடு உங்களால் நடாத்தப்படுவதாக நாம்

அறிந்தோம். வார்த்தைகளால் சொல்லமுடியாத மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம். உங்களின் ஆதரவுக் கரங்களை நாம் மீண்டும் இறுகப் பற்றிக் கொள்கிறோம். இம்மாநாடு சிறப்புற நடக்கவும் அதே நேரம் இதே போன்ற நிகழ்வுகள் மென்மேலும் தொடரவும் வாழ்த்துகின்றோம்.

இ. ராஜ்கன்
செயலாளர்

**Dean of Medical Faculty
Russian Peoples' Friendship University Moscow**

All success for your meeting which is to be held in the city of Madurai, under the patronage of the Tamil Eelam Liberation Supporters Co-ordination Committee, The Russian People's Friendship University hopes that a separate Tamil homeland where all the minority communities can live in peace harmony and security may become a reality and that this conference on 07-03-1999 in particular may help the oppressed Eelam Tamils.

Good luck and Best wishes.

**D.P. Bilibin
Vice Rector.**

**Russian Federation
City of Tula**

We the people of Tula wish you success in the forthcoming Tamil Eelam Support Conference under the patronage of the Tamil Eelam Liberation Supporters Co-ordination Committee. We sympathize with the oppressed people of Sri Lanka and hope that they will achieve their goals to live in a bias free, safe and secure homeland where communities can live without the fear of being held back in the fields of economic progress, education etc on the basis of their race.

**F.N. Rizhkov
Mayor, City of Tula.**

“பத்திரிகைகள் பாராட்டுகின்றன”

மதுரை மாநாடு மாபெரும் வெற்றி

தமிழக அரசியலில் பெரும் திருப்பம்!

சமீபத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாடு மதுரையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்ட இந்த மாநாடு காலை 9.30 முதல் இரவு 1.30 மணிவரை கிட்டத்தட்ட 15 மணி நேரம் எழுச்சியுடன் நடைபெற்றது.

அண்மைக்காலத்தில் மதுரையில் இவ்வளவு திரளான மக்கள் கூடிய மாநாடு நடைபெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு நடத்திய இந்த மாநாடு தடைகளைத் தகர்த்து நடத்தப்பட்டதாகும். 1997ஆம் ஆண்டு சனவரி 19ஆம் தேதியன்று நடைபெறுவதாக இருந்த இந்த மாநாட்டிற்குக் காவல்துறை திடீர் என தடை விதித்தது. இதுபோன்ற கட்டங்களில் தடையை மீறச் சிறைச் செல்வதுதான் வழக்கமாகும். ஆனால் காவல்துறையின் இத்தகைய சனநாயக விரோதப்போக்கிற்கு நிரந்தரமாக முற்றுப்புள்ளிவைக்க வேண்டும் என்பதற்காக உயர்நீதிமன்றத்தில் தடையை எதிர்த்து வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. இந்த வழக்கில்

காவல்துறையின் நடவடிக்கைகளை உயர்நீதி மன்றம் கடுமையாகக் கண்டனம் செய்து மாநாட்டிற்கு அனுமதி அளிக்கும்படி ஆணையிட்டது. அதற்கிணங்க இந்த மாநாடு மீண்டும் அதே மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இன்னிசை அரங்கம், மாணவர் அரங்கம், மகளிர் அரங்கம் எனப் பல பகுதிகளாக நடைபெற்ற இந்த மாநாட்டினைத் தென்மாநிலங்களைச் சேர்ந்த தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்களின் மாநாடு என்றுதான் கூறவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள தமிழீழ விடுதலை ஆதரவுத் தலைவர்கள் மட்டுமில்லை; ஆந்திரா, கர்நாடகா போன்ற அண்டை மாநிலங்களில் உள்ள ஆதரவாளர்களும் இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர்.

மாநாட்டிற்கு ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் அமைப்பாளர் பழ. நெடுமாறன் தலைமை தாங்கினார்.

மதுரை ஆதீனகர்த்தர் மாநாட்டைத் துவக்கிவைத்துப் பேசினார்.

மாநாட்டில் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் படத்தினை அருடதந்தை சேவியர் அருள்ராசு திறந்துவைத்தார்.

தமிழ்வேழம் சாலையார் படத்தினைக் கவிஞர் இன்குலாப் திறந்துவைத்தார்.

மாநாட்டின் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் தேனிசைச் செல்லப்பா குழுவினரின் இசை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

முன்னாள் வெளியுறவுத்துறைச் செயலாளர் ஏ.பி. வெங்கடேசுவரன், முன்னாள் தமிழக அமைச்சர் பண்ருட்டி எஸ். இராமச்சந்திரன், நெல்லிக்குப்பம் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, தெலுங்கு விடுதலை முன்னணித் தலைவர் டாக்டர் மித்ரா, கர்நாடக தலித் சாகித்ய அகாதமியின் தலைவர் கோபிநாத், பெ. மணியரசன், தியாகு, முனைவர் சுப. வீரபாண்டியன், ச. மெல்கியோர், நா. அருணாசலம், தஞ்சை அ. இராமமூர்த்தி, சமுவேந்தன், அனல் விவேகாநந்தன், அறிவுமதி, கு. அரேந்திரன், மு. இராமச்சந்திரன், பா. கலியாணி, ப. தண்டபாணி, க. இராசேந்திரன், புலவர் கி.த. பச்சையப்பன், முனைவர் அருளி, எஸ். துரைசாமி, இறைக்குருவனார், வேதகுமார், பெரியார்தாசன், கதிர் சு. மணி, நந்திவர்மன், இரா. பாவாணன், கு. ஜான் மோசஸ், தமிழேந்தி, வி. பாரி, பி.ஆர். குப்புசாமி, புதுவை அழகிரி, உண்மைவிரும்பி, கோவி. பாவேந்தன், திருமறவன், இரா. வையத்தரசு, அ.சி. சின்னப்பா, சகுமாரன், மா.செ. தமிழ்மணி, என். சந்திரசேகரன், அக்னி. சுப்ரமணியம், இராசு. நெடுங்கிள்ளி, எம்.கே.டி. சுப்ரமணியம், இராம. இளங்கோவன் உட்பட பல்வேறு அமைப்புகளின் தலைவர்கள் இம்மாநாட்டில் பங்கு கொண்டனர்.

மகளிர் அரங்கிற்குச் சாலினியார் தலைமை தாங்க தாமரை பெருஞ்சித்திரனார், அற்புதம் குயில்தாசன், தேன்மொழி, கவிதா, ஆர்த்தி ஆகியோர் பங்கேற்றனர்.

மாணவர் அரங்கில் பல்வேறு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பங்கு கொண்டு பேசினார்கள்.

மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் காயநந்தாமன், பொருளாளர் எம்.ஆர். மாணிக்கம், பொதுச் செயலாளர்கள் பி.எஸ். மனோகரன், ச. வேலுச்சாமி, சண்முகராசா, இளங்கோ, ச. தமிழன் ஆகியோரும் வரவேற்புக் குழுவினரும் மாநாட்டு ஏற்பாடுகளை மிகச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தனர்.

மதுரை நகரில் எங்கு பார்த்தாலும் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் மாநாட்டு விளம்பரத்தை விளம்பரக்குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் எஸ். பிச்சைக்கண்ணபதி, மு. கருப்பையா, வே. முருகன், ஆனந்த், காமராஜ், செல்வம், வெந். கணேசன் ஆகியோர் சிறப்பாகச் செய்திருந்தனர்.

மாநாடு பற்றி மதுரை நகரிலும் சுற்றுப்புற ஊர்களிலும் தீவிரமான பிரச்சாரத்தை பிரச்சாரக் குழுவினர்களான தெ. இராமசுப்பு, வாசுதேவன், சீத்தாராமன், அ. வியனரசு, கணேசன், தமிழ்மணி, தமிழ்க்கனல், சந்திரன், தமிழ்ப்பித்தன், இராசு ஆகியோர் சிறப்பாகச் செய்து மக்களை ஈர்த்தனர்.

மாநாட்டுக்கு வந்த பல்வேறு அமைப்புகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களையும் தொண்டர்களையும் விருந்தினர் உபசரிப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் பொ.மு. செல்வம், மாறன், அருட்தந்தை ஜீவா, கருப்பசாமி, அகவன் ஆகியோர் இரவு பகலாக உழைத்துச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தனர்.

(நன்றி, தென்செய்தி, 15-03-1999)

“நக்கீரன் படப்பிடிப்பு”

சுற்றிலும் போலீசாரின் கடுமையான பாதுகாப்பு. இரகசிய போலீசின் ஆலவட்டம், யார் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பதிவு செய்ய மைக்ரோடேப். ஒவ்வொருவர் நடவடிக்கையையும் கூர்ந்து நோக்கும் அரசாங்கத்தின் கண்கள். ஏதோ ஒரு பெரும் சதிச்செயலை கண்டறிவது போல் இத்தனை கெடுபிடிகள் எதற்குத் தெரியுமா? தாய்த் தமிழகத்தினர் தங்கள் சகோதரத் தமிழனான ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுக்கும் மகாபாவச் செயலைக் கண்காணிக்கத்தான்.

மார்ச் 7ஆம் தேதி மதுரை தழுக்கம் கலையரங்கில் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு நடத்திய ஈழத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாட்டிற்கு அவ்வளவு சுலபமாக அனுமதி கிடைத்துவிடவில்லை. இந்த மாநாட்டை 97ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலேயே நடத்த முதலில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் மதுரை மாநகரப் போலீஸ் இதற்குத் தடைவிதித்தது. இந்தத் தடையை எதிர்த்து மாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்து வெற்றியும் பெற்றனர். அதற்குப் பிறகு கூட அனுமதி தராமல் பிடிவாதம் பிடித்தது காவல்துறை. நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்கு தொடருவோம் என்று காவல்துறைக்கு ஒருங்கிணைப்புக் குழு அமைப்பாளர் பழ. நெடுமாறன் விடுத்த எச்சரிக்கையைத் தொடர்ந்தே மார்ச் 7ஆம் தேதியில் மாநாடு நடத்த அனுமதி கிடைத்தது.

நிபந்தனைகளும் கெடுபிடிகளும் தமிழ் ஆர்வலர்களின் உணர்வுகளுக்கு எவ்வித தடையையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை மாநாட்டின் தொடக்க நிகழ்ச்சியாக அமைந்த தேனியை செல்லப்பாவின் இசை நிகழ்ச்சியிலேயே காண முடிந்தது. அரங்கம் நிறைய வந்திருந்த பொதுமக்கள் தங்கள் கரவொலி மூலம் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பெரும் வரவேற்பளித்தனர்.

(நன்றி, நக்கீரன், (12-03-1999)

தொப்புள் கொடி உறவைத் தூண்டிய இணர்வடைகள்!

பாரீஸ் “ஈழநாடு” புகழாரம்!!

தமிழகத்துள் அகதிகள் ஈழத்திலிருந்து வருவதால் அஃது இந்தியாவிற்குச் சிக்கல். இந்தியாவில் ஈழ விடுதலை ஆதரவுக் குரல் கொடுப்போருக்கு நெம்புகோல், அகதி வருகைகள்தான். ஈழத் தமிழர்களின் மனிதாபிமானப் பிரச்சினையும் தொப்புள் கொடி உறவும் உணர்வுபூர்வமானவை. எனினும் அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு அவை உதவா. இந்த அடிப்படையில் மதுரையில் தமிழ் ஈழ விடுதலை ஆதரவாளர் மாநாடு கடந்த ஞாயிறு அன்று நடைபெற்றது. தமிழகத்திலிருந்தும் கர்நாடக, ஆந்திரா, கேரளா ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்தும் வந்த தமிழ் ஈழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் மதுரைத் தழுக்கம் கலைஅரங்கை நிரப்பினர். கலையரங்கிற்கு வெளியே பந்தல் போட்டும் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. 7ஆம் தேதி ஞாயிறு காலை 9 மணிக்குத் தொடங்கிய மாநாடு இரவு 9 மணிவரை என அறிவித்திருந்தும் நள்ளிரவு வரை தங்கு தடையின்றி நீடித்தது. காலைமீலேயே நெடுமாறன் தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். ஒரு மணிநேரத்திற்கு மேலாகப் பேசினார். தமிழீழ விடுதலை தொடர்பாகத் தமிழ்நாட்டில் நெடுமாறனைப் போன்ற ஆழ்ந்த அறிவும் ஈடற்ற கொள்கைப் பிடிப்பும் நுணுகிய

புலமையும் உள்ளவர்கள் வேறு எவரும் இல்லை. கலைஞர் கருணாநிதிக்குத் தெரிந்த அளவு தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்தக் கட்சித் தலைவருக்கும் ஈழ விடுதலை தொடர்பாக விளக்கமும் தெளிவும் இல்லை என்று சொல்லிய காலங்களும் உண்டு. இப்பொழுது அந்த நிலை மாறிவிட்டது. அவர் தமிழக முதல்வராக உள்ளார். அரசியல் லாபம் இன்றிக் கொள்கைக்காக உறுதியுடன் இருப்பதால் நெடுமாறன் தொடர்ந்தும் ஆதரவு தருகிறார். ஈழ விடுதலையின் பல்வேறு பரிணாமங்களைத் தமிழகத்துள் வைத்திருக்கிறார்.

மனிதாபிமானக் காரணங்களுக்காக இந்தியா ஈழத் தமிழர்களுக்கு உதவ வேண்டிய மரபுவழிக் கட்டாயங்களைக் கொண்ட நாடு என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

மதுரையில் ஞாபிறு அன்று நடைபெற்ற மாநாட்டிற்குத் தலைமையுரை நிகழ்த்தும்போது அவரது உரையில் மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டமே நிறைந்திருந்தது. தெலுங்கு நாட்டின் விடுதலை முன்னணியும் குடகு நாட்டின் விடுதலை முன்னணியும் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளத் தொடர்புக் கொடி உணர்வுகளைவிட மனித நேய உணர்வுகளே அதிகமாய் உருவகித்து இருந்தன. மனிதன் எந்த மதம் எந்த இனம் எந்த நாடு என்பது முக்கியமல்ல. எங்கிருந்தாலும் அவன் மனிதன் என்பதுதான் முக்கியம். அவனுக்குரிய உரிமைகள் மறுக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் முக்கியம் என நெடுமாறன் அடிக்கடி கூறுவார். வடக்கே ஜாஜ் பெர்னாண்டசிலிருந்து தெற்கே சிங்களவர் வாகதேவா வரை தெற்காசிய விடுதலை உணர்வாளர்கள், மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தோடு உள்ளவர்கள் யாவரும் நெடுமாறனையும் ஆதரிக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்களும் ஈழ விடுதலையை ஆதரிக்கிறார்கள்.

எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் தமிழகம் முழுவதும் கூட்டங்கள்தோறும் தனது பாதுகாப்பிற்குரிய கைத்துப்பாக்கியை எடுத்துச் சிங்களவரை நோக்கிச் சுடப்போவதாகப் பாவனை செய்து வீர முழக்கங்கள் செய்த சமயத் தலைவர் ஒருவர் தமிழகத்தில் இருந்தார். காவி உடை தரித்தவர் கைத் துப்பாக்கியைக் காட்டலாமா எனக் கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் அருணகிரி நாத ஞான சம்பந்ததேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகளான மதுரை ஆதீனம் யாரும் எந்த நடவடிக்கையும் என் மீது எடுக்கலாம். என்னைக் குறை கூறலாம். ஆனால் எனது உடன்பிறப்புகளான தமிழர்கள் மீது இனவெறிக் கொண்டு எவன் ஒருவன் தாக்குகிறானோ அவனைச் சுடுவேன் என்றார். இன்று அப்படித் தாக்குபவன் சிங்கள இனவெறியன். ஏனைய சைவத் திருமடங்கள் தூங்கிக் கொண்டும் அச்சத்தில் ஒதுங்கியும் இருந்த காலத்தில் திருமடங்களின் தோற்றத்திற்கான காரணத்தைக் கற்பித்துக் கைத்துப்பாக்கியை உயர்த்திப் பேசி ஈழத் தமிழர்களுக்கு இடையூறின்றி ஆதரவு கொடுத்துவரும் மதுரை ஆதீனம் மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்து உரையாற்றினார்.

40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஈழத் தமிழர்களுக்காக எழுதியும் பேசியும் வந்தவர்கள் சாலை-சாலினி இளந்திரையன் தம்பதியர், தொடக்கத்தில் எந்த உறுதி இவர்களிடம் இருந்ததோ, எந்தக் கண்ணோட்டம் இவர்களின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் தெரிந்ததோ அதே கண்ணோட்டம் இறுதி மூச்சுவரை இருக்கின்ற வாழ்வுக்கு அடையாளமாகத் திகழ்ந்தவர்கள் இவர்கள். நான் இறக்கும் முன்பு தமிழ் ஈழ விடுதலையைக் கண்டுவிட்டுத்தான் இறப்பேன் எனச் சாலையார் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர். அவர் அண்மையில்தான் காலமானார். அவரின் இணைப்புறா சாலினியார் அதே கண்ணோட்டத்துடன் மதுரை மாநாட்டின் மகளிர் அரங்குக்குத் தலைமை தாங்கினார்.

புலவர்கள் அறம் பாடினால் பலிக்கும் என்பார்கள். தமிழ் ஈழ விடுதலைக்கு எதிராக இருந்தார் என அனைத்திந்தியத் தலைவர் ஒருவர்மீது பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அறம் பாடினார். அவர் அறம் பாடிய சில மாதங்களுக்குப் பின் அந்தத் தலைவர் அகால மரணம் அடைந்தார். பாவலரேறு அறம் பாடித்தான் அவ்வாறு நிகழ்ந்தது எனப் பல பெருமக்கள் தமிழகத்தில் கூறுவார்கள்.

அப்பாவலரேறு அவர்களின் துணைவியார் தாமரை பெருஞ்சித்திரனார் மகளிர் அரங்கில் பேசினார்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைக்கு ஆதரவாக அண்மையில் அணி சேர்த்துள்ளவர் பண்டாடி இராமச்சந்திரன். இவரோடு என்றும் ஈழத்துக்காகப் பேசும் ராஷ்டிரிய சனதா தளத்தின் தலைவர் ஜெகவீரபாண்டியன், பெரியார் திராவிடர் கழகத்தின் ஆனார் ஜெகதீசன் ஆகியோர் மதுரையில் கூடி இருந்தனர். இவர்களின் அனல் கக்கும் உரைகள் தென்கிழக்கே திருச்செந்தூர் வழியாகக் கொழும்புக்கு கேட்டிருக்க வேண்டும். அதனாலன்றோ கொழும்பில் இராணுவம் தயார் நிலையில் இருந்ததாம். இராசீவ் காந்திக்கும், ஏ.பி. வெங்கடேசுவரனுக்கும் கருத்து முரண்பாடு ஏற்படுவதற்கு ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை ஒரு காரணம் என்கிறார்கள். செய்தியாளர் கூட்டத்தில் இருந்தவாறே, தனது வெளிநாட்டு அமைச்சகச் செயலாளர் ஏ.பி. வெங்கடேஸ்வரனைத் தூக்கி எறிந்த பெருமை இராசீவ் காந்திக்கு உண்டு. இவர் கிருஷ்ணய்யரின் உறவினர். மதுரையில் நடந்த ஈழத் தமிழர் ஆதரவு மாநாட்டில் ஏ.பி. வெங்கடேசுவரன் சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டு நீண்ட உரையாற்றினார்.

(நன்றி, பாரீஸ் ஈழநாடு. 15-03-1999)

ஸ்ரீயார் வீகடன் வர்ணனை!

நடக்குமா நடக்காதா என்று மாநாடு ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் நிமிடம் வரை சஸ்பென்ஸோடு இருந்தது. அரங்கத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் பார்வையாளர்களோடு ஏகப்பட்ட போலீஸ் தலைகள்! இன்டலிஜென்ஸ் பிரிவு உட்பட போலீஸில் இருக்கும் அத்தனை பிரிவுகளையும் சேர்ந்த அதிகாரிகள் கண்கொத்திப் பாம்பாகத் திரிந்ததோடு, காதுகளையும் படுகூர்மையாகத் தீட்டி வைத்திருந்தார்கள். சில துடிப்பான போலீஸ் அதிகாரிகள், மாநாட்டை நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்களிடம் அன்பாகப் பேசி 'காப்டன் சார்பாக யார் வந்திருக்கிறார்கள்?' என்று கூட விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அரங்கத்துக்கு உள்ளே மாநாடு நடந்துகொண்டிருக்க, வெளியே இருந்த ஸ்டால்களில் பரபரப்பாக விற்றுத்தீர்ந்தது விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் படம்! காப்டன் என்று போலீஸ் விசாரித்ததுகூட பிரபாகரனைப் பற்றித்தான். இப்படி ஏகப்பட்ட பரபரப்புகளோடு ஆரம்பித்தது ஈழத் தமிழர் ஆதரவு எழுச்சி மாநாடு. மாநாடு நடந்த மதுரை தழுக்கம் மைதானத்தில் அரங்கத்திலும் வெளியிலும் நல்ல கூட்டம்.

இங்கே மாநாடு நடந்து கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் மதுரையிலே சுப்ரமணியசாமி பிரஸ்மீட் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். பிரஸ்மீட்டில் தமிழகத்தில் தடை செய்யப்பட்ட தமிழ் ஈழ ஆதரவு அமைப்பினர் மாநாடு நடத்துகிறார்கள். இதற்குத் தமிழக அரசு எப்படி அனுமதி அளித்தது என்று தெரியவில்லை. கருணாநிதி அரசு மீண்டும் தமிழ் ஈழ அமைப்புக்கு ஆதரவு தருகிறது. எனவே தமிழக அரசை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும் . . . என்று சுவாமி பேட்டி கொடுக்க இந்தச் செய்தி மேடையில் இருந்த பழ. நெடுமாறனுக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததும் கொந்தளித்துப் போனார். மாநாட்டில் நெடுமாறன் பேசுகையில் "இந்த மாநாட்டுக்குத் தடை விதித்திருக்க வேண்டும் என்று சுவாமி கூறியிருக்கிறார். அவர் ஒரு சகுனி. பிரபாகரனை இந்திய அரசு பிடித்து வரவேண்டும் என்று சுவாமி அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். நான் மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிரபாகரனைப் பிடித்துவர சுவாமிக்கு "ஃபீல்டு மார்ஷல்" பட்டம் கொடுத்து அவர் தலைமையில் படையை அனுப்பி வையுங்கள். முடிந்தால் பிடிக்கட்டும். பார்க்கலாம். சுவாமி இதுபோல் தொடர்ந்து பேசினால், தமிழகத்தில் எங்கு சென்றாலும் அவரை விரட்டி விரட்டி அடிப்போம்" என்றார்.

(நன்றி, ஸ்ரீயார் வீகடன், 14-03-1999.)

பாராட்டுக் கடிதங்கள் - சீவ.

“சாலையார் வழியில் செல்வேன்”

மாநாடு மிகப்பெரிய வெற்றி. உரிய தருணத்தில் உரிய முறையில் நடத்தப்பட்ட மாநாடு. நம் கொள்கையில் உடன்பாடோ, ஈடுபாடோ இல்லாதவர்களையும் கூடத் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்து சிந்திக்க வைத்திருக்கிறது என நான் கண்ட உண்மை. அதற்காக உங்களை மனமுவந்து பாராட்டுகிறேன்.

நானும் தாமரையும் வராமலிருந்திருந்தால் நீங்கள் எவ்வளவு வருந்தியிருப்பீர்கள் என்பதை அங்கு வந்தபின் முழுமையாக அறிந்துகொண்டேன். நல்லவற்றைப் பாராட்டி வளர்ச்சி காண்போம் என்ற வகையில் சாலையாருக்கும் பெருஞ்சித்திரனாருக்கும் நீங்கள் செய்த பெருஞ்சிறப்பு தயங்கித் தயங்கி அடி வைக்கின்ற இன்னும் பலரை ஊக்குவிக்கும் என்பது என் திடமான நம்பிக்கை. உலகப் பெருந்தமிழன் என்று நீங்கள் வழங்கிய பட்டத்தின் பொருத்தத்தை எண்ணி எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

சாலையாருக்குச் செய்யப்படும் இத்தகு சிறப்புகளைக் காணவும் அவருடைய கோட்பாடுகள் பரவுவதைக் கேட்கவுமே இன்னும் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்ற எண்ணம் பல சமயங்களில் ஏற்படுகிறது. அத்தனை பெரும் அன்பு மழையிலும் ஆர்வப் பெருக்கிலும் என்னுடைய இழப்பை ஈடுசெய்து கொண்டு வருகிறேன். என் துணைவரைப்போல பேரெழுச்சியுடன் என்னால் செயல்படமுடியாது என்றாலும் சிறுகச் சிறுகவாயினும் அந்த வழியில் சென்று கொண்டிருப்பேன்.

— சாவின் இளந்தரையன் —

“துணைவப் பாராட்டுகிறேன்;”

தமிழ்நாட்டுப் பெருந்தலைகள் எல்லாம் வடவர்க்கு அஞ்சி முடங்கிக்கிடக்கும் நேரத்தில் நீங்கள் துணிவுடன் மாநாடு நடத்தியது பாராட்டற்பாற்று. வாழ்க நும் துணிவு. இதுவே மறத்தமிழரின் பண்பாடு. மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் மகிழ்ச்சியளிக்கின்றன. தமிழ் மக்கள் யாவரும் இணைந்து ஈழத் தமிழர் அரவணைப்பு மாநாடு சென்னையில் நடத்தல் வேண்டும் என்பது எம் அவா.

— தமிழன்பன், அரங்கநாதபுரம்.

நெருப்பு மின்னுகிறது!

மதுரையில் நடந்த மாநாடு வரலாற்றில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிற ஒன்று. பல்வகைப்பட்ட கருத்தாளர்களும் இந்த நிகழ்வில் ஒன்று திரண்டது கிடைத்தற்கரிய ஒன்று. விடுதலைப்புலிகள் பற்றிப் பேசவேண்டும். பிரபாகரன் பெயர் சொல்ல வேண்டும் என்று ஏங்கியவர்களுக்கு இந்த மாநாடு ஒரு தெவிட்டாத தேனமுதம். உள்ளே கனன்று கொண்டிருந்த நெருப்பு மின்னத் தொடங்கியது கண்டுப் பெருமிதம் கொண்டேன். எத்தனை அரிய நிகழ்வு அது. எல்லாத் தலைகளையும் இதுபற்றிப் பேச நினைக்கிற எல்லோரையும் ஒருங்கிணைத்து மேடையிலமர்த்தி, இது பற்றிப் பேச வைத்தது உயர்வானது. இராசீவின் மரணத்தால் அமிழ்த்தப்பட்டிருந்த அந்த உணர்வு இந்த மாநாட்டால், கிளறிவிடப்பட்டுள்ளது. இது பெருக, தாங்கள் சொன்னதுபோல அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் இந்த ஆதரவு நிகழ்வு விரிவடைய வேண்டும். இங்குத் தமிழுணர்வு மேலோங்க வேண்டும். தமிழுணர்வோடு சேர்ந்த இன உணர்வும் அதனாலான நாட்டுணர்வும் மேலெழுப்பப்படவேண்டும். மொழி உணர்வு மிகாத தமிழன் இன உணர்வு அடைய மாட்டான். தங்களின் ஒவ்வொரு செயலும் திட்டமிட்டுச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. துணிச்சலோடு மதுரை மாநாட்டை நிகழ்த்திய தங்களது செயல் வரலாற்றில் எழுதப்படும்.

— பொன்னாச்சி நசன் —

“தமிழ்த் தேசியம் தவிக்கிறது”

மதுரை மாநாட்டிற்குத் தனிப்பேருந்தில் வந்திருந்தோம். உள்ளம் உணர்ச்சிப் பெருக்கால் நிரம்பிற்று. தமிழ்த் தேசியத்தின் தந்தையாய் நின்று அறிஞர் அண்ணா ஆற்ற வேண்டிய வரலாற்றுப் பாத்திரம் அவரால் தவிர்க்கப்பட்டது. திராவிட அரசியலை முன்னெடுத்து இன்றைய அனைத்து வகைச் சீரழிவுகளுக்கும் மூல காரணமாய்த் தமிழின வரலாற்றில் தன்னை தாழ்த்திக் கொண்டுவிட்டார். தமிழின வரலாறு தற்போது அந்த வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை தங்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. தாங்களும் அதனைத் தவிர்க்காது ஏற்றுள்ளமை எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அப்பாத்திரத்தை ஏற்கும் முழுத் தகுதியும் தங்களிடம் காண்கிறோம். ஈழத் தமிழ்த்தேச வரலாற்றில் தந்தை செல்வா என்று வெற்றிகரமான ஆற்றிய பணி அது. தமிழ் ஈழத் தேசத்தின் அகநிலையும் புறநிலையும் வாய்ப்பாக அமையப் பெற்றிருந்தமையால் தந்தை செல்வா வெற்றிகரமாக அங்குத் தமிழ்த் தேசியத்தை நிறுவிச் சென்றார்.

ஆனால் தமிழ்நாட்டில் புறச்சூழல் வாய்ப்பாக அமைந்தும் அகச்சூழல் அப்படி அமையாமைமினால், இங்குத் தமிழ்த்தேசியம் நிலைபெற இல்லாமல் தவிக்கிறது. அறிகுறிகளை எங்களால் உய்த்துணர முடிகிறது.

வரப்போகும் நூற்றாண்டில் மலரப்போகும் தமிழ்த்தேசக் குடியரசில் தமிழ்த்தேசியத்தின் தந்தையாய் தாங்கள் பதியப்படுவீர்.

— சா. பேகன், குடந்தை —

“தமிழர் அணதிரனும்”

தமிழினவுணர்வுகளை ஒருமுகப்படுத்தித் தமிழின தேசிய சக்தியாக உருவாக்கவல்ல ஆற்றல் தங்களிடம் உள்ளது என்பதை நிறுவியுள்ளீர்கள். தமிழனை வடுக, கன்னட வந்தேறிகள் ஊறுகாய் போன்று தொட்டுக்கொண்டும் காட்டிக் கொடுத்தும் வருவது இனி நடக்கக் கூடாதவாறு தமிழ்த்தேசிய உணர்வுள்ள எல்லாத் தமிழின அமைப்புகள் செயல்பட வேண்டும். பண்டிடயார், மகாசன்னிதானம் உள்பட எல்லோர் சொற்பொழிவுகளும் சிறப்பு. தாங்களின் சொற்பொழிவு வரலாற்றுச் சிறப்பு. தமிழினம் தன்னை மறந்து தறி கெட்டுபோகும்போது தமிழினத்தில் யாரேனும் ஒருவர் தோன்றி அந்த நேர்ச்சியிலிருந்து தமிழினத்தைக் காப்பாற்றிவிடுவர். இது வரலாறு. தமிழினம் தமிழினத்தையே பகையாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ள நேரத்தில் காலத்தின் கட்டாயமாகத் தாங்கள் தோன்றி தமிழனுக்குத் தமிழனை அடையாளம் காட்டி உறவைச் சொல்லி தமிழின தேசியத்தையும் ஒருமையையும் உருவாக்கும் மனமாதர் தாங்கள். மும்மத்தாரைத் தமிழர் என்ற உணர்வில் நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்கச் செய்வித்தது தமிழின் ஓர்மைக்குச் சான்று. வங்கத்தில் செயலலிதா, சுப்ரமணியம்சாமி போன்ற குற்றப்பிறப்பினரில்லை. மொழி வழியில் ஒரு நாட்டைப் பிரித்தெடுக்க முடிந்தது. மொழியுணர்வை ஊதிவிடவேண்டியவர் தாங்களே. தமிழினம் தங்கள் பின் அணி நிற்கும் நாள் தொலைவிலில்லை.

— சு. ஏ. மாணவாளன், பெங்களூர் —

ஈழத் தமிழர் சூதரவு - எழுச்சி மாநாடு தீர்மானங்கள்

1. புல்கள் மீதான தடையை நீக்குக:

தமிழீழ மக்களின் தேசிய விடுதலை இயக்கமாகவும் அவர்களின் பாதுகாவலனாகவும் விளங்கிவரும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீது பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி காங்கிரசு ஆட்சிக் காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட தடையை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென இந்திய அரசை இம்மாநாடு வலியுறுத்துகிறது.

பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்திற்கு அளித்துள்ள அங்கீகாரத்தைப் போலத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிக் குமாறும் இந்திய அரசை இம்மாநாடு வேண்டிக் கொள்கிறது.

முன் மொழிந்தவர் : நாமக்கல் திரு. நா.பா. இராமசாமி

வழிமொழிந்தவர் : பட்டுக்கோட்டை திரு. இளங்கோவன்.

2. ஈழத் தமிழ் அகதிகளுக்கு உதவுக:

இலங்கையில் 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஈழத் தமிழர்கள் தங்களது தாயக மண்ணிலேயே அகதிகளாக வாழ வேண்டிய அவலத்திற்கு ஆளாகியுள்ளனர். காடுகளிலும் சாலையோரங்களிலும் வாழும் இந்த மக்களுக்குத் தேவையான மனிதாபிமான உதவிகளைச் செய்வதற்குக்கூட சிங்கள அரசு மறுத்து வருவதோடு, உணவுப் பொருட்கள், மருந்துகள் போன்ற இன்றியமையாத பண்டங்கள் தமிழர்களுக்குக் கிடைக்காதபடி தடுத்து வருகிறது. பட்டினிமினாலும் நோயிமினாலும் துடித்து மடியும் இந்தத் தமிழர்களுக்கு உதவுவதற்காகத் தமிழ்நாட்டில் இருந்து திரட்டப்படும் உணவு, மருந்து போன்றவற்றை அனுப்பி உதவ வேண்டிய மனிதாபிமானக் கடமை இந்திய அரசுக்கும் அந்த கடமையைச் செய்ய முன்வருமாறு வற்புறுத்த வேண்டிய பொறுப்பு தமிழக அரசுக்கும் உண்டு. அந்தப் பொறுப்பினை உடனடியாக நிறைவேற்றுமாறு தமிழக- இந்திய அரசுகளை இம்மாநாடு வற்புறுத்துகிறது.

முன் மொழிந்தவர் : சென்னை திரு. மு. பாலசுரு

வழி மொழிந்தவர் : மதுரை திரு. பொ.மு. செல்வம்.

3. சிறப்பு முகாமிலுள்ள ஈழத் தமிழர்களை விடுதலை செய்க:

தமிழ்நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்த ஏராளமான ஈழத் தமிழ் இளைஞர்கள், பெண்கள் ஆகியோரை விடுதலைப் புலிகள் எனக் குற்றம் சாட்டிக் கடந்த 8 ஆண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக, சிறப்பு முகாம்கள் என்ற பெயரில் வேலூர், செங்கற்பட்டு, மேலூர் ஆகிய இடங்களில் சிறை வைத்துள்ளனர். வழக்குகளிலிருந்து நீதிமன்றங்களால் விடுவிக்கப்பட்டவர்களும் பார்வை இழந்தவர்கள், கை கால்ளை இழந்தவர்கள் போன்ற உடற்குறையாளர்களும் நோயாளிகளும் இவ்வாறு தொடர்ந்து சிறையில் உள்ளனர். இந்திய மண்ணில் எத்தகைய குற்றமும் புரியாத இவர்களைத் தொடர்ந்து சிறை வைத்திருப்பது மனிதாபிமானமற்ற செயலாகும் என இம்மாநாடு கண்டனம் செய்கிறது. இவர்கள் அனைவரையும் உடனடியாக விடுதலை செய்வதோடு, மருத்துவ உதவி பெற வேண்டியவர்களுக்கு மருத்துவ உதவி அளிக் குமாறும் இம்மாநாடு தமிழக அரசை வற்புறுத்துகிறது.

முன் மொழிந்தவர் : நெல்லை திரு. வியனரசு

வழி மொழிந்தவர் : மதுரை திரு. ச. தமிழன்.

4. ஐ.நா. பொறுப்பில் ஒப்படையுங்கள்:

இந்தியாவில் திபேத், பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், ஆப்கானிஸ்தான், மியான்மர்(பர்மா) போன்ற பல நாடுகளைச் சேர்ந்த இலட்சக்கணக்கான அகதிகள் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர். அவர்களுக்குத் தாராளமாக எல்லா உதவிகளையும் இந்திய அரசு வழங்கியுள்ளது. இந்தியாவின்கீழ் இந்தியாவின் எந்தப் பகுதிக்கும் சென்று

எவ்விதமான தங்கு தடையுமின்றித் தொழில், வாணிபம், விவசாயம் ஆகியவை புரிய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் குழந்தைகள் கல்வி கற்க எவ்விதத் தடையும் இல்லை. ஆனால் ஈழத் தமிழ் அகதிகள் மட்டும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு பலவிதமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு இடையே சிறை முகாம் வாழ்க்கை வாழ வேண்டிய பரிதாப நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளனர். பிறநாட்டு அகதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது ஈழத் தமிழர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவி மிகச் சொற்பமானது. கல்வி, மருத்துவ வசதிகள் அறவே இல்லை.

ஐ.நா. அகதிகள் உயர் ஆணையாளர் தமது பொறுப்பில் ஈழத் தமிழ் அகதிகளை ஏற்றுப் பராமரிக்க முன்வந்தபோதிலும் அதை ஏற்க இந்திய அரசு தொடர்ந்து மறுத்து வருவதை இம்மாநாடு கண்டிக்கிறது. உடனடியாக ஈழத் தமிழ் அகதிகள் முகாம்களை ஐ.நா. அகதிகள் உயர் ஆணையாளர் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கும்படி இம்மாநாடு இந்திய அரசை வற்புறுத்துகிறது.

முன் மொழிந்தவர் : சீவகங்கை திரு. சண்முகராசா

வழி மொழிந்தவர் : புதுக்கோட்டை திரு. கா.ச. மார்முத்து.

5. தமிழக மீனவர்களைக் காப்பாற்றுதல்:

தமிழகக் கடல் பகுதியில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் தமிழக மீனவர்களைச் சிங்களப்படை சுட்டுக் கொல்வது அன்றாட நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் எல்லை மீறி மீன்பிடிக்க வருவோரைக் கைது செய்து விசாரித்து அனுப்புவது அல்லது கைது செய்து பின்னர் விடுவிப்பது என்ற நடைமுறைகளை வைத்துள்ளன. ஆனால் தமிழக மீனவர்களைச் சுட்டுக் கொல்லும் சிங்கள அரசு மீது உரியவாறு கண்டனம் செய்யாத இந்திய அரசு அதைத் தடுக்கவும் முயற்சி எடுக்கவில்லை. தமிழகத்திற்குச் சொந்தமான கச்சதீவை இலங்கைக்கு இந்திய அரசு தாரை வார்த்ததால் எல்லாத் துயரங்களும் தொடர்கின்றன. எனவே

அ) தவறுதலாக எல்லை மீறிச் சென்றதாகக் கருதப்படும் தமிழக மீனவர்களை விசாரித்து அனுப்ப வேண்டுமே தவிர கடக்கடாது. இதற்கான ஏற்பாட்டை இந்திய அரசு செய்ய வேண்டும்.

ஆ) கச்சதீவு உடன்பாட்டை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

இ) சிங்களப் படையால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட மீனவர் குடும்பங்களுக்கு தலா ரூ. 5 இலட்சம் இழப்பீட்டை தில்லி அரசு வழங்கவேண்டும்.

முன் மொழிந்தவர் : மயிலம் திரு. இராசேந்திரசோழன்

வழி மொழிந்தவர் : அம்மன்புரம் புலவர் திரு. தமிழ்மாறன்.

6. தமிழ்ப் பயிற்சி மொழிப் போராட்டம்:

தமிழ்நாட்டில் தொடக்கப்பள்ளிகளில் முதல் வகுப்பு முதல் 5ஆம் வகுப்புவரை தமிழ் மட்டுமே பாடமொழியாகவும் பயிற்சி மொழியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி தமிழ்ச் சான்றோர் பேரவையின் சார்பில் 100 தமிழறிஞர்கள் சாகும்வரை பட்டினிப் போராட்டம் நடத்துவதென முடிவு செய்திருப்பது கண்டு இம்மாநாடு அளவு கடந்த வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. எந்த ஒரு நாட்டிலும் தாய் மொழியே பயிற்சி மொழியாக வேண்டுமென்ப போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டதாக வரலாறு இல்லை.

தமிழறிஞர்களை மதித்துப் போற்ற வேண்டிய கடமை தமிழக அரசுக்கு உண்டு. எனவே தமிழறிஞர்களின் மேற்கண்ட கோரிக்கைகளை உடனடியாகச் செயற்படுத்துமாறு தமிழக அரசை இம்மாநாடு வலியுறுத்துகிறது. தமிழ்நாட்டில் தமிழுக்காக அவர்கள் பட்டினிப் போராட்டமிருந்து உயிர் துறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுமானால் என்றும் தீராத பழி தமிழக அரசைச் சார்ந்துவிடும் என இம்மாநாடு சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கிறது.

தாய்த் தமிழுக்காக நடைபெறவிருக்கும் இப்பட்டினிப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து போராடுவதன் மூலமே தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க முடியும். தமிழறிஞர்களின் உயிர்களைக் காக்கவும் முடியும். எனவே தமிழ்நாடு தழுவிய பெரும் போராட்டத்துக்கு அணியமாகும்படி தமிழ் மக்களுக்கு இம்மாநாடு அறைகூவல் விடுக்கிறது.

முன்மொழிந்தவர் : அருர் திரு. இராசு. நெடுங்கள்ளி

வழி மொழிந்தவர் : குமார் தியாக். திரு. பெ.சு. மணி

சென்னை திரு. எம்.கே.டி. சுப்ரமணியம்.

தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு
செயற்பாட்டுத் தொகுப்பு

நோக்கங்கள்

1. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை முற்றிலுமாகத் தீர தமிழீழம் தனிநாடாக அமைவது ஒன்றே வழி என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை.
2. தமிழீழத் தேசிய விடுதலை இயக்கமாகத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை அங்கீகரிக்கும்படி இந்திய அரசையும் உலக நாடுகளையும் வற்புறுத்துதல்.
3. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தமிழக மக்களின் முழுமையான ஆதரவைத் தீர்ப்புதல்.

மேற்கண்ட நோக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் அமைப்புகளும் ஆதரவாளர்களும் சீழுவில் இணைந்துகொள்ள முன்வரவேண்டுகிறோம்.

தமிழீழத்திற்கு ஆதரவாக

தமிழகத்தின் நடவடிக்கைகள்

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் தமிழக மக்களின் ஆதரவு தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு கட்சிகளும் தமிழர் அமைப்புகளும் பல கட்டங்களில் பல வடிவங்களில் தனித்தனியாக கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், பேரணிகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், போராட்டங்கள் நடத்தி தமது ஆதரவை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

1983ஆம் ஆண்டு குலை மாதம் கொழும்பு நகரில் சிங்கள இனவெறியின் தாக்குதல்களுக்குள்ளாகி மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது வரலாறு காணாதவகையில் தமிழகம் உணர்ச்சிப் பிழம்பாகக் கொதித்தெழுந்தது. பெரும் போராட்டங்கள் வெடித்தன. இதன் விளைவு இந்தியா முழுமையும் மட்டுமல்ல உலகெல்லாம் எதிரொலித்தது.

தமிழர்களின் இந்த உணர்வை ஒருமுகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தி.மு.க. தலைவர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி, திராவிடர் கழக பொதுச் செயலாளர் திரு கி. வீரமணி, தமிழர் தேசிய இயக்கத்தலைவர் பழ. நெடுமாறன் ஆகியோர் இணைந்து தமிழீழ ஆதரவாளர் அமைப்பு (Tamil Eelam Supporters Organisation) என்பதை உருவாக்கினார்கள். இதன் சார்பில் தமிழ்நாட்டின் பல மாவட்டங்களில் பேரணிகளும். இறுதியாக மதுரையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் பங்கேற்ற டெசோ மாநாடும் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் 1987ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு டெசோ அமைப்பு பல காரணங்களால் செயற்படவில்லை.

எனவே, தமிழீழ ஆதரவு அமைப்புகளும், கட்சிகளும் அவ்வப்போது கலந்துபேசி பல நிகழ்ச்சிகளையும் போராட்டங்களையும் கூட்டாக நடத்திவந்தன.

அனைத்துக் கட்சிகளின் கூட்ட நடவடிக்கைகள்

1987-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 31-ஆம் தேதியன்று கையெழுத்திடப்பட்ட பிரதமர் ராஜீவ் - ஜெயவர்த்தனா உடன்பாட்டினைக் கண்டித்து திராவிடர் கழகப் பொதுச்செயலாளர் திரு கி. வீரமணி - தமிழர் தேசிய இயக்கத் தலைவர் பழ. நெடுமாறன் ஆகியோர் தலைமையில் தமிழகமெங்கும் ராஜீவ் - ஜெயவர்த்தனா உடன்பாடு எதிர்ப்புப் போராட்டம் 02-08-87 அன்று நடைபெற்றது. பல தோழமைக் கட்சிகளும் இப்போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டன.

16-08-87

தமிழர் துரோக உடன்பாடு எதிர்ப்புப் பிரச்சாரப் பயணம் ஒன்றினை கி. வீரமணி - பழ. நெடுமாறன் ஆகியோர் குமரிமுனையில் தொடங்கி சென்னை வரை நடத்தி வழி நெடுக நூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்களில் பேசினார்கள்.

21-08-87

தமிழ்நாட்டில் பிரதமர் ராஜீவ் மேற்கொண்ட சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சிகளைப் புறக்கணிக்குமாறு நடத்தப்பட்ட இயக்கம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறியது.

17-10-87

இந்திய அமைதிப்படை நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக அனைத்துக் கட்சிகளின் கடையடைப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றது.

26-10-87

சென்னை, திருச்சி, மதுரை வானொலி நிலையங்கள் விடுதலைப்புலிகள் பற்றசி செய்த பொய்ப்பிரச்சாரத்தைக் கண்டித்து அந்நிலையங்கள் முன் அனைத்துக்கட்சிகளின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன.

10-11-87

தமிழகமெங்கும் அனைத்துக் கட்சிகளின் மனிதச்சங்கிலிப் போராட்டம் நடைபெற்றது.

26-03-88

இந்திய அமைதிப்படையின் அடூழியங்களுக்கு எதிராக மதுரையில் மாணவர்கள் கண்ண மாநாடு நடைபெற்றது. 26-03-88 முதல் 31-03-88 வரை சென்னை முதல் குமரி வரை இயக்குநர் திரு வி.சீ. குகநாதன் தலைமையில் தமிழர் எழுச்சிப் பயணம் நடைபெற்றது.

12-04-88

பிரதமர் ராஜீவின் தமிழின விரோதப் போக்குக்கு எதிராகச் சென்னையில் கண்ணப் பேரணி நடைபெற்றது.

07-06-88

சென்னையில் உள்ள தென்குதி இந்திய இராணுவத் தலைமையகம் முன்பாகக் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது.

29-07-88

இந்திய இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக தமிழ் நாடுக்கும் கறுப்புக்கொடி ஏற்றும் போராட்டம் நடைபெற்றது.

02-08-88

விடுதலைப் புலிகள் கைது-மதுரையில் கண்டன மாநாடு நடைபெற்றது.

26-09-88

விடுதலைப் புலிகளை விடுவிக்கக்கோரி தமிழகச் சிறைச்சாலைகள் முன்பு ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது.

25-01-89

தமிழகமெங்கும் ஜெயவர்த்தனா கொடும்பாவி எரிப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றது.

01-07-89

தமிழீழத்திலிருந்து அமெரிக்கப்படை வெளியேறக் கோரி மதுரையில் “தமிழர் எச்சரிக்கை மாநாடு” நடைபெற்றது.

29-07-89

“இந்தியப் படையே வெளியேறு” என்னும் கோரிக்கையை முன் வைத்து மத்திய அரசு அலுவலகங்களுக்கு முன்பாக ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றது.

02-10-89

பிரதமர் ராஜீவிற்கு எதிராகக் கறுப்புக்கொடிப் போராட்டம் நடைபெற்றது.

18-07-90

சென்னையில் கறுப்புக்கொடி ஊர்வலம் நடைபெற்றது.

01-10-90

யாழ் கோட்டையை விடுதலைப்புலிகள் கைப்பற்றிய வெற்றிவிழா ஊர்வலம். மதுரையில் நடைபெற்றது.

18-07-90

சென்னையில் கறுப்புக்கொடி கண்டன ஊர்வலம் நடைபெற்றது.

19-10-90

ஈழத்தமிழர் படுகொலையைக் கண்டித்து பந்த நடைபெற்றது.

தமிழீழ வீரதனவ ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு அமைப்பு

தமிழீழ விடுதலைப்போருக்கு ஆதரவாக அவ்வப்போது கூட்டாக கூடி முடிவெடுத்துச் செயல்பட்டதன் விளைவாக இதற்கு ஆதரவான கட்சிகளும், அமைப்புகளும் குடை அமைப்பு ஒன்றினை நிறுவி முறையாகச் செயல்பட வேண்டும் என்ற கருத்து உருவானது.

அதன் விளைவாக 20-12-90 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற அனைத்துக்கட்சிகள், அனைத்துத் தமிழர் அமைப்புகளின் கூட்டத்தில் ‘தமிழீழ வீரதனவ ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு’ அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் அமைப்பாளராக பழ. நெடுமாறன் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தமிழர் நெஞ்சங்களில் கனன்று எரிந்து கொண்டிருக்கும் தமிழீழ ஆதரவு நெருப்பை அணைப்பதற்கு இந்திய, தமிழக அரசுகளின் உளவுத் துறைகளும், தொலைக்காட்சி, வானொலி, தமிழின விரோதப் பத்திரிகைகள் ஆகியவையும் இடை விடாது முயன்றபோது அந்தப் பொய்ப் பிரச்சாரச் சூறாவளியில் தமிழீழ ஆதரவுக் கனலை அணையவிடாது பாதுகாத்த குடை அமைப்பு தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவேயாகும்.

இக்குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் கட்சிகள், அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் தொடர்ந்து அடக்குமுறைகளுக்கும், சிறைவாசங்களுக்கும் ஆளானார்கள். கொடிய தடாச் சட்டம் இவர்கள் மீது பாய்ந்தது. இந்த அமைப்பின் நகழ்ச்சிகளுக்குத் தடை வதிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் துணுவுடனும் தீர்த்துடனும் தமிழீழ வடுதலை ஆதரவுக் கனலை தமிழக மக்கள் முன் எடுத்துச் செல்வதில் இந்த அமைப்பு தொடர்ந்து அயராது செயற்பட்டு வருகிறது. இதுவரை எந்த ஒரு அமைப்பும் இந்த அமைப்பைப் போல அடக்கு முறைகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆளானதில்லை.

சுமன சூழ்நிலையில் - கும் தொண்டு!

21-05-1991 அன்று நடைபெற்ற ராஜீவ் படுகொலைக்குப் பின் தமிழகத்தில் அறிவிக்கப்படாத அவசர கால நிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசின் CBI, IB, RAW மற்றும் தமிழக அரசின் Q Branch ஆகிய போலீஸ் துறைகளின் கெடுபிடி கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது. தமிழின உணர்வாளர் வேட்டையாடப்பட்டனர். கேள்வி முறையில்லாத வகையில் கொடுமைகளும் இழைக்கப்பட்டன.

தடாச்சட்டம், தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஆகிய கொடிய சட்டங்களின்படி ஒருங்கிணைப்புக்குமுனைச் சேர்ந்த பல தமிழ் உணர்வாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பொய்யான வழக்குகள் அடுக்கடுக்காகத் தொடுக்கப்பட்டன.

கறுப்புச் சட்டங்கள் எதிர்ப்பு வழக்கு நீதிக்குழு

தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம், தடாச் சட்டம் போன்ற கொடிய கறுப்புச் சட்டங்களின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு பல்வேறு வழக்குகளில் சிறையிலடைக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் வாதாட தக்க வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கவும் வழக்குகளை நடத்தவும் தேவையான நிதியைத் திரட்டுவதற்காக “கறுப்புச் சட்டங்கள் எதிர்ப்பு வழக்கு நீதிக்குழு” 20-7-92இல் அமைக்கப்பட்டது.

இக்குழுவின் அமைப்பாளராக பழ. நெடுமாறன் உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள் சாலையார். பெ. மணியரசன், தியாகு, சுப. வீரபாண்டியன், ப. சண்முகசுந்தரம், பி.ஆர். குப்புசாமி, நெல்லிக்குப்பம் ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

தமிழகத்தின் முக்கிய நகரங்களில் தெருத்தெருவாக உண்டியல் ஏந்தி நிதி திரட்டப்பட்டது.

தளபதி கிட்டு கப்பலின் மாலுமிகள் 9 பேர் மீது விசாகப்பட்டினம் சிறப்பு நீதி மன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கையும் இக்குழு நடத்தி இறுதியில் அனைவருக்கும் விடுதலை பெற்றுத் தந்தது. சர்வதேசக் கடலில் தளபதி கிட்டுவின் கப்பல் வழிமறிக்கப்பட்ட உண்மையை நீதிமன்றத் தீர்ப்பு அம்பலப்படுத்தியது. இந்திய அரசின் அடாவடிப் போக்கை நீதி மன்றம் கண்டனம் செய்தது.

மனித உரிமைகளை அடியோடு பறிக்கும் கொடிய தடா சட்டத்தின் கீழ் தமிழின உணர்வாளர்களும் தமிழ் நாட்டில் சிகிச்சை பெற வந்திருந்த விடுதலைப் புலிகளும் ஈழத் தமிழர்களும் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இக் கொடுமையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக அனைத்துக்கட்சிகள், அனைத்துத் தமிழர் அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் கூட்டம் 14-10-94 அன்று மாலை 4 மணிக்குச் சென்னையில் நடைபெற்றது.

தடா எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் சார்பில் முதல் கட்ட நடவடிக்கையாக சென்னை, மதுரை மற்றும் தமிழக நகரங்களில் 8-11-94 அன்று தடா எதிர்ப்பு உண்ணாவிரதப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. தேசிய மனித உரிமைக் கமிஷனிடம் முறையீடு:

12-12-94 அன்று தேசிய மனித உரிமைக் கமிஷன் தலைவர் திரு. ரெங்கநாத் மிஸ்ரா மற்றும் இதர உறுப்பினர்களுடன் தமிழ்நாடு வந்தபோது தடா எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் சார்பில் கோரிக்கை மனு அளிக்கப்பட்டது.

தமிழகச் சிறைகளில் உள்ள தடா கைதிகள் பற்றிய முழுமையான விவரங்கள் இம்மனுவில் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. குறிப்பாக ஈழப்போரில் படுகாய்மடைந்து கை, கால், கண்களை இழந்து வந்தவர்கள் வேலூர் சிறப்பு முகாமில் எவ்வித மருத்துவ வசதியும் இல்லாமல் வதைக்கப்படுவது பற்றி புகார் கூறப்பட்டது. உடனடியாகக் கமிசனின் தலைவர் மிஸ்ரா வேலூர் சிறப்பு முகாம் சென்று பார்வையிட்டு பலரை மருத்துவமனையில் சேர்க்கும்படி ஆணைப் பிறப்பித்தார்.

எத்தகைய குற்றச்சாட்டும் வழக்கும் இல்லாமல் பல ஆண்டுகாலமாக சிறையில் வாடும் ஈழத் தமிழர்களை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலமாக அவர்களின் தாயகத்திற்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளும் கமிசனிடம் அளிக்கப்பட்டது.

தடா எதிர்ப்பியக்கம் எழுப்பிய கண்டனக்குரல் இந்தியாவெங்கும் எதிரொலித்தது. பல கட்சிகளும், மனித உரிமை இயக்கங்களும் தொடர்ந்து போராடியதின் விளைவாக 1995ஆம் ஆண்டு தடாச் சட்டம் ரத்துச் செய்யப்பட்டது.

சர்வதேசக் கடலில் சென்று கொண்டிருந்த விடுதலைப் புலிகளின் தளபதி கிட்டுவின் கப்பல் உட்பட சில புலிகளின் கப்பல்கள் இந்தியக் கடற்படையால் வழிமறிக்கப்பட்டன. தளபதி கிட்டு உட்பட 10 புலிகள் உயிர்களைத் தியாகம் செய்தனர். மற்றவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு பொய் வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன. மருத்துவ சிகிச்சைக்காக தமிழகம் வந்து தங்கியிருந்த ஈழத் தமிழ் இளைஞர்கள், யுவதிகள் பலர் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டனர். இன்னும் அவர்கள் இருண்ட சிறைகளில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“தமிழக சட்டமன்றத்தில் புலிகள் மீது தடைவிதிக்கவேண்டும்” என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இந்தியாவில் உள்ள தமிழ்நாட்டையும் சேர்த்து தனிநாடு கேட்பதாகப் புலிகள் மீது பொய்யான குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் தடைவிதிக்கப்பட்டது.

ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவான மாநாடுகள், கூட்டங்கள் தடை செய்யப்பட்டன.

புலிகளுடன் தொடர்பு இருப்பதாகக் காரணம் காட்டி தி.மு.க. அரசு பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டது.

தமிழகத்தில் ஒருவரை ஒருவர் நம்பமுடியாத சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமிழின உணர்வையே முற்றிலும் நசுக்கும் அடக்குமுறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன.

தமிழ்ப்பகைவர்களான இந்து “ராம்”, தினமலர் கிருஷ்ணமூர்த்தி, துக்ளக் சோ மற்றும் மாலன், சுதாங்கன், வாசந்தி போன்றவர்கள் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு நஞ்சு கக்கினார்கள். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த மேற்கண்ட பத்திரிகைகள் மட்டுமல்ல Hindustan Times, Times of India போன்ற வடக்கே இருந்துவரும் பத்திரிகைகளின் சென்னை நிருபர்களும் பொய்ச் செய்திகளாக அனுப்பி ஈழப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப் படுத்தினர்.

உளவுத் துறைகளில் உள்ள அதிகாரிகள், பத்திரிகையாளர்கள், சுப்பிரமணியசாமி போன்ற அரசியல்வாதிகள் போன்ற முத்தரப்பினரும் ஒன்றுசேர்ந்து கொண்டனர். பச்சையாகச் சொல்லப்போனால் சாதி வெறியுடன் இவர்கள் கைகோர்த்து கூட்டாகச் செயல்பட்டனர்.

வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யர், ஏ.பி. வெங்கடேசுவரன் ஆகியோர் மேற்படி சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தும் ஈழத் தமிழர்களை ஆதரிப்பதால் இவர்களையும் மேற்படி பத்திரிகையாளர் இருட்டடிப்புச் செய்தனர்.

உளவுத்துறை ஜோடித்துத்தரும் பொய்ச் செய்திகளை சுப்பிரமணியசாமிமீடும் கொடுத்து வெளியிட வைப்பார்கள். இதை இப்பத்திரிகைகள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடும். அதை உடனே உளவுத்துறை அதிகாரிகள் அச்செய்திகளை வெட்டி பிரதமர், உள்துறையமைச்சர், தமிழக முதல்வர் ஆகியோருக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். இதைக் கண்டு அவர்கள் தயக்கமும் மிரட்சியும் அடையவேண்டும் என்பது இவர்களின் நோக்கமாகும். இந்த கடும் அடக்குமுறைகள் தாண்டவமாடிய இறுக்கமான சூழ்நிலைமீதான் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் ஒருங்கிணைப்புக்குழு செயல்பட வேண்டியிருந்தது. 1991 முதல் 1999 சனவரி வரை ஒருங்கிணைப்புக்குழுவினரால் நடத்தப்பட்ட மாநாடுகள் - கருத்தரங்குகள், போராட்டங்கள் இவற்றின் விளைவாக சந்தித்த பல வழக்குகள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

போராட்டங்கள்:

- 30-01-1991 தமிழகமெங்கும் தீப்பந்த ஊர்வலங்கள்
06-03-1991 சென்னைத் தொலைக்காட்சி முன் ஆர்ப்பாட்டம்
04-10-1991 தமிழீழ உரிமைப்பறிப்புக் கண்டனப் பேரணி
09-05-1992 வகுதலைப் புலிகள் தடையை எதிர்த்து மத்திய அரசுக்கு தந்திகள் அனுப்பும் இயக்கம்.
20-07-1992 இலங்கைத் தூதுவர் அலுவலகம் முன்பு அனைத்துக் கட்சிப் பேரணி
08-11-1994 சென்னை - மதுரை - தடாச்சட்டத்தை எதிர்த்து இண்ணாபேரன்புப் போராட்டம்.
11-11-1995 இலங்கைத் தூதுவர்களைத் துருமாறு முற்றுகைப் போராட்டம்
23-01-1996 இலங்கையின் இந்திய இராணுவ மறைமுகத் தலையீட்டைக் கண்டித்து தமிழகமெங்கும் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன.
30-04-1996 ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவு தெரிவித்துத் தமிழகமெங்கும் மனிதச் சங்கிலிப் போராட்டம் நடைபெற்றது.
25-12-1996 பா.ம.க. நடத்திய ஈழ ஆதரவு மாநாட்டில் வகுதலைப் புலிகளை ஆதரித்துப் பேசியதற்காக டாக்டர் சுப. வீரபாண்டியன், பெ. மணியரசன் கைது செய்யப்பட்டனர்.
07-03-1997 மன்னார் கடலில் மாண்ட ஈழத் தமிழருக்கு இரங்கல் தெரிவிக்க தமிழகம் முழுவதும் கறுப்புக்கொடி ஊர்வலம். வேட்டையாடல்பகுதலைக் கண்டித்து தமிழகம் முழுவதிலும் கறுப்படைப்புப் போராட்டம்.

- செப். 1998 இலங்கை சுதந்திரப் பொன்விழாவில் பரீட்டிஷன் இளவரசர் சார்லஸ் கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என வற்புறுத்தும் தந்திகள் அனுப்பும் இயக்கம்.
- 12-09-1998 கொலைகார சந்திரகா கொடும்பாவ் கொளுத்தும் போராட்டம் - தமிழகம் முழுவதிலும் 2,000க்கு மேற்பட்டோர் கைது.
- 08-01-1999 சென்னை - மனித இரிமைக் கமிசன் அலுவலகம் முன்பாக சி.பி.ஐ. முன்னாள் இயக்குநர் கார்த்திகேயன் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம்.

வழக்குகள்:

- 20-08-1992 ஈழத் தமிழ் அகதிகளைக் கட்டாயப்படுத்தி வெளியேற்றியதைக்கண்டித்து இயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொகுத்து வெற்றி.
- 26-01-1993 தடா சட்டத்தின் கீழ் பழ. நெடுமாறன், பெருஞ்சீத்திரனார், பொழுவன் கைது(வழக்கு நல்லுவையில்)
- 17-01-1993 தளபதி கீட்டு பிரச்சினையில் கண்டனம் தெரிவித்த பழ. நெடுமாறன், புலமைப்பேத்தன், சுப. வீரபாண்டியன் கைது. (பிணையில் விடுதலை)
- 13-12-1993 பழ. நெடுமாறன் எழுதிய "காவியநாயகன் கீட்டு" நூல் பறிமுதல்.
- 12-12-1994 தேசிய மனித இரிமைக் கமிசன் முன் சிறையிலிருக்கும் விடுதலைப் புலிகள், தடாக் கைதிகள் குறித்து மனுதாக்கல்.
- 25-12-1996 புலிகளை ஆதரித்துப் பேசியதற்காக சுப. வீரபாண்டியன், மணியரசன் கைது. (வழக்கு நல்லுவையில்)
- 07-03-1997 சென்னிமலை மாநாட்டில் பேசிய பழ. நெடுமாறன், பூ.ரா. குப்புசாமி, கி. வெ. பொன்னையன், தியாகு, வெங்கட்ராமன், கி. வடிவேலு, பாவாணன், ஓ.கே. முத்துச்சாமி, பாவலர் சின்னப்பன், இராவணன் இட்பட 11 பேர் மீது தேசத் துரோக வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது. (வழக்கு நல்லுவையில்)

மாநாடுகள் - கருத்தரங்குகள்

06-06-1995	சென்னை	- தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு கருத்தரங்கம்
21-06-1995	தண்டிக்குகல்	- தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு கருத்தரங்கம்
21-07-1995	புதுக்கோட்டை	- தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு கருத்தரங்கம்
22-07-1995	மதுரை	- தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு கருத்தரங்கம்
28-07-1995	தஞ்சை	- தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு கருத்தரங்கம்
30-12-1995	சென்னை	- ஈழத் தமிழர் படுகொலை கண்டன மாநாடு
19-01-1997	மதுரை	- தமிழர் எச்சரிக்கை படுகொலை கண்டன மாநாடு
10-03-1997	சென்னிமலை	- ஈழத் தமிழர் பாதுகாப்புக் கருத்தரங்கு
10-04-1997	தஞ்சை	- கச்சத்தீவு கருத்தரங்கு
24-05-1997	புதுவை	- ஈழத் தமிழர் பாதுகாப்பு மாநாடு
26-07-1997	இராமேசுவரம்	- கச்சத்தீவு மீட்புரிமை மாநாடு
04-08-1997	குமாரபாளையம்	- தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு கருத்தரங்கம்
06-09-1997	குடந்தை	- தந்தை செல்வா நூற்றுாண்டு விழா
29-09-1997	திருவெற்றியூர்	- தமிழீழத்தில் மக்கள் படுகொலை கருத்தரங்கு
29-08-1998	சென்னை	- தூக்குத் தண்டனை எதிர்ப்பு மாநாடு
13-09-1998	சோலையாப்பேட்டை	- 26 தமிழர் இயர்காப்புக் கருத்தரங்கம்
14-11-1998	தண்டிக்குகல்	- தூக்குத் தண்டனை எதிர்ப்பு மாநாடு
26-11-1998	தர்மபுரி	- தூக்குத் தண்டனை எதிர்ப்பு மாநாடு
05-12-1998	குடந்தை	- மரண தண்டனை ஒழிப்பு மாநாடு
14-12-1998	சீவகங்கை	- மரண தண்டனை ஒழிப்பு மாநாடு
24-12-1998	சேலம்	- தமிழினப் பண்பாட்டுப் போர் முடிக்கக் கருத்தரங்கு
27-12-1998	நாமக்கல்	- மரண தண்டனை ஒழிப்பு மாநாடு
03-01-1999	நெல்லை	- தூக்குத் தண்டனை ஒழிப்பு மாநாடு
07-03-1999	மதுரை	- ஈழத் தமிழர் ஆதரவு - எழுச்சி மாநாடு

மரண தண்டனை ஒழிப்பு - மனித உரிமைப் பிரச்சாரப் பயணம்
சாதனைகளும் - விளைவுகளும்

தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் கட்சிகள், அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது பொய்யான வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன. மாநாடுகள், கூட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்குத் தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. இந்தப் பின்னணியில்தான் 26 தமிழர்கள் மீது பொய்யான பழி சுமத்தப்பட்டு ராஜீவ் கொலை வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது. இரகசியமாக நடத்தப்பட்ட அந்த வழக்கின் இறுதியில் தடா நீதிமன்றம் 26 தமிழர்களுக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக மரண தண்டனை விதித்தது. பாமர மக்களைக்கூட இந்தக் கொடுந்தண்டனை கலங்க வைத்தது. இந்தக் கட்டத்தில்தான் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவைச் சேர்ந்த கட்சிகளும் அமைப்புகளும் ஒன்றுபட்டு அநீதியான தீர்ப்புக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதென முடிவு செய்தன. இந்தியாவில் வேறு எந்த அரசியல் வழக்குக்கும் இதுவரை அமைக்கப்படாத வகையில் முதன் முறையாக 26 தமிழர்கள் உயிர்காப்பு வழக்கு நிதிக்குழு அமைக்கப்பட்டது. மக்களிடம் நிதி திரட்டி இந்த வழக்கை நடத்துவது என இக்குழு முடிவு செய்து நிதியும் திரட்டப்பட்டு மூத்த வழக்கறிஞர் என். நடராசன் அவர்கள் தலைமையில் வழக்கறிஞர்கள் குழுவின் உதவி கொண்டு உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடத்தப்பட்டு 22 தமிழர்களின் உயிர்கள் தூக்கு மேடையில் இருந்து மீட்கப்பட்டன. கொடிய தடா சட்டத்தின் கீழ் இந்த வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது செல்லாது என்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்ப்பும் உச்ச நீதிமன்றத்தினால் அளிக்கப்பட்டது.

எஞ்சியுள்ள நான்கு தமிழர்களின் மரண தண்டனை உறுதி செய்யப்பட்டிருப்பதை எதிர்த்து மறு ஆய்வு விண்ணப்பம், உச்ச நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்டு அது ஏற்க மறுக்கப்பட்டுள்ளது. குடியரசுத் தலைவர் தமிழக ஆளுநர் ஆகியோருக்கு பல இலட்சம் தமிழர்கள் கையொப்பமிட்ட கருணை மனுக்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. தூக்கு மரத்தின் நிழலில் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கும் இந்த நான்கு தமிழர்களின் உயிர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை நமக்கு உண்டு.

சிபிஐ-சிறப்பு புலனாய்வுக் குழு நடத்திய புலன் விசாரணையில் தொடங்கி பூந்தமல்லி தடா நீதிமன்றம் அளித்த தூக்குத் தண்டனை வரை எல்லாமே திட்டமிடப்பட்ட நாடகம் என்பதை நாம் நிலைநாட்டி இருக்கிறோம்.

ராஜீவ் கொலையைப் பயன்படுத்தி தமிழீழ விடுதலைப் பேராட்டத்திற்கு ஆதரவான உணர்வை அடியோடு அழிக்க வேண்டும் என சிபிஐ செயல்பட்டது. தமிழ்ப் பகைவர்கள் தங்கள் பத்திரிகைகளின் மூலம் நமக்கு எதிராக நச்சுக் கருத்துக்களைப் பரப்பினார்கள். எனவே, முள்ளை முள்ளால் எடுப்பதைப்போல ராஜீவ் காந்தியின் கொலை வழக்குத் தீர்ப்பைப் பயன்படுத்தி தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் தமிழின உணர்வை வளர்த்தெடுக்க நாம் முடிவு செய்தோம்.

தமிழர்கள் உயிர்காப்பு நிதிக்காக ஏழை எளிய மக்கள் அளித்த பேராதரவு மக்களின் உணர்வுகள் மங்கிப் போய்விடவில்லை என்பதை வெளிக்காட்டியது. இதை மேலும் நிலைநிறுத்துவதற்காக மரண தண்டனை ஒழிப்பு - மனித உரிமைப் பிரச்சாரப் பயணம் ஒன்றினை தமிழகம் முழுவதும் 15 நாட்களுக்கு மேற்கொள்வது என தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு முடிவு செய்து 1999ஆம் ஆண்டு சூன் 22ஆம் தேதியன்று இப்பிரச்சாரப் பயணம் சென்னையில் தொடங்கியது. ஆனால் இப்பிரச்சாரப் பயணத்திற்கு தமிழகக் காவல்துறை தடை விதித்தது. இத்தடையை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்துத் தடையைத் தகர்த்து மீண்டும் இப்பயணம் சூலை 13ஆம் தேதியன்று தொடங்கி சூலை 28ஆம் தேதி வரை தமிழகத்தில் உள்ள சகல மாவட்டங்களிலும் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது.

சுற்றுப்பயண விவரம்

13-07-99 முதல் 28-07-99 வரை சென்னையில் தொடங்கி குமரி முனைவரை சென்று மீண்டும் சென்னை வரை இப்பிரச்சாரப் பயணம் நடைபெற்றது.

வேலூர், ஓசூர், சேலம், கோவை, மதுரை, நெல்லை, தூத்துக்குடி, மானாமாதுரை, திருச்சி, தஞ்சை, பட்டுக்கோட்டை, திருவாரூர், புதுச்சேரி, திண்டிவனம், சென்னை ஆகிய 15 நகரங்களில் மரண தண்டனை ஒழிப்பு - மனித நேய மாநாடுகளும், 30க்கு மேற்பட்ட ஊர்களில் கூட்டங்களும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. மாநாடுகளும் கூட்டங்களும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. மாநாடுகளும் கூட்டங்களும் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு நிகழ்ச்சிகளாகவும் நடத்தப்பட்டன. நான்கு தமிழர்களின் மரண தண்டனைக்கு எதிராக மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்தமாகவே மரண தண்டனையை இந்தியாவில் இருந்து அறவே ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்கான மாபெரும் மக்கள் இயக்கம் இது. நான்கு தமிழர்களின் மரண தண்டனைக்கெதிராக நடத்தப்பட்டது.

பயணத்தின் விளைவுகள்:

1. மரண தண்டனை ஒழிப்பு பற்றியும் மனித உரிமைகள் மதிக்கப்படவேண்டியது குறித்தும் பிரச்சாரம் செய்ய இந்தப் பயணம் நடத்தப்பட்டாலும் தமிழின உணர்வையும், தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு உணர்வையும் தட்டி எழுப்பி நிறுபுத்த நெருப்பாக இருக்கும். அந்த உணர்வுகளை மீண்டும் கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்யும் பயணமாகவே இப்பயணம் அமைந்தது.

2. 1991ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தமிழகமெங்கும் நடத்தப்பட்ட தமிழீழ விடுதலை ஆதரவுப் பிரச்சார இயக்கம் இதுவேயாகும்.

3. இந்தப் பிரச்சாரப் பயணத்தில் 15 முக்கிய நகரங்களில் மாநாடுகளும் 30 ஊர்களில் பொதுக் கூட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன. இந்த மாநாடுகளிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்டார்கள்.

4. நமது ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் அமைப்புகளின் தலைவர்கள் கூட்டாக இப்பிரச்சாரப் பயணத்தில் கலந்து கொண்டனர். இக்கூட்டங்களிலும் மாநாடுகளிலும் பாசறைப் பாணர் தேனியை செல்லப்பா குழுவினர் தமிழர் எழுச்சிப் பாடல்களையும், தமிழீழ விடுதலைப் போர்ப்பரணிப் பாடல்களையும் பாடி எழுச்சியூட்டினார்கள்.

5. ராஜீவ் கொலை வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தால் விடுதலை செய்யப்பட்டவர்களும் இப்பயணத்தில் கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்து அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை இக்கூட்டங்களில் விவரித்தபோது மக்கள் மத்தியில் உருக்கமும் அனுதாபமும் ஏற்பட்டன. இந்த அநீதிக்குக் காரணமானவர்கள் யார் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொண்டார்கள்.

6. கடந்த 8 ஆண்டுக்காலமாக தமிழகத்தில் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டிருந்த கொடிய அடக்குமுறைகளின் விளைவாக மக்களிடம் உருவாக்கப்பட்டிருந்த அச்ச உணர்வை இப்பயணம் தகர்த்துள்ளது.

7. தமிழ்நாட்டில் சாதி, மதத் கலவரங்கள் நிகழ்ந்த பகுதிகளில் அரசியல் கட்சிகள் கூட்டங்கள் போடுவதற்குத் தயங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அந்தப் பகுதிகளில் நமது கூட்டங்கள்தான் முதன் முறையாக நடைபெற்றன என்பதோடு சாதி, மத வேறுபாடு இல்லாமல் தமிழர்கள் என்ற உணர்வோடு திரளான மக்கள் இக்கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு ஆதரவு தந்ததன்மூலம் தமிழ்த் தேசிய ஒற்றுமை உணர்வு மீண்டும் முகிழ்க்க உதவியுள்ளனர். நமது பயணம் அதற்கு வழிவகுத்துத் தந்துள்ளது.

8. கட்சி வேறுபாடுகளுக்கப்பால் அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் திரண்டு வந்து பயணக் குழுவினருக்கு வரவேற்பு அளித்ததோடு, நிதியும் வழங்கினார்கள். பயணத்தில் சிறுசிறு தொகைகளாக மக்கள் அளித்த நிதி 60,000 ரூபாய்க்கு மேலாகும். மேலும் தங்க டாலர்கள், மோதிரங்கள் போன்றவையும் மக்களால் அளிக்கப்பட்டன.

9. இம்மாநாடுகளும், கூட்டங்களும் மரண தண்டனை ஒழிப்புப் பிரச்சார நிகழ்ச்சிகளாகவும், தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு நிகழ்ச்சிகளாகவும் நடத்தப்பட்டன.

தமிழகமெங்கும் உள்ள உண்மையான தமிழின உணர்வாளர்களையும் அமைப்புக்களையும் ஒன்றுபடுத்துவதிலும், மரண தண்டனைக்கு எதிராக மக்கள் கருத்தைத் திரட்டுவதிலும் இப்பிரச்சாரப் பயணம் வெற்றி பெற்றுள்ளது.

விவரீயீடுகள்

தமிழின உணர்வும் கொடையுள்ளமும் கொண்ட தமிழன்பர்கள் அளிக்கும் நிதியுதவியின் துணை கொண்டு ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக சிறு பிரகரங்கள் வெளியிடப்பட்டு இந்தியாவெங்கும் உள்ள அரசியல் தலைவர்கள், புத்திரிகைகள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மத்திய-மாநில அமைச்சர்கள், நூலகங்கள் போன்றவர்களுக்குத் தொடர்ந்து அனுப்பப்படுகின்றன.

1. The Tamil Eelam Liberation Struggle
2. What went wrong with Chandrika's Peace Effort?
3. Friends for Peace in Srilanka.
4. Activities of Tamil Eelam Liberation Supporters Co- Ordination Committee.
5. Why is India scared stiff?
6. What is happening in Srilanka?
7. Srilankan Government's attempts to win the Hearts and minds of Tamil.

8. Will there be a Political solution to the National problem of Srilanka?
9. Hidden Agenda of U.S.A.
10. Tamil Struggle.

Tamil information Bureau:-

1. Is peace possible in Srilanka

“தென் செய்த” வெளியீடுகள்:-

1. தமிழராய் தலைநிமிர்வோம்.
2. தமிழீழம் ஏன்? வினா-விடை.
3. தூங்கும் தாய்த் தமிழகமும் - ஏங்கும் உலகத் தமிழினமும்.
4. தமிழீழ விடுதலைப் போர்-தமிழகமே பின்புலம்.
5. தாய் வீட்டில் தத்தளிக்கும் சேய்கள்.
6. எழுக உலகத் தமிழினம்
7. புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் கேள்விகள்

பிற மாநிலங்கள்

புதுவை:

புதுவை மாநிலத்தில் 20-12-95 அன்று தமிழறிஞர் மா.இல. தங்கப்பா தலைமையில் அனைத்துக் கட்சிகள் மற்றும் தமிழ், சமுதாய, இலக்கிய அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் ஈழத் தமிழர் ஆதரவுக் கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இதன் அமைப்பாளராக இரா. அழகிரி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கர்நாடகம்:

கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு அமைப்புகள் ஒன்றுகூடி “தமிழினப்பாதுகாப்புக் குழுவை” அமைத்துள்ளன. இதன் ஒருங்கிணைப்பாளராக கோவி. பாவேந்தன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

மாநாடுகள்

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகர் பெங்களூரில் 05-01-1997இல் தமிழினப் பாதுகாப்புக் குழுவினரும், இந்தியத் தலைநகர் புதுடில்லியில் 14-12-1997இல் அகில இந்திய சமதாக் கட்சித் தலைவர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்களும் ஈழத் தமிழர் ஆதரவு மாநாடுகளை நடத்தினார்கள். தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு இம்மாநாடுகள் நடத்துவதற்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பு கொடுத்துப் பங்கேற்றது.

வேண்டுகோள்:

தமிழகத்தில் உள்ள தமிழீழ ஆதரவு அமைப்புகள் அனைத்தையும் இந்தக் குடை அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வரத் திட்டமிட்டுள்ளோம். பல அமைப்புகள் இணைந்துள்ளன. மேலும் இணைந்தும் வருகின்றன. கர்நாடகம், புதுவை ஆகிய மாநிலங்களிலும் இதைப் போன்ற குடை அமைப்புகள் உருவாகி நன்கு செயற்பட்டு வருகின்றன.

ஒருங்கிணைப்புக் குழு வகுத்துள்ள நோக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்த அமைப்பும் இதில் உறுப்பினராக இணையலாம். அவ்வாறு இணைய வேண்டுமென தமிழீழ ஆதரவு அமைப்புகளை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

ஒரே கரையின் கீழ்

உங்கள் சகல பல், வாய் சம்பந்தமான வியாதிகளுக்கும்

We Treat you Royally

எல்லா வயதினருக்கும் பல், வாய் சம்பந்தமான சிகிச்சைகள் செய்யப்படும்.

உங்கள் பூரண திருப்திக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும்

பிரபல பல் வைத்திய நிபுணர்
டாக்டர் ஆதி கணபதி சோமசுந்தரம்
416-750-9969

Cosmetic Dentistry

அழகுபடுத்தும் பல் சிகிச்சை

Geriatric Dentistry

முதியோர் பல் பராமரிப்பு

Braces

கிளிப் போடுதல்

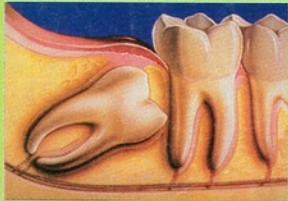
Root Canals

பல் வேர்களை அடைத்தல்

Gum Diseases

முரசு கரைதலை நிறுத்துவதற்கான சிகிச்சை

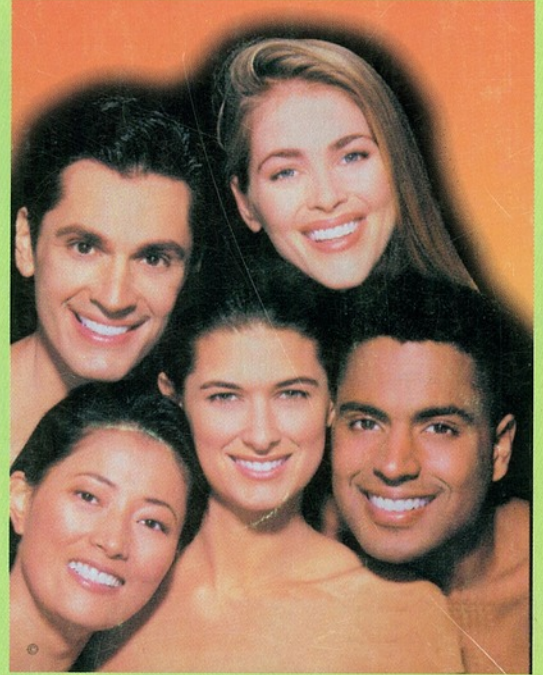
Wisdom Teeth Extraction

ஞானப்பல் எடுத்தல்

Dentures

கட்டுப்பற்கள்

Bleaching

பற்களை வெண்மையாக்கல்

- முரசு கரைதலை நிறுத்துவதற்கான சிகிச்சை
- பல் வேர்களை அடைத்தல்
- அழகுபடுத்தும் பல் சிகிச்சை
- முதியோர் பல் பராமரிப்பு
- கிளிப் போடுதல்
- பற்களை வெண்மையாக்கல்
- ஞானப்பல் எடுத்தல்
- கட்டுப்பற்கள்
- நிரந்தரமான செயற்கைப்பற்கள்
- பவுண்பல் கட்டுதல்
- குழந்தைகளுக்கான பல்சிகிச்சை
- வாய் துர்நாற்றம் அகற்றுதல்
- பல் அடைத்தல்
- இன்னும் பல் . . .

2155 LAWRENCE AVE. EAST, SUITE 11, SCARBOROUGH, ONT. M1R 5G9

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org (paavanaham.organce)